

**Riksdagens
bankfullmäktiges
berättelse
2012**

Helsingfors 2013

B 16/2013 rd

**RIKSDAGENS
BANKFULLMÄKTIGES BERÄTTELSE
2012**

**TILL
RIKSDAGEN**

HELSINGFORS 2013

ISSN 1237-4342 (tryckt)
ISSN 1796-9808 (webbpublikation)
EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2013

Förord

Detta är bankfullmäktiges årliga berättelse till riksdagen enligt 11 § 1 mom. 4 punkten i lagen om Finlands Bank (27.3.1998/214).

Bankfullmäktiges berättelse till riksdagen innehåller separata delar om Finlands Banks verksamhet och förvaltning (del I) och Finansinspektionens verksamhet och förvaltning (del II) under 2012. Nytt i jämförelse med bankfullmäktiges tidigare berättelser är bl.a. att Finlands Banks risker behandlas samlade i ett separat underkapitel och att de ärenden som bankfullmäktige har behandlat och dess bedömningar av Finlands Banks och Finansinspektionens verksamhet har samlats i egna underkapitel.

Berättelsens andra del, som behandlar Finansinspektionen, innehåller – i enlighet med uppmaningen i ekonomiutskottets betänkande (EkUB 10/2012 rd) – en separat sammanfattande del om systemet för tillsyn på makro- och mikroplanet inom Europeiska unionens (EU) finansmarknad, och dess utformning. Detta ramverk för EU:s finansövervakning jämte händelser beskrivs också i delen om Finlands Banks verksamhet.

I berättelsens tredje del (del III) beskrivs i korthet vissa händelser som har ägt rum efter berättelseåret.

Siffrorna i berättelsen baserar sig på de uppgifter som fanns tillgängliga i februari–mars 2013.

Bankfullmäktiges sammansättning under berättelseåret

Vid ingången av berättelseåret 2012 var följande personer bankfullmäktige:

Backman, Jouni, studerande i samhällsvetenskaper

Kalli, Timo, jordbrukare

Kiviniemi, Mari, politices magister

Matikainen-Kallström, Marjo, diplomingenjör

Mäkipää, Lea, merkonom

Ruohonen-Lerner, Pirkko, redaktör, vice notarie

Vapaavuori, Jan, juris kandidat

Viitanen, Pia, magister i förvaltningsvetenskaper

Zyskowicz, Ben, juris kandidat.

Ordförande var Ben Zyskowicz och vice ordförande Pirkko Ruohonen-Lerner. Tredje medlem i arbetsdelegationen var bankfullmäktigeledamot Mari Kiviniemi och extra medlem bankfullmäktigeledamot Jouni Backman.

Sedan *Jan Vapaavuori* avgått från sitt uppdrag valdes politices magister *Petteri Orpo* till ny bankfullmäktigeledamot vid fyllnadsval som förrättades av riksdagen den 21 november.

Vicehäradshövding *Anton Mäkelä* tjänstgjorde som bankfullmäktiges sekreterare och ekonomie doktor *Ari Hyytinen* som rådgivare (från 1.9.2012).

INNEHÅLL

	Sida		Sida
FÖRORD	3	DEL II FINANSINSPEKTIONEN	
BANKFULLMÄKTIGES SAMMAN- SÄTTNING UNDER BERÄTTELSEÅRET	5	UNDER 2012.....	31
DEL I FINLANDS BANK UNDER BERÄTTELSEÅRET	9	Kapitel 5 Finansinspektionens uppgifter och bankfullmäktiges ställning	31
Kapitel 1 Finlands Banks uppgifter och bankfullmäktiges ställning.....	9	Kapitel 6 Omvärlden 2012.....	31
Kapitel 2 Omvärlden 2012.....	9	Kapitel 6.1 Finanssektorn i euroområdet	31
Kapitel 2.1 Den ekonomiska utvecklin- gen	9	Kapitel 6.2 Finanssektorn i Finland	31
Kapitel 2.2 ECB:s monetära politik	12	Kapitel 7 Finansinspektionens verksamhet 2012	33
Kapitel 2.3 Finlands ekonomi	16	Kapitel 7.1 Finansinspektionens förvaltning	33
Kapitel 3 Finlands Banks verksamhet 2012	18	Kapitel 7.2 Finansinspektionens mål och målpåföljelse 2012	33
Kapitel 3.1 Finlands Banks förvaltning	18	Kapitel 7.3 Utformningen av EU:s finansiella tillsyn	35
Kapitel 3.2 Finlands Banks verksamhet.....	19	Kapitel 8 Handlagda ärenden och bank- fullmäktiges bedömning av dem.....	37
Kapitel 3.3 Finlands Banks bokslut för 2012	26	Kapitel 8.1 Bankfullmäktiges berättelse för 2011 och Finansinspektionens åtgärder med anledning av den	37
Kapitel 3.4 Finlands Banks revisorer och revision.....	26	Kapitel 8.2 Bankfullmäktiges bedömning av Finansinspektionens verksamhet 2012	40
Kapitel 4 Handlagda ärenden och bank- fullmäktiges bedömning av dem.....	27	DEL III HÄNDELSER EFTER RAPPORTÅRET	41
Kapitel 4.1 Ärenden rörande förvaltningen och direktionen	27	BILAGA	
Kapitel 4.2 Fastställande av resultat- räkning och balansräkning samt förslag till vinstutdelning	27	Finlands Banks bokslut för 2012	42
Kapitel 4.3 Finlands Banks riskprofil	28		
Kapitel 4.4 Andra behandlade ärenden	30		

DEL I FINLANDS BANK UNDER BERÄTTELSEÅRET

Kapitel 1 Finlands Banks uppgifter och bankfullmäktiges ställning

Finlands Bank är en offentligrättslig inrättning som står under riksdagens garanti och vård. Finlands Banks ställning definieras i Finlands grundlag. Bankens verksamhet regleras av stadgan för Europeiska centralbankssystemet samt lagen om Finlands Bank.

Som nationell centralbank och som en del av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) är Finlands Banks primära mål att upprätthålla prisstabilitet. Den ska medverka i den penningpolitiska beredningen och genomföra den penningpolitik som fastställts av Europeiska centralbankens (ECB) råd. Finlands Bank ska också främja ett stabilt och effektivt betalnings- och finanssystem samt skapa förutsättningar för stabil ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Till uppgifterna hör också operativa centralbanksuppgifter som att ha hand om bankernas betalningssystem och borgen för tillgång och säkerhet i kontantförsörjningen. Dessutom ska banken sörja för att det sammanställs och offentliggörs statistik som behövs för ECB:s verksamhet¹.

Finlands Bank övervakas av bankfullmäktige, som består av nio riksdagsvalda ledamöter. Bankfullmäktiges uppgifter indelas i tre delområden: tillsyn, centrala förvaltningsuppdrag och andra uppgifter. Bankfullmäktige lämnar årligen en berättelse till riksdagen om Finlands Banks verksamhet och förvaltning och om de viktigaste ärenden som fullmäktige har behandlat. Dessutom kan bankfullmäktige vid behov lämna riksdagen berättelser om genomförandet av den monetära politiken och Finlands Banks övriga verksamhet.

¹ Finlands Banks årsberättelse finns på bankens webbplats på adressen www.finlandsbank.fi > Publikationer.

Kapitel 2 Omvärlden 2012

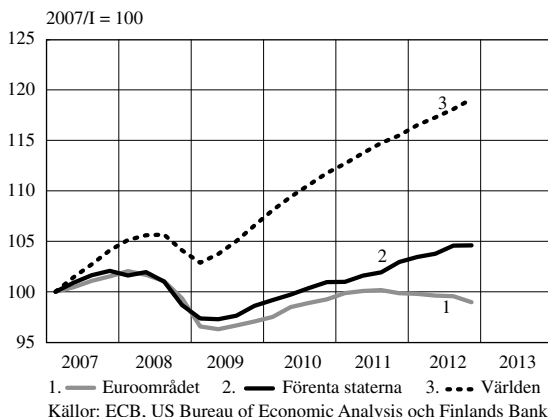
Kapitel 2.1 Den ekonomiska utvecklingen

Den världsekonomiska utvecklingen

Utsikterna för den världsekonomiska utvecklingen var i början av 2012 osäkra och relativt sköra. Utvecklingen väntades variera betydligt områdesvis. Tillväxten förväntades vara starkast i Asien trots att Kinas tillväxt beräknades vara på väg att avta. Förväntningarna på en tillväxt inom olika områden och på så sätt också i den totala globala produktionen avtog under året, och på hösten beräknades den totala globala produktionsökningen stanna under tre procent. I tillväxtekonomierna ökade den ekonomiska tillväxten, men den var långsammare än vad man hade väntat i början av året.

I Förenta staterna ökade bruttonationalprodukten med något över två procent, men inom euroområdet krympte ekonomin (diagram 1).

Diagram 1.
Världens BNP

Världshandeln fortsatte sin måttligt gynnsamma utveckling trots att skillnaderna mellan områdena var kännbara (diagram 2). Priserna på råvaror fluktuerade mycket under året, men befann sig i slutet av året ungefär på utgångsnivå (diagram 3).

Industriländernas monetära politik var under hela året mycket stimulansinriktad. Styrräntorna var låga (diagram 4) och de okonventionella penningpolitiska åtgärderna fortsatte. De okonventionella penningpolitiska åtgärder som blivit vanligare i och med krisen syntes också i centralbankernas balansräkning och i deras utveckling (diagram 5). Aktiekurserna i Förenta staterna steg ganska tydligt under 2012 och efter svackan under sommaren också inom euroområdet (diagram 6). Eurons kurs i relation till US-dollar

Diagram 2.
Världshandeln

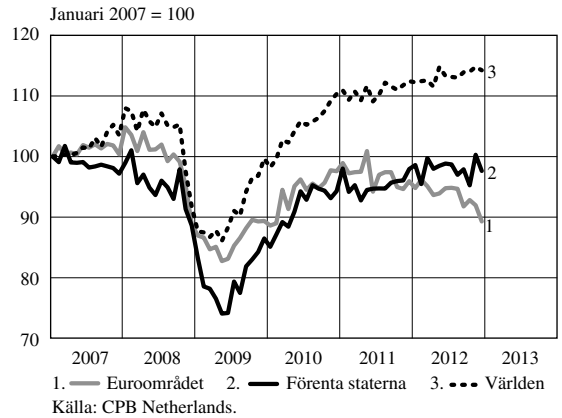

Diagram 3.
Världsmarknadspriser på olja och övriga råvaror

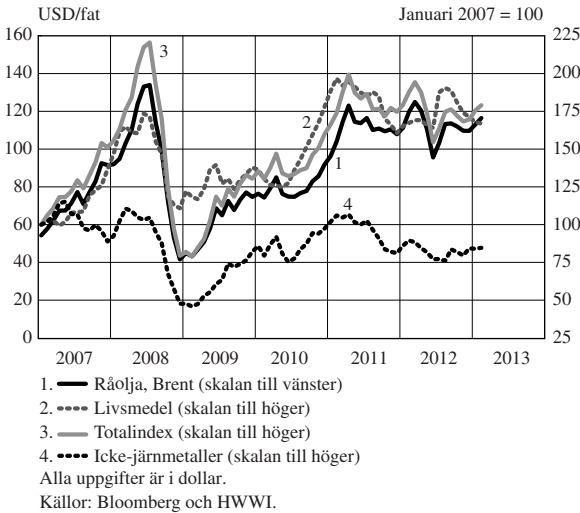

Diagram 4.
Centralbankernas styrräntor

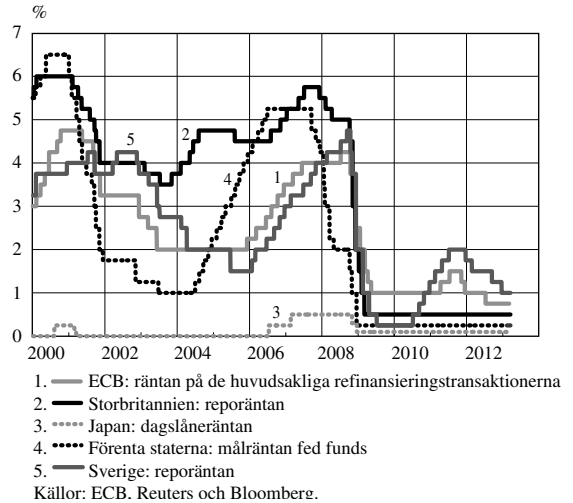

Diagram 5.
Centralbankernas balansräkningar

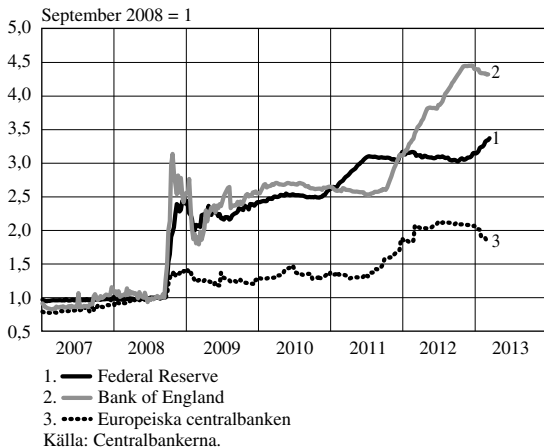

Diagram 6.
Börskursernas utveckling

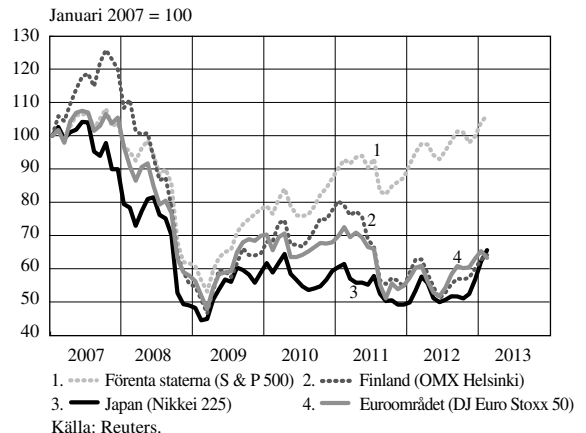
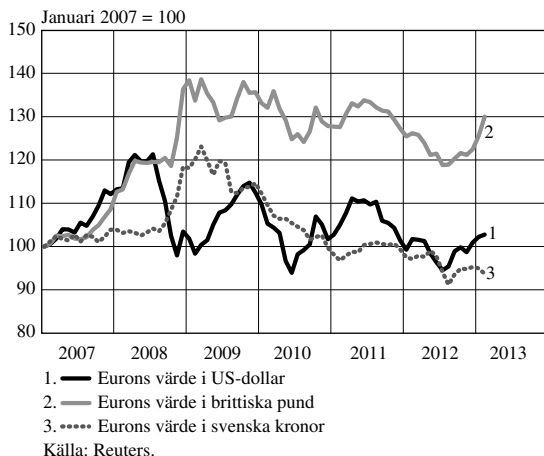

Diagram 7.
Eurons värde mot dollarn, pundet och svenska kronan

och svenska kronan var i slutet på året ungefär på samma nivå som före krisen 2007 (diagram 7).

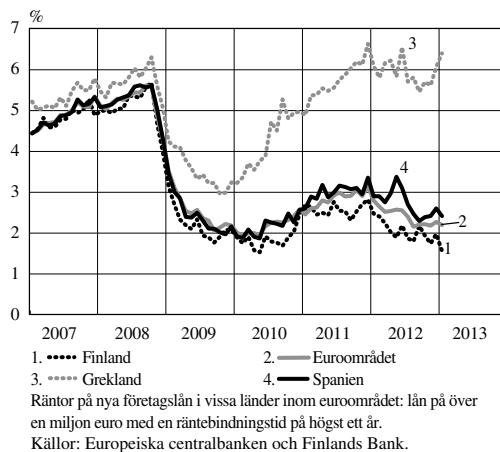
Den ekonomiska utvecklingen i euroområdet

Också inom euroområdet präglades de ekonomiska utsikterna i början av året av osäkerhet. Områdets ekonomiska utveckling väntades dock återhämta sig långsamt under 2012.

Finansmarknaden reagerade i mars lugnt när det andra anpassningsprogrammet för Grekland blev färdigt och när värdet på grekiska statens skuldebrev, som var i privata placerares ägo, nedskrevs enligt planerna.² Stödpaketet uppgick till totalt 164 miljarder euro, och av detta belopp härrörde 34 miljarder euro från föregående stödpaket. Sammanlagt 130 miljarder euro var ny finansiering från Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och Internationella valutafonden (IMF). Värdet på de privata fordringsägarnas gamla skuldebrev skars som en del av stödpaketet ner med 53,5 procent. I anpassningsprogrammet för Grekland ingick att de nationella centralbanker inom euroområdet som på grund av ECB:s program för köp av värdepapper har haft grekiska statens skuldebrev i sin portfölj delar ut vinsterna till nationalstaterna, som förband sig att till förmån för Grekland avstå från den avkastning som före utgången av 2020 influtit av dessa placeringar. Anpassningsprogrammet innefattade också ett separat avtal om Finlands säkerheter.

Men tillväxtutsikterna i euroområdet försvagades under sensvåren och försommaren 2012, och skillnaderna mellan finansieringsförhållandena i olika länder framhävdes. Det tog sig uttryck i bl.a. fördjupade ekonomiska svårigheter och problem inom finansieringssektorn i Spanien. Finansieringsförhållandena i euroområdets krisländer försvagades både av störningar i statsobligationsmarknaden och av en långvarig ogynnsam ekonomisk utveckling. I dessa länder upplevdes det en fortsatt nedgång såväl i företagens och hushållens lånebetalningsförmåga som i banksektorns tillstånd och kreditgivningsförmåga. Under sommaren förstärktes också uppfattningen att den monetära politiken i eurosyste- met inte förmedlas på ett ändamålsenligt sätt till de krediträntor som betalas av hushåll och företag i GIIPS-länderna (Grekland, Irland, Italien, Por-

Diagram 8.
Räntor i euroländerna på lån till företag

tugal och Spanien) (diagram 8). GIIPS-länderna drabbades också av svagare tillgång på krediter och strängare villkor.

De tillspetsade problemen ledde till att Spanien i juni 2012 ansökte om utomstående stöd för rekapitalisering av sina banker. Vid samma tid meddelade också Cypern om sitt behov av hjälp.

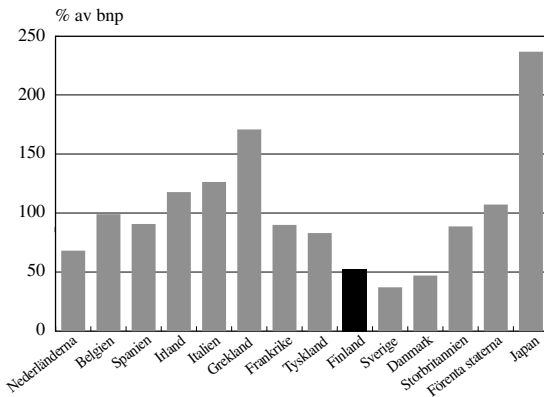
Under sommarens lopp blev bedömningarna av euroområdets ekonomiska utsikter dystrare och i början av hösten försvagades tillväxtutsikterna ytterligare av bl.a. spänningar på statsobligationsmarknaden i vissa länder i euroområdet, fortsatta justeringar av balansräkningar inom finanssektorn, företagen och hushållen samt mer

² Omorganiseringen av Greklands statsskulder beskrivs närmare i Finlands Banks årsberättelse 2012 (se särskilt ram 2).

allmänt försvagade tillväxtutsikter inom världsekonomin. Att utsikterna försvagades i Tyskland, som länge har verkat som lokomotiv för euroområdets ekonomi, blev uppenbart senast på hösten när bl.a. landets export började avta jämfört med utvecklingen under tidigare år (diagram 9).

Inom euroområdet fortgick oron över storleken på den offentliga skulden och dess fortsatta utveckling i områdets olika länder under hela berättelseåret (diagram 10), och synen på områdets och särskilt GIIPS-ländernas arbetslöshetsutveckling blev inte bättre (diagram 11). På hösten och i slutet av året justerades tillväxtprognosen för euroområdet allmänt i riktning mot en svagare utveckling än beräknat. Enligt den ståndpunkt som Europeiska kommissionen offentliggjorde i november 2012 beräknades bruttonationalprodukten (BNP) krympa i hela

Diagram 10.
Beräknad offentlig skuld 2012

Källa: IMF (WEO, oktober 2012).

EU med 0,3 procent och i euroområdet med 0,4 procent 2012. Tillväxtriskerna beräknades i slutet av berättelseåret i många avseenden vara fortsatt nedåtriktade.

Under senare hälften av året tvingades man åter finna nya lösningar på Greklands ekonomiska problem. I slutet av november nådde eurogruppen och Internationella valutafonden samsyn om nya skattelättnader för Grekland.

Kapitel 2.2 ECB:s monetära politik

Den monetära politikens mål och genomförande

Huvudmålet för Europeiska centralbanken är att upprätthålla prisstabilitet. Dessutom kan ECB

Diagram 9.
Exportsiffror för vissa länder

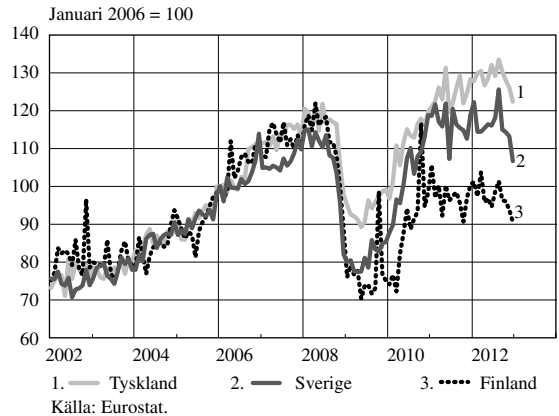
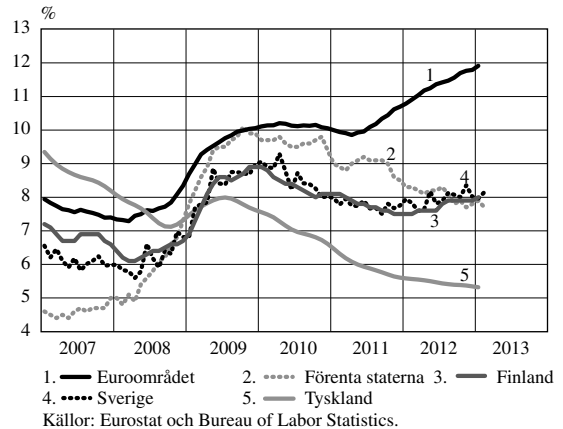

Diagram 11.
Arbetslöshet

Källor: Eurostat och Bureau of Labor Statistics.

verka för att stödja en god sysselsättning och en hållbar ekonomisk tillväxt under förutsättning att åtgärderna inte äventyrar prisstabilitetsmålet.

ECB:s penningpolitiska åtgärder kan indelas i ordinära åtgärder för att reglera dimensioneringen av penningpolitiken och extraordinära åtgärder som bl.a. ska bidra till att penningpolitiken får bättre genomslag i euroområdet.

Eurosystemet genomför ECB-rådets penningpolitik med hjälp av ett operativt styrsystem. De viktigaste komponenterna i systemet är marknadsoperationerna, de stående faciliteterna och kassakravssystemet. Med hjälp av styrsystemet påverkas likviditeten i banksystemet och nivån på de korta marknadsräntorna. Normalt erbjuder Eurosystemet bankerna refinansiering i form av

lån med olika löptid mot säkerheter. Vid likvidiserande marknadsoperationer kan motpartsbankerna anhänga om kredit, medan de vid likviditetsindragande transaktioner kan låna in sitt likviditetsöverskott i centralbanken. Kassakravet skapar för sin del ett strukturellt likviditetsbehov för bankerna. Att den stående faciliteten ger möjlighet till inlåning över natten och kredit till påföljande dag ger bankerna möjlighet att utjämna kortvariga fluktuationer i likviditeten t.ex. genom (tillfällig) inlåning över natten.

Under finansmarknadskrisen har man tills vidare tillgripit extraordinära penningpolitiska åtgärder som t.ex. direkt köp av värdepapper i anslutning till köpprogrammen för värdepapper. Genom dessa värdepappersköp avser Eurosystemet att påverka funktionen inom finansmarknadssegment som är väsentliga för transmissionen av penningpolitiken.

En viktig del av genomförandet av penningpolitiken och av riskhanteringen bildar också de säkerheter mot vilka bankerna lånar pengar av centralbanken. För säkerheterna gäller särskilda godtagbarhetskriterier och riskhanteringsmetoder såsom daglig marknadsprissättning och värderingsavdrag, och säkerheterna ska trygga Eurosystemets ställning som kreditgivare.

Under 2012 återspeglar ECB:s penningpolitik både störningarna i skuldmarknaden inom euroområdet och oron för en ojämn transmission av penningpolitiken.

Penningpolitiska beslut och åtgärder under berättelseåret

Strax före berättelseårets början meddelade ECB-rådet om nya åtgärder som delvis skulle genomföras under första hälften av 2012. De mest betydande av dessa åtgärder var de långfristiga refinansieringstransaktionerna på tre år (longer-term refinancing operation, LTRO), som genomfördes i december 2011 och i februari 2012. Bankernas upplåning mot säkerheter för tre år vid dessa operationer uppgick till sammanlagt 1 000 miljarder euro. Tidigare hade Eurosystemets marknadsoperationer haft en löptid på högst ett år. Ett annat särdrag hos de treåriga transaktionerna vid sidan av den långa löptiden var möjligheten till återbetalning i förtid.

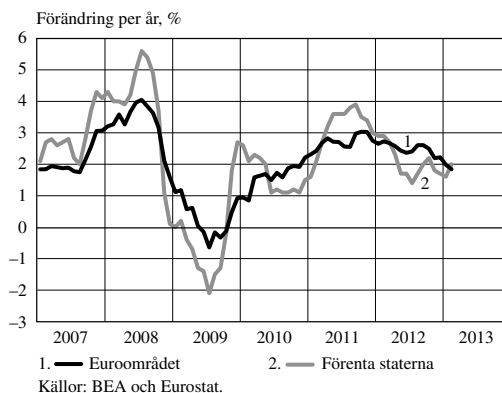
I enlighet med besluten i december 2011 halverades också bankernas kassakrav till en procent från mitten av januari 2012. Vidare meddelade rådet i februari att det fastställt särskilda nationella urvalskriterier för säkerheter och riskhanterings-

metoder, som innebar att ytterligare lånefordringar temporärt blev godtagbara som säkerheter vid Eurosystemets refinansieringstransaktioner i flera länder. Åtgärderna ökade de tillgängliga säkerheterna. Syftet med de extraordinära åtgärder som vidtogs under första hälften av 2012 var att lindra spänningarna inom finansmarknaden och bl.a. trygga tillgången på finansiering för företag och hushåll.

I juli sänkte ECB-rådet sin penningpolitiska styrränta med 0,25 procentenheter. Efter räntesänkningen låg Eurosystemets referänta (ränta på huvudsakliga refinansieringstransaktioner) på 0,75 procent, räntan på utlåningsfaciliteten på 1,50 procent och inlåningsräntan på 0 procent. För en lättare penningpolitik talade att inflationstrycket hade dämpats ytterligare när bl.a. en del av de risker som hade försvagat tillväxtutsikterna inom euroområdet i detta skede av berättelseåret hade realiserats.

Inflationen, mätt med det harmoniserade indexet för konsumentpriser, avtog under årets lopp inom euroområdet från 2,7 procent i början av året till 2,2 procent (diagram 12). Den snabba inflationstakten i början av året speglade främst prisökningar på energi och andra råvaror. Inflationen var i genomsnitt 2,5 procent 2012. Inflationförväntningarna förblev moderata under hela 2012 och inflationsrisken bedömdes vara i balans vid årsslutet.

Diagram 12.
Konsumentpriserna i Förenta staterna och euroområdet

Osäkerheten på marknaden om euroområdets framtid och i synnerhet om Spaniens och Italiens skuldållbarhet ökade under senvåren och

sommaren. Det ledde till högre riskpremier för statsobligationerna i flera länder.

Osäkerheten lindrades dock under sommaren och början av hösten genom ett flertal åtgärder. För det första höll ECB-ordföranden Mario Draghi ett tal i London i juli där han både betonade att euron är oåterkallelig och försäkrade att ECB inom sin behörighet gör allt för att skydda euron. För det andra konstaterade ECB-rådet i augusti att gissningar och fruktan för att euroområdet ska splittras inte är godtagbara orsaker för att höja riskpremierna på statsobligationer i euroområdet. Rådet meddelade att beredningen av de politikåtgärder som behövs därför kommer att inledas. För det tredje beslutade ECB-rådet i september om huvuddragen för det nya programmet för direkta monetära transaktioner (Outright Monetary Transactions, OMT). I sammanhanget utvidgades säkerheternas omfattning för att tillgången på säkerheter för Eurosystemets refinansieringstransaktioner ska förbättras.

Genom OMT-programmet kan Eurosystemet köpa statsobligationer på andrahandsmarknaden. Dessa penningpolitiska direktköp är villkorliga, dvs. de kan gälla kortfristiga skuldebrev endast i stater som har förbundit sig till de program för anpassning av ekonomin som definieras av stabilitetsmekanismerna (det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet och den europeiska stabilitetsmekanismen).³ Den grundläggande tanken med villkor för programmet för direkta monetära transaktioner är att lösningen på skuldskrisen beror på regeringarnas åtgärder i euroområdet för att förnya de enskilda ländernas ekonomiska strukturer och nå de besparingar som behövs. Mängden transaktioner har inte begränsats i förväg. Genom programmet för direkta monetära transaktioner vill man förstärka transmissionsmekanismens funktion och trygga en enhetlig penningpolitik i euroområdet.

Eurosystemet köpte inga statsobligationer genom OMT-programmet 2012. Ändå minskade meddelandet om programmet spekulationerna och rädslan inom marknaden för att euroområdet ska splittras och ledde till att riskpremierna krympte.

De långa räntorna på statsobligationerna i de länder som hade lidit mest av skuldskrisen utvecklades gynnsamt särskilt i slutet på berättelseåret (diagram 13a). De långa räntorna sjönk också i Tyskland och i andra länder (diagram 13b) mot slutet av året. Riskpremierna minskade snabbt

Diagram 13a.
Räntan på statslån (10 år) i vissa länder

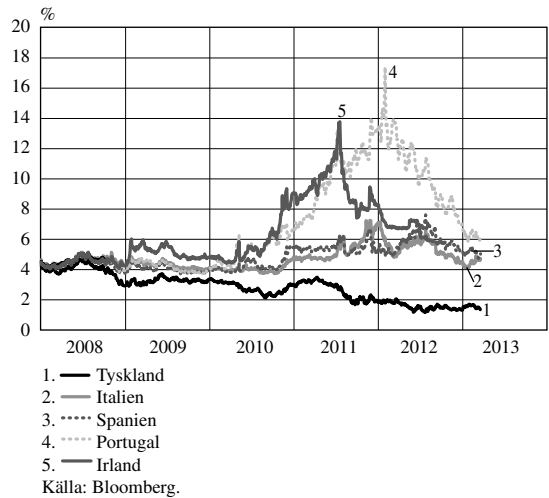
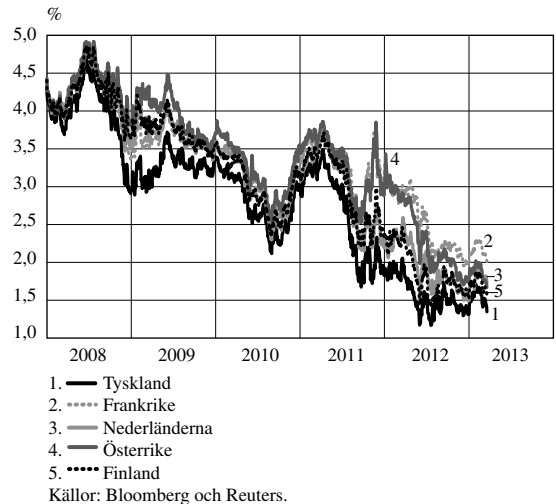

Diagram 13b.
Räntan på statslån (10 år) i vissa länder

på interbankmarknaden i början av året men avstannade för ett tag på våren. Minskningen fortgick dock på sommaren och i slutet av året (diagram 14). Penningmarknadsräntorna sjönk under berättelseåret, även om räntorna sjönk långsammare mot slutet av året (diagram 15). Penningmängden ökade under året men kreditökningen avtog och uppvisade vid årsslutet en negativ trend (diagram 16).

³ Programmen för monetära transaktioner och detaljerna i OMT-programmet beskrivs närmare i Finlands Banks årsberättelse 2012 (se särskilt ram 1).

Diagram 14.
Riskpremier på interbankmarknaden

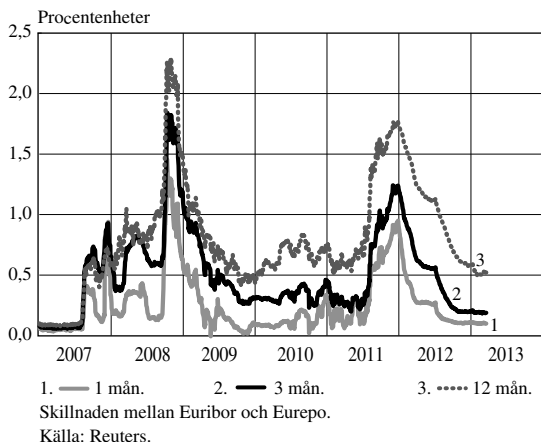

Diagram 15.
Penningmarknadsräntorna

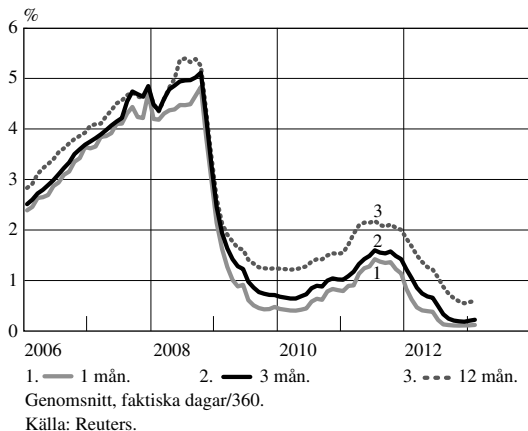
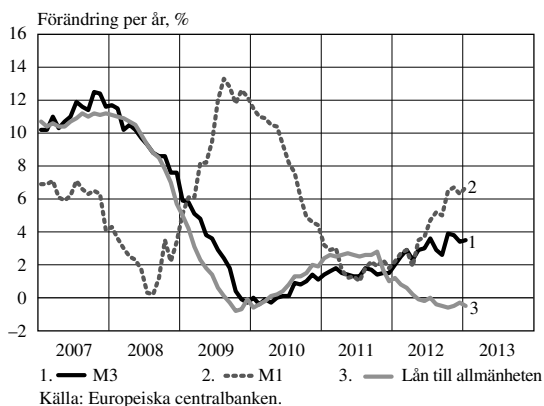
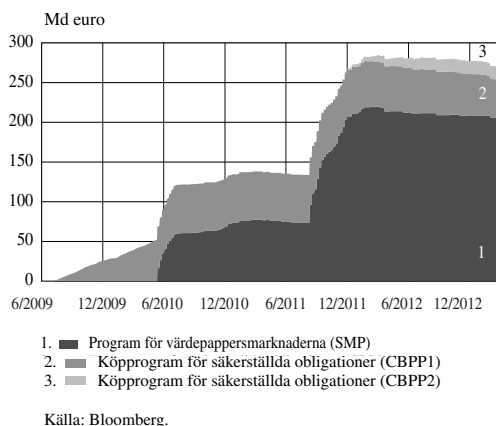

Diagram 16.
Penningmängdstillväxten och utlåningen i euroområdet

De pågående köpprogrammen inom Eurosystemet var vid början av 2012 värdepappersmarknadsprogrammet (Securities Markets Programme, SMP) och det andra köpprogrammet för säkerställda obligationer (Covered Bond Purchase Programme, CBPP2). Via köpprogrammet för säkerställda obligationer köptes bankpapper till ett värde av 16,4 miljarder euro i stället för det planerade 40 miljarder euro (diagram 17). Programmet upphörde i oktober 2012. Värdepappersmarknadsprogrammet pågick endast i början av året, varefter det kumulativa beloppet av köp stabiliserades kring 210 miljarder euro. Programmet lades ner i september 2012 samtidigt som Eurosystemet meddelade om det nya programmet för direkta monetära transaktioner (Outright Monetary Transactions, dvs. OMT).

Diagram 17.
Eurosystemets program för värdepappersköp, utvecklingen

ECB-rådet meddelade under berättelseåret att rådet fortsättningsvis genomför sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner som anbuds-förfarande med fast ränta där lämnade anbud godkänns till fullt belopp (principen för full tilldelning).⁴ Enligt meddelande i december fortgår det så länge det behövs, men åtminstone till första halvan av juli 2013. Eurosystemet genomförde under berättelseåret huvudsakliga refinansieringstransaktioner av normalt en veckas längd liksom också långvarigare transaktioner med en löptid om ca en månad och tre månader. De speciallånga refinansieringstransaktionerna på tre år bildar dock huvuddelen av den likviditet som erbjöds banksystemet; i slutet av 2012 var deras andel 88 procent. Utöver likviditet i euro

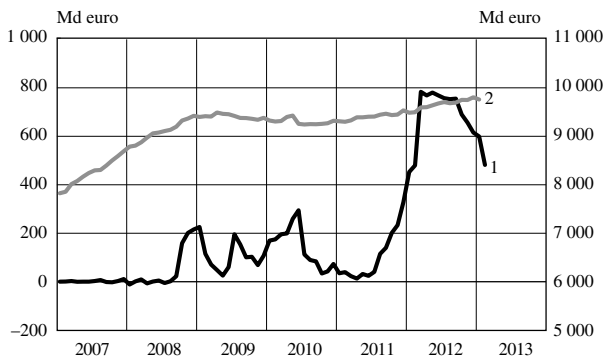
⁴ Detta innebär ett löfte till bankerna om full tilldelning av likviditet till en i förväg fastställd fast ränta mot tillfredsställande säkerheter.

tillhandahöll Eurosystemet sina motparter också likviditet i dollar i samarbete med Förenade staternas centralbank.

Eurosystemets balansräkning växte under 2012 endast något, dvs. med ca 3 procentenheter i förhållande till BNP (diagram 5). Expansionen av balansräkningen var särskilt stor i början av året på grund av de långfristiga refinansieringstransaktionerna. Ökningen av balansräkningen avtog under årets senare hälft vilket signalerar bl.a. en något svagare efterfrågan på likviditet.

Efter genomförandet av refinansieringstransaktionerna med 3 års löptid steg likviditetsöverskottet i banksystemet efter att motparternas behov av likviditetsöverskott tillgodosattes till en hög nivå med en toppnotering på mer än 800 miljarder euro (diagram 18). Detta likviditetsöverskott kanaliserades till en början i hög grad till inlåningsfaciliteten.⁵ Men i och med att styrräntan gick ner sjönk inlåningsfaciliteten till noll. Det innebär att det är likgiltigt för bankerna om de överför sitt likviditetsöverskott till centralbanken över natten eller håller kvar det på sitt checkkonto i centralbanken mot nollränta. Beloppet på inlåning över natten halverades

Diagram 18.
Likviditetsöverskott och pengar i vid bemärkelse

1. — Likviditetsöverskott i euroområdet banksystem (vänster skala)
2. — Pengar i vid bemärkelse M3 (höger skala)
Källor: Finlands Bank och Europeiska centralbanken.

därför från ca 800 miljarder euro till ca 400 miljarder euro så snart juli månads räntebeslut hade trätt i kraft. Bankernas checkkontosaldo ökade samtidigt nästan lika mycket. Mängden inlåning över natten minskade i slutet på året till drygt 200 miljarder euro.

Bankernas ökade efterfrågan på likviditet från centralbanken återspeglades i ett större belopp och urval av säkerheter som lämnades till centralbanken. Beloppet på de säkerheter som lämnats till Eurosystemet ökade med 38 procent från 2011 års belopp och uppgick 2012 i genomsnitt till ca 2 400 miljarder euro. Vid slutet av 2012 bildade icke-omsättbara tillgångar den största posten av säkerheter i centralbanken. I denna post ingår till exempel lånefordringar och inlåning med fast löptid via likviditetsindragande penningpolitiska transaktioner. De näst största grupperna var obligationer emitterade av den offentliga sektorn, dvs. av staten och regionala myndigheter samt bankernas säkerställda obligationer.

Eurosystemet gjorde under 2012 ett flertal ändringar i sina säkerhetsarrangemang och i definitionerna för belåningsbara säkerheter. Sådana var bl.a. att ta i bruk ytterligare lånefordringar som säkerheter, att godkänna vissa säkerheter i utländsk valuta och att utvidga kategorin av belåningsbara värdepapper med bakomliggande tillgångar. Riskhanteringsmetoderna för säkerheter effektiviserades genom driftstarten för Eurosystemets gemensamma central för värdering av säkerheter (Common Eurosystem Pricing Hub, CEPH). ECB-rådet beslutade också att den nedre gränsen för godtagbara säkerheter (BBB-gränsen) inte ska tillämpas i fråga om sådana stater vilkas obligationer kan bli föremål för Eurosystemets direkta monetära transaktioner (OMT).

Kapitel 2.3 Finlands ekonomi

Finlands ekonomiska utveckling

I början av berättelseåret justerades de tidigare prognoserna för den ekonomiska tillväxten i Finland neråt jämfört med tidigare bedömningar. Den ekonomiska tillväxten väntades avta bl.a. på grund av svagare internationell efterfrågan och på grund av att hushållens köpkraft ökar långsamt. Under året blev prognoserna för den ekonomiska utvecklingen ännu dystrare när både export- och investeringsutsikterna avtog och när prognoserna för dem justerades i riktning mot en svagare utveckling än väntat. Också förväntningarna på den privata konsumtionens utveckling försvagades under årets lopp. Den s.k. konsensus-

⁵ Dessutom hade motparterna möjlighet till tidsbundna insättningar i centralbanken med en veckas löptid vid sådana likviditetsindragande transaktioner som varje vecka genomfördes i form av anbudsförfaranden till rörlig ränta och med hjälp av vilka man mottar insättningar till ett belopp som motsvarar den likviditet som tillförs marknaden genom värdepappersmarknadsprogrammet (SMP).

eller genomsnittsprognosen för ökningen av 2012 års bruttonationalprodukt, som kan beräknas utifrån de ekonomiska prognoserna från sommaren och förhösten, var 0,6 procent. Ökningen av bruttonationalprodukten avtog också mot slutet av året (diagram 19).

Den svaga exportframgången märktes också i bytesbalansen (diagram 20). Hela årets bytesbalans uppvisade ett underskott om 3,3 miljarder euro. Jämfört med 2011 ökade underskottet med 6 procent. Underskottet har under de senaste åren också försvagats av att hushållen genom sina åtgärder har ökat importen. Underskottet i bytesbalansen visar på en obalans i den ekonomiska utvecklingen och ökar i förlängningen ekonomins sårbarhet. Medelpriserna på Finlands exportprodukter har sjunkit. Exportens värde och

exportföretagens lönebetalningsutrymme ökar således inte i direkt proportion till ökningen av arbetsproduktiviteten inom exportsektorn. Det finns strukturella problem i Finlands export. Problemen antas bl.a. sammanhånga med att urvalet av exportprodukter är snävt.

Den avtagande ekonomiska utvecklingen syns också i form av en ökning av arbetslösheten under året och särskilt under årets tredje kvartal (diagram 21). Den offentliga sektorns finanser utvecklades också svagare än väntat. Enligt finansministeriets bedömning i slutet av året utgjorde underskottet i statsfinanserna 3,6 procent av BNP 2012. Enligt Finlands Banks prognos i december 2012 uppnår regeringen inte målet om stabilisering av statens skuldkvot före utgången av dess mandatperiod, om inte nya åtgärder sätts in.

Diagram 19.
BNP-tillväxt i Finland

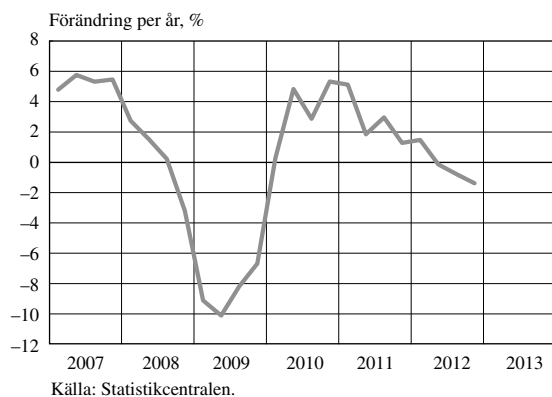
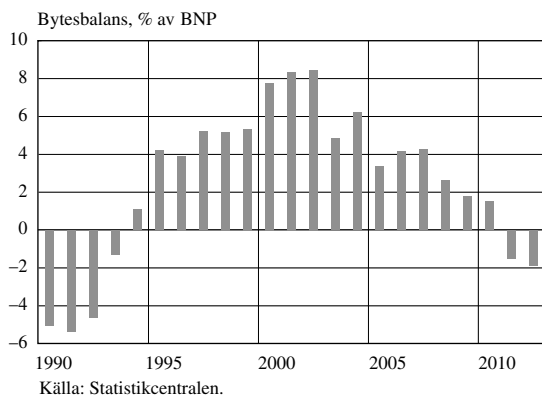
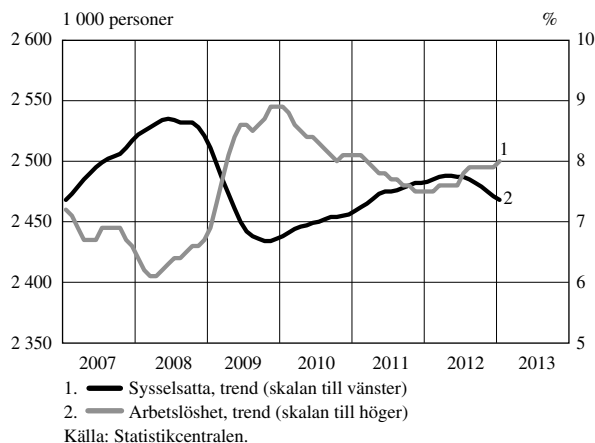

Diagram 20.
Överskott i Finlands bytesbalans

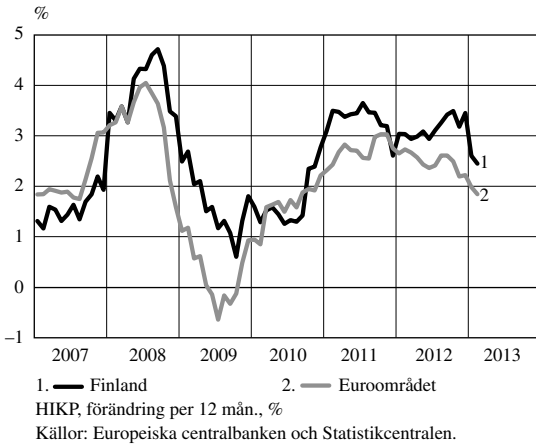
Prisstabilitet och räntor i Finland

Diagram 21.
Arbetslösheten och de sysselsatta i Finland

Mätt enligt det harmoniserade indexet för konsumentpriser steg konsumentpriserna snabbare i Finland än annanstans inom euroområdet under året (diagram 22). Enligt snabbstatistiken om det harmoniserade indexet för konsumentpriser var inflationen i december 2,2 procent inom euroområdet medan den var 3,5 procent i Finland. Det

Diagram 22.
Prisstabiliteten i euroområdet och Finland

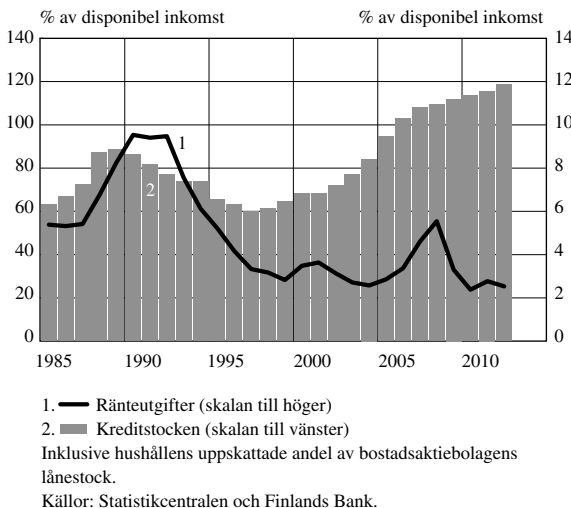

s.k. konstantsskatteindexet förändrades under samma period med 2,6 procent. Det innebär att sammantaget höjde årets ändringar av varuskatter konsumentpriserna med 0,9 procentenheter under året.

Statistikcentralen beräknar att konsumentpriserna från december 2011 till december 2012 förändrades med 2,4 procent i Finland. Den genomsnittliga inflationen 2012 var enligt denna beräkning 2,8 procent.

Enligt statistikcentralens förhandsbesked steg priserna på gamla flervåningshus och radhus un-

Diagram 23.
Hushållens skuldsättning och ränteutgifter i Finland

der året med 2,4 procent i huvudstadsregionen och med 1,1 procent i landet i övrigt. Priserna på nya flervåningshus och radhus steg under året i huvudstadsregionen med 9,7 procent och i landet i övrigt med 3,9 procent jämfört med föregående år.

I Finland är både bostads- och företagslårens räntor lägre än i euroområdet i genomsnitt (diagram 8). Snitträntan på nya uttagna bolån var 1,8 procent i Finland i slutet av året. ECB:s lätta penningpolitik har förmedlats direkt till Finland. Hushållens skuldsättning fortgick också (diagram 23). Företagens och hushållens lånestock ökade under berättelseåret med ca 5 procent.

Kapitel 3 Finlands Banks verksamhet 2012

Kapitel 3.1 Finlands Banks förvaltning

Finlands Bank leds av en direktion som består av ordförande, dvs. bankens chefdirektör samt högst fem andra medlemmar. Direktionen har hand om skötseln av Finlands Banks uppgifter och förvaltning om annat inte föreskrivs i lag.

Direktionens ordförande är Finlands Banks chefdirektör *Erkki Liikanen* och vice ordförande bankdirektör *Pentti Hakkarainen*. Tredje medlem är bankdirektör *Seppo Honkapohja*. Direktionens sekreterare är sedan den 1 september 2012 *Mika Pösö*.

Finlands Bank är indelad i avdelningar enligt följande: avdelningen för penningpolitik och forskning, avdelningen för finansiell stabilitet och statistik, bankavdelningen, kontantförsörjningsavdelningen, ledningssekretariatet, administrativa avdelningen samt intern revision. Processstyrning över avdelningsgränserna tillämpas på fyra kärnprocesser: den penningpolitiska beredningen, genomförandet av penningpolitiken, det inhemska ekonomisk-politiska inflytandet och stabiliseringspolitiken.

De viktigaste redskapen för styrsystemet är Finlands Banks strategi och bankens mål- och resultatstyrning, mål- och resultatavtal på avdelningsnivå och avdelningarnas verksamhetsplaner samt mål för enskilda grupper och anställda på grundval av utvecklingssamtal.

Kapitel 3.2 Finlands Banks verksamhet

Penningpolitiken och genomförandet

ECB-rådet är högsta beslutande organ i Eurosystemet. Det består av ECB:s alla direktionsmedlemmar och centralbankscheferna i de länder som har infört euron. Finlands Banks chefsdirektör är medlem i ECB-rådet och deltar i den egenskapen i det penningpolitiska beslutsfattandet. Chefdirektörens personliga suppleant i rådet är direktionsens vice ordförande Pentti Hakkarainen.

Experter från banken medverkar i beredningen av de penningpolitiska besluten och deltar bl.a. i beredningen av ECB-rådets sammanträden som medlemmar av Eurosystemets penningpolitiska kommitté och kommittén för marknadsoperationer.

Genomförandet av penningpolitiken har i Eurosystemet decentraliserats till de nationella centralbankerna. De finländska penningpolitiska motparterna deltar i centralbankstransaktionerna i Finlands Bank. Motparternas likviditetsbehov fördelas ojämnt i euroområdet vilket medför att centralbankskrediter utnyttjas mer i vissa länder, medan motparternas inlåning i centralbanken är större i andra. Dessa skillnader framgår av de nationella centralbankernas balansräkningsstruktur – de penningpolitiska transaktionerna redovisas antingen under tillgångar eller under skulder i balansräkningen – och på de s.k. TARGET2-saldona som hänger ihop med fordringar eller skulder inom Eurosystemet.⁶ Förändringarna i skulder och fordringar inom Eurosystemet syns alltså i TARGET2-saldona och beskriver till stor del förändringarna i centralbankskrediter och inlåning inom banksektorn i respektive euroland.

Under de senaste årens finanskris har Eurosystemet tillfälligt infört flera extraordinära åtgärder för att effektivisera genomförandet av penningpolitiken. Målet med åtgärderna har varit att trygga motparternas tillgång till likviditet, säkerställa den penningpolitiska transmissionsmekanismens funktion och garantera den finansiella stabiliteten.

Behovet av centralbankslikviditet hos Finlands Banks motparter var litet under 2012. Vid refinansieringstransaktionen med en löptid på 3 år tilldelades motparterna finansiering på totalt

3,7 miljarder euro. Utöver detta deltog Finlands Banks motparter endast i sex andra likvidiserande transaktioner. Det vittnar om motparternas goda likviditet på kort sikt att de bl.a. deponerade likviditetsöverskott i Finlands Bank med anmärkningsvärd aktivitet. Också i fråga om operationer som minskar likviditeten var banker med säte i Finland relativt starkt delaktiga. De i Finland verksamma bankerna stod likaså för en stor andel av den totala inlåningen över natten i Eurosystemet. Liksom på annat håll i euroområdet började också bankerna i Finland koncentrera likviditetsöverskottet till sina checkkonton i Finlands Bank efter ECB:s räntesänkning i juli.

En följd av motparternas insättningar var att Finlands Banks balansräkning blev rekordstor. Balansomslutningen ökade under året som mest till över 100 miljarder euro. Motpost till inlåningen på andra sidan i Finlands Banks balansräkning är fordringar inom Eurosystemet (TARGET 2).

Värdet av de säkerheter som Finlands Banks motparter lämnade till centralbanken var mycket högt, särskilt i förhållande till de centralbankskrediter som behövdes. I genomsnitt uppgick värdet till 28,2 miljarder euro. Av detta utgjorde 11 procent säkerheter för penningpolitiska krediter, 44 procent säkerheter för transaktionsbehov och 45 procent överskottssäkerheter. Fördelningen av de säkerheter som lämnades till centralbanken förändrades inte nämnvärt i Finland. De flesta säkerheterna var säkerställda bankobligationer, och de näst vanligaste säkerheterna bestod av inlåning med fast löptid via likviditetsindragande finjusterande transaktioner.

Finansieringssystemet och politiken för finansieringssystem

Finlands Bank upprätthåller och utvecklar stabila, funktionssäkra och effektiva finans- och betalningssystem i Finland. Den eftersträvar att uppfylla dessa mål bl.a. genom att analysera hot mot stabiliteten och systemsvagheter, genom att delta i systemutvecklingen samt genom olika slags refinansierings- och betalsystemstransaktioner. Vid övervakningen av stabiliteten samverkar Finlands Bank med andra tillsyns- och regleringsmyndigheter, såsom t.ex. Finansinspektionen.

⁶ Euroområdets gemensamma betalningssystem (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system, TARGET2) är ett system för stora betalningar i eurolopp med bruttoavveckling i realtid. Med hjälp av TARGET2-systemet transfererar bankerna inom det gemensamma valutaområdet gränsöverskridande betalningar.

Risker som uppstår inom finansieringssystemet eller som förstärks av själva systemet kallas systemriskerna om de i förekommande fall äventyrar hela finansieringssystemets funktioner och försvagar samhällsekonomins omvärldsvillkor. Med makrotillsynsverktyg avses däremot åtgärder och metoder genom vilka myndigheterna vid behov kan ingripa i dessa risker som hotar finansieringssystemets stabilitet i sin helhet. Makrotillsynsverktygen kompletterar den ordinarie regleringen och tillsynen av kapitaltäckning och likviditet på kreditinstitutsnivå.

Som ett led i sitt uppdrag att se till makrostabilerings tillsynen publicerar Finlands Bank två gånger om året en analys av den finansiella stabiliteten i Finland och globalt.

Finlands Bank deltar också i att utveckla finansieringssystemets infrastruktur och att trygga att den fungerar tillförlitligt och effektivt. Med finansiell infrastruktur avses betalningssystem och handels-, clearing- och avvecklingssystem för värdepapper.

Finansiell stabilitet

Tillståndet för euroområdets finansieringssystem och finansieringssektor var under berättelseåret fortfarande rätt sårbart. De mest kapitalstarka bankerna kunde finansiera sig på marknaden, men finansieringsbehoven åtgärdades knappast genom den gränsöverskridande interbankmarknaden. Bankernas beroende av centralbanksfinansiering fortsatte. De stora europeiska bankernas soliditet förstärktes med hjälp av ett projekt inom Europeiska bankmyndigheten (European Banking Authority, EBA). Projektet avslutades i juni 2012. Strukturen på bankernas nya uppläning blev mångsidigare under hösten 2012.

Enligt Finlands Banks stabilitetsanalyser har den finländska banksektorn bevarat sin goda lönsamhet och kapitaltäckning.⁷ Till bankernas lönsamhet 2012 bidrog bl.a. en gynnsam utveckling av avkastningen på handeln och investeringsverksamheten. Den sammanlagda marginalräntan mellan krediträntor och inlåningsfacilitet blev dock smalare. I kreditförluster och oreglerade fordringar syns inga tecken på realisering av betydande kreditrisker. De finländska bankerna klarade väl av att skaffa finansiering på den internationella finansieringsmarknaden under 2012.

Utlåningen både till finländska hushåll och till företag ökade snabbare än i euroområdet i

genomsnitt. Under senare hälften av 2012 fanns det dock tecken på att ökningen avtog. Företagen använde lån främst för finansiering av rörelsekapital. Särskilt marginalerna och andra villkor för de små och medelstora företagens företagskrediter stramades åt under året. De finländska hushållens skuldsättning är på samma nivå som i EU i genomsnitt. De starkt skuldsatta hushållens relativa betydelse har dock ökat länge, och bostadslånen med rörlig ränta exponerar de finländska hushållen för räntehöjningar.

Finanssystempolitik

Berättelseåret var livligt med avseende på finanssystempolitiken. Finlands Bank deltog i utvecklingen av det finansiella regelverket inom ramen för EU:s ekonomiska och finansiella kommitté och Europeiska centralbankssystemet. Dessutom medverkade Finlands Bank i förberedelserna av det nationella genomförandet tillsammans med finansministeriet och Finansinspektionen.⁸

Viktiga initiativ och åtgärder i finansmarknadspolitiken var beslutet på EU-nivå om att bilda den s.k. bankunionen, tillsätta en arbetsgrupp för att bedöma behovet av strukturreformer i EU:s banksektor i februari 2012 och arbetsgruppens framställningar, samt i hemlandet åtgärder för att inrätta en nationell makroövervakning av finansmarknaden.

Beslutet i mitten av berättelseåret om bankunionen överför banktillsyn, bankernas krislösning (det s.k. resolutionssystemet) samt insättningsgarantisystemet från nationell nivå till EU-nivå. I den gemensamma banktillsynsmekanismen ansvarar ECB för den gemensamma tillsynsmekanismens (Single Supervisory Mechanism) allmänna funktion och ECB:s direkta tillsynsansvar täcker de banker som är relevanta för finansmarknadens soliditet i euroområdet. ECB:s penningpolitiska uppgifter hålls åtskilda från tillsynsuppgifterna. ECB övervakar bankerna i euroområdet i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna. De nationella tillsynsmyndigheterna sköter fortfarande de uppgifter som inte har överförts på ECB. Samförstånd om detaljerna i den gemensamma tillsynsmekanismen nåddes i december 2012.

I juni 2012 lämnade EU-kommissionen ett förslag till direktiv om rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut och värdepappersföretag. Direktivets syfte var att harmonisera och revider-

⁷ Se kapitel 6 i denna berättelse.

⁸ Finansmarknadspolitiken beskrivs också i Finlands Banks årsberättelse 2012 (se särskilt ruta 4, 5 och 6).

ra medlemsländernas krishanteringsbefogenheter och krishanteringsverktyg, men det innehåller inget förslag till gemensamma mekanismer för att lösa kriser. Syftet med ett insättningsgarantisystem på EU-nivå är att öka insättarnas förtroende för att systemet fungerar och att säkerställa att systemet inte är beroende av ett enskilt medlemslands betalningsförmåga.

Ordförande för arbetsgruppen som behandlade reformen av strukturer inom EU:s banksektor var Finlands Banks chefsdirektör Erkki Liikanen. Gruppen fick i uppdrag att utreda huruvida det finns behov för strukturförändringar i banksektorn i tillägg till de regelinitiativ som redan är under beredning. Gruppen lämnade sina slutsatser till Europeiska kommissionen i oktober 2012 och gick in för fem förslag som ska genomföras på EU-nivå. Förslagen gällde bl.a. obligatorisk separation av högriskhandel med värdepapper från inlåningsbanksverksamhet, investeransvar via bail in-instrument, som kan konverteras till eget kapital eller skrivas ned för att täcka förluster, kapitalkrav samt bankernas förvaltningskultur.

Den arbetsgrupp som tillsatts för att ta fram en nationell makroövervakning av finansmarknaden lämnade i början av november till finansministeriet sitt förslag till nya metoder för att bekämpa systemrisk. Arbetsgruppens förslag till ny lagstiftning grundar sig på Europeiska systemrisknämndens (European Systemic Risk Board, ESRB) rekommendationer och EU-kommissionens förslag till ett nytt s.k. kreditinstitutsdirektiv. I arbetsgruppens förslag ingår ytterligare (kontracykliska) kapitalbuffertar för bankerna i enlighet med de nya internationella kapitaltäckningsreglerna (Basel III) och introduktion av en maximal belåningsgrad ("kredittak"). Med den maximala belåningsgraden avses att storleken på banklån mot säkerheter i bostäder, fastigheter och värdepapper vid behov kunde begränsas i förhållande till säkerheternas värde. Arbetsgruppen föreslog vidare att Finansinspektionen ska vara den behöriga myndighet som fattar beslut om såväl extra kapitalkrav för bankerna som begränsningar av den maximala belåningsgraden. Besluten ska fattas efter samråd med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank. I och med bildandet av EU:s gemensamma tillsynsmekanism kommer också ECB att delta i beslut om användningen av makrotillsynsverktyg. ECB ska tillfrågas om beslut på nationell nivå. ECB kan också direkt,

i stället för de nationella myndigheterna, skärpa de kontracykliska kapitalkraven.

Den finansiella infrastrukturen och betalningssystemtjänster

Finlands Bank sköter sin tillsynsuppgift i fråga om infrastrukturen genom att bevaka systemens funktion och göra löpande bedömningar av dem. Bedömningarna görs enligt enhetliga principer inom euroområdet.

Den finansiella infrastrukturen – och betalningssystemen som utgör en viktig del av den – fungerade väl under berättelseåret. De kanske mest betydande problemen gällde introduktionen av SEPA-girering i det gemensamma eurobetalningsområdet (Single Euro Payments Area): störningarna i förmedlingen av inhemska betalningar fortsatte. Dessa problem åtgärdades på grundval av den allmänna tillsynsbedömningen och i samarbete med banksektorn. En kärngrupp inom SEPA-forumet fortsatte under ledning av Finlands Bank sitt arbete för att övergången till ett enhetligt eurobetalningsområde ska kunna slutföras. Också TARGET2-systemet fungerade väl under berättelseåret. I Finlands Banks TARGET2-delsystem registrerades i genomsnitt 1 600 betalningar per dag, där betalningarnas totala värde uppgick till 85,4 miljarder euro. Vid slutet av 2012 hade Finlands Banks TARGET2-delsystem 23 deltagare, varav tre var anslutna system.

Finlands Bank har deltagit regelbundet i EU-beredningen av den gemensamma avvecklingsplattformen TARGET2-Securities (T2S) för värdepapperstransaktioner och koordinerat dess nationella beredning. T2S-projektet är nu inne i en fas av operativ förberedelse. Därför inledde Finlands Bank också ett eget operativt T2S-projekt i slutet av året. Arbetet i anslutning till det finansiella systemets infrastruktur har inom Finlands Bank också gällt bl.a. att främja olika lagstiftningsprojekt, säkra tillgången till kontanter och banktjänster och att utveckla verktyget för analys av betalnings- och avvecklingssystem, BoF-PSS2-simulatorens. Finlands Bank ordnade igen i maj 2012 också ett seminarium om betalningsforum. Där behandlades de framtida utmaningarna för säkerheten i massbetalningar i Europa.

Tillgångsförvaltning

Finlands Bank förvaltar sina egna finansiella tillgångar (15 073 miljoner euro), en del av ECB:s valutareserv (912 miljoner euro) samt tillgångarna i Finlands Banks pensionsfond (583 miljoner euro). De totala tillgångarna som ska förvaltas uppgick under året till ca 16 570 miljoner euro.

Förvaltningen av tillgångar indelas på två separata portföljer: en likviditetsportfölj och en investeringsportfölj. Med Finlands Banks investeringsverksamhet avses investering av bankens likviditetsportfölj och investeringsportfölj i utländsk valuta och euro på den internationella finansmarknaden. Målet för denna investeringsverksamhet är att sörja för tillgångarnas säkerhet, likviditet och avkastning.

De finansiella tillgångarna består av guld, valutareserven och tillgångar i euro. Finlands Bank beslutade tillfälligt minska sina finansiella tillgångar med 3 miljarder euro under andra halvåret 2012. Det genomfördes genom att beloppet av statsobligationer från euroområdet i de finansiella tillgångarna minskades. Valutareserven är i sin tur uppdelad i en likviditetsportfölj och en investeringsportfölj i utländsk valuta samt Internationella valutafondens (IMF) särskilda dragningsrätter.

Indelningen av förvaltningen i en likviditetsportfölj och en investeringsportfölj beskriver att tillgångsförvaltningen sammanhänger med delvis motstridiga mål och behov. Genom sin investeringsverksamhet säkrar Finlands Bank värdet på sina finansiella tillgångar och sin förmåga att vid behov stödja likviditeten i banksystemet och i ekonomin. Det innebär bl.a. att Finlands Bank vid behov måste vara beredd att tillhandahålla likviditet för centralbanksbehov. Men investeringarna måste samtidigt ge en hög avkastning i förhållande till risknivån.

Det strategiska målet för förvaltningen av likviditetsportföljen är att säkerställa bankens förmåga att tillhandahålla likviditet för akuta penningpolitiska behov under alla förhållanden. Investeringsportföljen syftar i sin tur till att säkerställa de finansiella tillgångarnas värde och Finlands Banks förmåga att även i framtiden uppfylla sina skyldigheter som centralbank. Det uppställda målet för allokeringen av investeringarna och de strikta riskrestriktionerna avseende kreditrisk garanterar att Finlands Banks likviditets- och investeringsportföljer är placerade i värdepapper med hög kvalitet och låg risk.

Ränteavkastningen på både likviditets- och investeringsportföljerna påverkas huvudsakligen

av den strategiska allokeringen och durationen av investeringarna. Likviditetsportföljen består enbart av statsobligationer i amerikanska dollar för att säkerställa att Finlands Bank vid behov med mycket kort varsel kan tillhandahålla centralbanksfinansiering i utländsk valuta. Också investeringsportföljen består i stor utsträckning av statsobligationer. Under 2012 sänktes kreditbetyget för flera länder, varpå tyngdpunkten i Finlands Banks investeringar i statsobligationer flyttades till stater med högsta kreditbetyg. En liten del av statsobligationerna i investeringsportföljen gäller euroländer som råkat i finansiella svårigheter. I investeringsportföljen ingår dessutom investeringar i kreditriskexponerade investeringskategorier. Den strategiska durationen för både likviditets- och investeringsportföljerna är 2 år.

Att räntorna sjönk under 2012 påverkades i hög grad av centralbankernas extraordinära stimulansåtgärder och låga penningpolitiska räntor. Dessa faktorer påverkade värdestegringen på Finlands Banks investeringar, vilket speglas i resultatet i form av goda ränteintäkter.

Likviditets- och investeringsportföljerna gav 2012 en total avkastning på 1,73 procent, dvs. ca 280 miljoner euro. Den totala avkastningen består av ränteavkastning och valutakurseffekt. Valutakurseffekten på likviditets- och investeringsportföljerna var -0,84 procent (dvs. ca -100 miljoner euro). Ränteavkastningen på likviditetsportföljen uppgick 2012 till 0,39 procent, (vilket motsvarade ca 4,9 miljoner euro). Ränteavkastningen på investeringsportföljen uppgick 2012 till 2,79 procent, (dvs. ca 375 miljoner euro). Avkastningsmålet för bankens investeringsportfölj är detsamma som alternativkostnaden för att behålla tillgångarna, som motsvarar centralbanksräntan för varje enskild placeringsvaluta. Ränteavkastningen på investeringsportföljen var 2012 i genomsnitt 2,07 procent högre än centralbanksräntan. Det glidande medelvärde för 5 år var 2,58 procent högre än centralbanksräntan.

Efter att euron förstärktes under andra halvåret var valutakursförändringen i valutareserven negativ. Under berättelseåret fluktuerade eurons värde mot den amerikanska dollarn inom intervallet 1,206–1,346 och låg vid slutet av året ca 2,0 procent högre än vid årets början.

Genom aktiv förvaltning kan bankavdelningens investeringsbyrå i sina investeringsbeslut avvika från den strategiska allokeringen av investeringsportföljen inom det handlingsutrymme som risklimiterna medger. Den aktiva förvaltningen tar ställning till och fattar beslut om allokeringens

andelarna, räntenivån och räntekurvans utformning och även relativa värden av enskilda värdepapper. Avvikelsen möjliggör en snabbare reaktion på förändringar i konjunkturutsikterna än den strategiska allokeringen kan åstadkomma.

Placeringsriskerna i de egna finansiella tillgångarna behandlas senare separat i kapitel 4.3, som handlar om Finlands Banks riskprofil.

Sedlar och mynt

Finlands Bank ger ut kontanter i Finland. Inom kontantförsörjningen är Finlands Bank grossist, medan avtalsparterna ansvarar för detaljistkunderna. Inom kontantförsörjningen är Finlands Banks avtalskunder det bankägda Automatia, S-gruppens Rekla och Ålandsbanken, som sköter kontantförsörjningen på Åland.

Beräknat i euro förlorade kontanter sin ställning som vanligaste betalningsmedel i Finland i mitten av 2000-talet. Under de senaste åren har endast knappt en tredjedel av konsumenterna betalat dagligvaror främst med kontanter. Den minskade kontantanvändningen återspeglas också i tillgången till kontanter, i synnerhet i glesbygden. Distributionen av kontanter via butikskassan tillgodoser kontantförsörjningen i synnerhet i områden där bankerna avvecklar sina tjänster.

I enlighet med 2011 års omlägningsbeslut lades Finlands Banks regionkontor i Tammerfors och Kuopio ned under året. Kontoren hade ansvar för kontantförsörjningen. Avsikten har varit att minska samhällskostnaderna för kontanthanteringen. Samhällskostnaderna för massbetalningar (kontanter, kortbetalningar, checkar, direktdebiteringar och gireringar) har i EU konstaterats vara något under 1 procent av BNP. Den minskade användningen av kontanter medför en risk för ökade styckkostnader för kontantbetalningar eftersom distributions- och hanteringskostnaderna inte lätt kan sänkas i samma takt. För kortbetalningar sjunker däremot styckkostnaderna med antalet transaktioner, eftersom andelen fasta systemkostnader minskar. Kortbetalningar gynnas således i framtiden av skalfördelar.

Inväxlingstiden för finska mark upphörde under året. Det sammantagna värdet på de sedlar i finska mark som inte återlämnades uppgår till ungefär 120 miljoner euro.

Eurosystemets reform av sedelserien inleddes med utgivningen av 5-eurosedeln, och hela serien förnyas stegvis. De tre viktigaste visuella säkerhetsdetaljerna i den nya 5-eurosedeln presenterades för allmänheten i november 2012, och

sedelns utformning avslöjades i januari 2013. Utgivningen av de nya sedlarna inleddes i maj 2013.

Antalet upptäckta sedelförfalskningar fortsatte att minska något. Antalet förfalskade sedlar i omlopp i Finland visade likaså en fallande trend. I Finland påträffades totalt 620 sedelförfalskningar, vilket var tredje minst i euroområdet.

Övrig verksamhet

Forskning

Den monetära forskningen vid Finlands Bank är koncentrerad till forskningsenheten på avdelningen för penningpolitik och forskning. Forskningen tjänar till att bistå den penningpolitiska beredningen, utveckla verksamheten och öka bankens externa inflytande. Finlands Bank har aktivt bidragit till debatten om den monetära politiken och den finansiella utvecklingen både i Finland och internationellt. Bankens nya forskningspolitiska riktlinjer betonar den finansiella och realekonomiska stabiliteten och samspelet mellan finansmarknad och realekonomi.

Prioriterade områden inom den ekonomiska forskningen 2012 var finanskriser, recessioner i den internationella ekonomin och statskuldkrisen. Andra teman var bl.a. den offentliga ekonomins hållbarhet, den eventuella stabiliserande och stimulerande effekten av de extraordinära penningpolitiska åtgärderna, prisfluktuationerna på bostadsmarknaden och deras makroekonomiska effekter, budgetplaneringen och den ökade skuldsättningen i euroområdet under osäkerhet i realtid samt de makroekonomiska effekterna av kreditreglering.

Finlands Bank deltog under året i att arrangera flera internationella vetenskapliga sammankomster i samarbete med andra centralbanker och ekonomiska forskningsinstitut. Sådana sammankomster var bl.a. "Financial and Macroeconomic Stability: Challenges Ahead", "Seminar on Risk, Financial Stability and Banking", "Search Frictions and Aggregate Dynamics" och "Financial Stability, Regulation and Bank Risk in the Light of the Crisis". Sammankomsternas tematik anknöt således till de aktuella kriserna och deras verkningar, såsom den finansiella regleringen och riskerna i bankverksamheten.

Forskningsinstitutet för transitionsekonomier

Finlands Banks forskningsinstitut för transitionsekonomier (BOFIT) fokuserar främst på

tillämpad makroekonomisk forskning med tonvikt på monetära och valutapolitiska frågor och finanssystemets funktion. Primära målländer är Ryssland och Kina, även om det ofta faller sig naturligt att anlägga ett bredare perspektiv och utnyttja ett större material.

År 2012 ordnades en vetenskaplig konferens om internationalisering av den kinesiska finansmarknaden och avreglering av kapitalrörelserna samt i samarbete med Österrikes centralbank en internationell konferens om utvecklingen mot balanserad tillväxt i Central- och Östeuropa.

Statistik

Finlands Bank svarar för Finlandsstatistiken över monetära finansinstitut, annan finansverksamhet och betalningsbalansen i euroområdet samt för motsvarande nationell statistik, inklusive lagstadgad statistik för Europeiska centralbankssystemet och internationella organisationer. Fokus för utveckling och utökning av statistiken låg under 2012 framför allt på makrofinansiell analys.

Myndighetssamarbete och internationell verksamhet

Finlands Banks chefdirektör är medlem både i ECB-rådet och i ECB:s allmänna råd, som består av cheferna för EU-ländernas centralbanker och ECB:s ordförande och vice ordförande. Finlands Banks ledning och experter medverkade på alla beredningsstadier i arbetet i Europeiska centralbankssystemet (ECBS). Eurosystemet hade också många tillfälliga högnivåkommittéer. Direktionsmedlemmarna eller bankens experter deltog i kommittéerna enligt sina uppgifter.

ECB har en egen revisionskommitté, som omfattar tre medlemmar av ECB-rådet. Kommitténs uppgift är att förbättra styrningen och kontrollen av ECB och Eurosystemet. Ordförande är Finlands Banks chefdirektör Erkki Liikanen.

Enligt lag svarar Finlands Bank för kontakterna mellan finska staten och Internationella valutafonden (International Monetary Fund, IMF). Finlands representant i Internationella valutafondens styrelse, som är valutafondens högsta beslutande organ, var Finlands Banks chefdirektör Erkki Liikanen med direktionsens vice ordförande Pentti Hakkarainen som suppleant. Styrelsen höll sitt årsmöte i oktober i Tokyo.

Europeiska systemrisknämnden (European Systemic Risk Board, ESRB) ingår i det europeiska systemet för finansiell tillsyn (European System of Financial Supervision). Systemrisk-

nämnden fokuserar på makrotillsyn av finansmarknaden. Dess uppgift är att identifiera risker som hotar hela finanssystemet och lämna varningar och rekommendationer för att förebygga en ökning av riskerna. Systemrisknämnden består av en styrelse, en styrkommitté, ett sekretariat samt en rådgivande vetenskaplig och en rådgivande teknisk kommitté. Beslutande organ i systemrisknämnden är styrelsen, där Finlands Banks chefdirektör Erkki Liikanen är röstberättigad ledamot. Finlands andra ledamot är Finansinspektionens direktör Anneli Tuominen. Systemrisknämnden sammanträder i genomsnitt fyra gånger per år.

Europeiska bankmyndighetens (European Banking Authority, EBA) uppgift är att säkerställa en effektiv och harmoniserad tillsyn och reglering av bankerna i EU och stärka den internationella samordningen av tillsynen bland annat genom att ge ut reglerings- och tillsynsstandarder och medla i och avgöra tvister mellan behöriga nationella myndigheter. Under året planerade och genomförde EBA en studie av kapitaltäckningen i de stora bankerna i EU-området och fastställde tillfälliga högre kapitalkrav för denna grupp av banker. Banktillsynsmyndigheterna i EU-länderna är röstberättigade medlemmar i EBA:s förvaltningsstyrelse, som dessutom består av representanter för de nationella centralbanker som inte är banktillsynsmyndigheter.

EU:s ekonomiska och finansiella kommitté (Economic and Financial Committee, EFC) har till uppgift att bereda sammanträdena i Ekofin-rådet, som består av EU-ländernas ekonomi- och finansministrar. Kommitténs arbete präglades 2012 framför allt av hanteringen av skuldkrisen i Europa, intensiv bevakning av det ekonomiska läget i EU-länderna och det ökade behovet av ekonomisk-politisk samordning. EU-länderna kan utse högst två medlemmar till kommittén. Av dem ska den ena representera finansministeriet och de andra landets centralbank. Medlemmarna har personliga suppleanter. I sammanträdena deltar även representanter för ECB och Europeiska kommissionen. Ekonomiska och finansiella kommittén sammanträdde i såväl begränsad som fullständig sammansättning. Centralbankernas representanter deltog i de senare sammanträdena. Finlands Bank företrädde av direktionsens vice ordförande Pentti Hakkarainen.

Ekonomiska och finansiella kommittén har dessutom sammanträtt två gånger om året i den så kallade rundabordsammansättningen (Financial Stability Table). I dessa möten har representanter för EU:s tillsynsmyndigheter deltagit

och rapporterat om läget på finansmarknaden i EU.

EU:s kommitté för ekonomisk politik (Economic Policy Committee, EPC) fokuserar på att förbereda principer för EU:s ekonomiska politik och strukturpolitiska ärenden. I kommittén medverkar medlemsländernas finansministerier och vissa av centralbankerna (bland annat Finlands Bank har en representant) samt Europeiska kommissionen och ECB.

Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik (Committee on Monetary, Financial and Balance of Payments Statistics, CMFB) består av representanter för de nationella statistikmyndigheterna, Eurostat, de nationella centralbankerna och ECB. Kommittén har till uppgift att förbättra förutsättningarna för statistiksamarbetet mellan ECB och Eurostat och avge yttranden inom sitt statistikområde.

I Eurostats betalningsbalanskommitté (Balance of Payments Committee) deltar centralbankerna och statistikmyndigheterna med ansvar för betalningsbalansstatistik. Kommittén har till uppgift att biträda Eurostat i genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning om gemenskapsstatistik över betalningsbalansen.

Finlands Bank medverkar i egenskap av aktieägare i Internationella regleringsbanken (Bank for International Settlements, BIS). Finlands Banks chefsdirektör deltog i BIS regelbundna centralbankschefsmöten.

Finlands Bank medverkar också i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (Organisation for Economic Co-operation and Development, OECD).

Kommunikation

Statsskuldskrisen återspeglades i Finlands Banks externa kommunikation på flera olika sätt under året. I den offentliga debatten ställdes frågor om Finlands Banks roll och ansvar vid skötseln av penningpolitiken i det gemensamma Eurosystemet. Direktionsmedlemmarna och bankens chefer och experter behandlade dessa teman i tal, artiklar och intervjuer. Riskerna i centralbanksverksamheten intogs likaså en framträdande roll vid den årliga utfrågningen av chefsdirektören i riksdagens ekonomiutskott. Att inväxlingstiden för finska mark upphörde lyftes också fram i offentligheten.

Slutrapporten till Europeiska kommissionen av högnivåarbetsgruppen för att bedöma behovet av strukturreformer i banksektorn inom EU under ledning av Finlands Banks chefsdirektör Erkki

Liikanen och arbetsgruppens rekommendationer om strukturreformer i banksektorn fick stor uppmärksamhet i de europeiska medierna.

Finlands Banks publikation *Euro & talous* utkom fem gånger under året. Publikationen tog upp den ekonomiska utvecklingen och utsikterna för finanssystemet på många olika sätt.

Ledning och personal

Direktionen definierade och fastställde Finlands Banks verksamhetsidé och vision. Bankens verksamhetsidé är att bygga ekonomisk stabilitet. En stabil prisnivå, säkra betalningssystem och ett pålitligt finanssystem bidrar till hållbar ekonomisk tillväxt, sysselsättning och välfärd för finländarna. Enligt den fastställda visionen är Finlands Bank känd som en framsynt och effektiv centralbank och en konstruktiv och inflytelserik medlem av Eurosystemet. Utifrån dessa utgångspunkter reviderade Finlands Bank under året de strategiska riktlinjerna för utveckling av bankens verksamhet.

I revideringen av de strategiska riktlinjerna ingick bl.a. finanskrisens nya skede, bedömning och hantering av de samlade finansiella riskerna i Eurosystemet, beredningen av systemriskarbetet på europeisk nivå, inrättandet av en s.k. bankunion, dvs. en gemensam stabilitetspolitik och banktillsyn i euroområdet och anordnandet av makrotillsynen i Finland.

Den nya strategin vilar på utveckling av kompetensbaserat inflytande och en effektiv och kvalitetsmässigt konkurrenskraftig produktion av operativa centralbanksuppgifter. Fokus för bankens expertis har lagts på en kombination av det makroekonomiska perspektivet med det finansiella. I strategiarbetet lades särskild vikt vid de externa intressegruppernas perspektiv. Finlands Banks verksamhet ska utvecklas och utvärderas mot bakgrund av samhällets förtroende för banken och den allmänna synen på bankens hantering av sina uppgifter.

Finanskrisen har främjat samarbetet över avdelningsgränserna överallt i organisationen samt mellan Finlands Bank och Finansinspektionen.

I slutet av 2012 hade Finlands Bank 406 anställda. Av dem hade 59 procent expertbefattningar. Den närvarande personalen minskade med 3,3 procent under året. Under EMU-medlemskapet har den närvarande personalen minskat med 46 procent. Personalminskningen speglar pensionsbortfallet och en stram rekryteringspolitik.

Kapitel 3.3 Finlands Banks bokslut för 2012

Finlands Bank följer de ekonomibaserade bokföringsprinciper och tekniker som har godkänts av ECB-rådet, och boksluten utarbetas enligt dessa harmoniserade principer. Bankfullmäktige fastställer enligt 11 § i lagen om Finlands Bank grunderna för bankens bokslut på framställning av direktionen.

Finlands Banks balansomslutning för 2012 är 101 525 miljoner euro och räkenskapsårets resultat är 337 miljoner euro. Räkenskapsårets bokslut presenteras i detalj (balansräkning, resultaträkning, bokslutsprinciper samt bilagor till balansräkningen och resultaträkningen) i en bilaga till denna berättelse.

Kapitel 3.4 Finlands Banks revisorer och revision

Riksdagen förrättade den 30 juni 2011 val av revisorer för Finlands Bank och suppleanter för dem. Följande personer valdes till revisorer:

Toivakka, Lenita, riksdagsledamot
Prepula, Eero, CGR
Paasio, Heli, riksdagsledamot
Sandell, Tom, CGR, OFR
Kiviranta, Esko, riksdagsledamot.

Revisorssuppleanter:

Koskela, Markku, CGR
Lauslahti, Sanna, riksdagsledamot
Piirainen, Raimo, riksdagsledamot
Selänne, Juha, CGR
Tuupainen, Kauko, riksdagsledamot.

Vid fyllnadsval som förrättades av riksdagen valdes riksdagsledamot *Mika Kari* till revisor från den 13 mars i stället för *Heli Paasio* som avgått från uppdraget.

Ordförande för revisorerna var riksdagsledamot *Esko Kiviranta* och sekreterare var professor, ekonomie doktor, CGR *Markku Koskela*.

Revision 2011

Revisorerna, dvs. riksdagsledamot *Esko Kiviranta*, riksdagsledamot *Lenita Toivakka*, riksdagsledamot *Raimo Piirainen*, riksdagsledamot *Mika Kari*, ekonomie magister, CGR, OFR *Eero Prepula*, ekonom, CGR, OFR *Tom Sandell* och professor, ekonomie doktor, CGR *Markku Koskela* granskade den 13–16 mars 2012 Finlands Banks bokslut, bokföring och förvaltning för 2011.

CGR-samfundet KPMG Oy Ab granskade bankens räkenskaper och bokslut i enlighet med artikel 27 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och revisorerna tog del av rapporten över granskningen.

De riksdagsvalda revisorerna framhöll i sammandraget till sin revisionsrapport för 2011 att då EU-regleringen av finansmarknaden ytterligare ökar måste Finlands Bank och Finansinspektionen på lång sikt se till personalens kompetens och arbetshälsa. Revisorerna underströk vikten av att Finlands Banks tillgångsförvaltning jämte riskhantering fortlöpande utvecklas och ansåg att Finlands Banks användning av utlokaliserade tjänster bör följas upp med hjälp av en tillräcklig lönsamhetsanalys.

Revision 2012

Revisorerna, dvs. riksdagsledamot *Esko Kiviranta*, riksdagsledamot *Lenita Toivakka*, riksdagsledamot *Mika Kari*, ekonomie magister, CGR, OFR *Eero Prepula*, ekonom, CGR, OFR *Tom Sandell* och professor, ekonomie doktor, CGR *Markku Koskela* granskade den 11–14 mars 2013 Finlands Banks bokslut, bokföring och förvaltning för 2012.

CGR-samfundet KPMG Oy Ab granskade bankens räkenskaper och bokslut i enlighet med artikel 27 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och revisorerna tog del av rapporten över granskningen.

De riksdagsvalda revisorerna framhöll i sammanfattningen till sin revisionsrapport för 2012 att det är viktigt att Finlands Banks totala finansieringsrisker följs upp med omsorg och att riskhanteringen utvecklas fortlöpande, fäste uppmärksamhet vid övervakningen av att Finlands Banks skärpta insiderbestämmelser blir iakttagna samt rekommenderade att det utarbetas alternativa scenarier för att föregripa effekterna på finansiering och personal inom Finansinspektionen med anledning av att EU inleder sin överstatliga banktillsyn.

Kapitel 4 Handlagda ärenden och bankfullmäktiges bedömning av dem

Kapitel 4.1 Ärenden rörande förvaltningen och direktionen

Direktionsmedlemmen politices doktor Seppo Honkapohjas första mandatperiod, som började 1.1.2008, gick ut 31.12.2012. Bankfullmäktige beslutade vid sitt sammanträde den 28 september att tjänsten som direktionsmedlem ska tillsättas när den blir ledig.

Bankfullmäktige beslutade den 26 oktober enhälligt utnämna politices doktor Seppo Honkapohja till tjänsten som direktionsmedlem i Finlands Bank för en mandatperiod på fem år från och med den 1 januari 2013.

Vid utgången av 2012 innehade direktionsmedlemmarna följande medlemskap i anknäytning till tjänsteutövningen:

Direktionens ordförande *Erkki Liikanen*

- ECB-rådet och allmänna rådet, medlem
- Internationella valutafonden, styrelseledamot
- Europeiska systemrisknämnden (ESRB), styrelsemedlem

Direktionens vice ordförande *Pentti Hakkarainen*

- ECB-rådet och allmänna rådet, suppleant för chefsdirektören
- Finansinspektionens direktion, ordförande
- EU:s ekonomiska och finansiella kommitté (EFC), ledamot
- Internationella valutafonden, suppleant i styrelsen
- Europeiska centralbankssystemet, kommittén för finansiell kontroll (COMCO), ordförande
- Europeiska centralbankssystemet, kommittén för internationella förbindelser (IRC), ledamot

Direktionsmedlem *Seppo Honkapohja*

- Europeiska centralbankssystemet, styrkommittén för it-frågor (EISC), ledamot

Dessutom hade direktionsmedlemmarna andra bisysslor och förtroendeuppdrag som bankfullmäktige godkänt med stöd av 17 § i lagen om Finlands Bank (214/1998).

Kapitel 4.2 Fastställande av resultaträkning och balansräkning samt förslag till vinstutdelning

Enligt 21 § i lagen om Finlands Bank ska hälften av Finlands Banks vinst överföras till reservfonden, medan återstoden av vinsten ska reserveras för statens behov. Bankfullmäktige kan enligt lagen besluta att vinsten ska användas på något annat sätt, om detta är motiverat med hänsyn till bankens ekonomiska ställning eller reservfondens storlek.

Fastställande av resultaträkning och balansräkning för 2011 samt förslag till vinstutdelning

Bankfullmäktige fastställde den 23 mars 2012 bankens resultaträkning och balansräkning för 2011 enligt revisorernas utlåtande.

Direktionens förslag till vinstutdelning för 2011 byggde på bestämmelserna om bokslut, monetära inkomster och vinstanvändning i lagen om Finlands Bank (214/1998) såväl som på bankens strategi och riktlinjerna i bankens balansräkningspolicy. Dessa siktar till en stabil och förutsebar vinstutdelning till staten utan att bankens kapitaltäckning äventyras. Enligt 21 § i lagen om Finlands Bank kan bankfullmäktige besluta att vinsten ska användas på något annat sätt än enligt huvudregeln (50–50), om detta är motiverat med hänsyn till bankens ekonomiska ställning eller reservfondens storlek. Vid sitt möte den 23 mars 2012 beslutade bankfullmäktige med stöd av 11 § 1 mom. 3 punkten och 21 § 2 mom. i lagen om Finlands Bank att vinsten för 2011, som uppgick till 254 miljoner euro, skulle disponeras så att ungefär 69 miljoner euro överförs till bankens reservfond och 185 miljoner euro reserveras för statens behov.

Fastställande av resultaträkning och balansräkning för 2012 samt förslag till vinstutdelning

Bankfullmäktige beslutade den 22 mars 2013 att Finlands Banks vinst för 2012, dvs. 337 490 364,18 euro, ska disponeras på följande sätt:

Med stöd av 21 § 2 mom. i lagen om Finlands Bank (214/1998) överförs 110 490 364,18 euro till reservfonden, medan återstoden 227 000 000 euro reserveras för statens behov.

Kapitel 4.3 Finlands Banks riskprofil

Bankfullmäktige har regelbundet bevakat Finlands Banks riskprofil och balansräkning. Det innebär risker för Finlands Bank att investera sina egna finansiella tillgångar och sköta sina centralbanksuppgifter.

Risker och riskhantering i investeringen av egna finansiella tillgångar

Finlands Bank utsätts för risker i anslutning till hantering och investering av finansiella tillgångar. Bankens riskhantering siktar till att identifiera, mäta och begränsa dessa risker, som kan delas in i marknads-, kredit- och likviditetsrisker samt operativa risker.⁹

För internationella åtaganden och krishanteringsbehov har Finlands Bank investeringar och andra fordringar i utländsk valuta, vilka ger upphov till valutakursrisker. Utgångspunkten är att målnivån och valutafördelningen av investeringar och fordringar i utländsk valuta ses över i Finlands Bank vart tredje år. Det föregående beslutet om saken fattades i slutet av 2009. På samma sätt som under föregående år garderade sig Finlands Bank 2012 delvis mot SDR-valutakursrisken genom att sälja andra SDR-komponentvalutor (amerikanska dollar, brittiska pund och japanska yen) mot euro.

Finlands Bank har en betydande investeringsportfölj i euro för att täcka den exponering som uppkommer särskilt genom de utelöpande sedlarna.

När det gäller riskerna i investeringsverksamheten spelar investeringskategorierna och deras andelar av de totala finansiella tillgångarna en nyckelroll. Finlands Banks direktion fastställer årligen det strategiska allokeringmålet enligt investeringskategori och de tillåtna variationsintervallen för andelarna. De nuvarande investeringskategorierna är statsobligationer, obligationer utgivna av statsbundna institutioner, säkerställda obligationer, företagsobligationer och kontanter.

I hanteringen av ränterisken använder sig Finlands Bank främst av s.k. modifierad duration, som anger förändringen i investeringarnas värde då räntenivån på marknaden förändras. Ränterisken i anslutning till de finansiella tillgångarna har sänkts genom förkortning av den genomsnittliga durationen till cirka två år och genom reducering av andelen statsobligationer i euro i investeringsportföljen. Banken söker dessutom

hantera ränterisken i de finansiella tillgångarna genom att sprida både valuta- och euroinvesteringarna på obligationer med olika löptid.

Den aggregerade marknadsrisken, valutakursrisken och ränterisken mäts dagligen med hjälp av VaR-värdet (Value-at-Risk), som utnyttjas allmänt inom riskhantering. Till exempel anger ett VaR-värde med konfidensnivån 99 procent (dvs. VaR 99 %), beräknat för en viss tidsperiod, hur stor den maximala förlusten är med 99 procents sannolikhet. Under den givna perioden är förlusten således större än det beräknade VaR-värdet med 1 procents sannolikhet.¹⁰ Dessutom används en VaR-limit för att begränsa ränterisken i investeringsportföljen i relation till ett jämförelseindex.

Kreditriskexponeringar mot värdepappersemittenter och motparter vid inlåning mäts och begränsas dagligen genom en separat VaR-modell för kreditrisk. Av emittenter och motparter som är föremål för investeringar krävs tillräckligt goda kreditbetyg. Kreditrisken hanteras dessutom genom spridning av investeringarna, vilket säkerställs genom att limiter fastställs för emittenter, motparter och skuldinstrument. Under 2012 infördes investeringskategorier för fastställandet av limiter för enskilda emittenter. Vidare fastställdes limitstrukturen, beräkningsgrunderna och storleken på limiterna.

Likviditetsrisken hanteras genom att Finlands Bank fastställer en viss andel av de finansiella tillgångarna som måste uppfylla höga likviditetskrav och kunna säljas med kort varsel och till låga kostnader. Finlands Banks direktion fastställer storleken på denna likviditetsportfölj.

Den operativa risken hanteras genom att sörga för en tillräcklig och kompetent personal och satsa på tillförlitliga datasystem och väldisponerad dokumentering av arbetsprocesser och arbetsanvisningar.

Risker och riskhantering i anslutning till centralbanksuppgifterna

I centralbanksuppgifterna ingår normala penningpolitiska refinansieringstransaktioner och extraordinära finanspolitiska köpprogram. Finlands Bank svarar i regel i enlighet med sin proportionella andel, dvs. enligt den s.k. kapitalfördelningsnyckeln (1,6–1,8 %), för de risker med Eurosystemet som hänför sig till inrättningens centralbanksuppgifter.

⁹ Riskerna definieras och beskrivs närmare i Finlands Banks årsberättelse 2012.

¹⁰ VaR-modellen beräknar alltså vinster och förluster utifrån statistiska antaganden. När de kalkylerade vinsterna och förlusterna ordnas från bästa till sämsta, är VaR med konfidensnivån 99 procent det värde vid vilket 1 procent av alla kalkylerade alternativ ger större förluster.

Refinansieringstransaktioner inom Eurosystemet innebär att banker som uppfyller vissa kriterier tilldelas lån mot säkerheter. Dessa transaktioner innebär normal likviditetstilldelning till solida banker och kontinuerlig bevakning av deras kreditvärdighet. Lånen kräver säkerheter som värderas dagligen till sitt marknadsvärde och därefter görs ett värderingsavdrag. På säkerheterna görs värderingsavdrag på behörigt sätt. Avdraget skyddar Eurosystemet mot eventuella förluster. Transaktionerna orsakar förluster bara om motparten är insolvent och värdet på säkerheten trots alla försiktighetsåtgärder inte täcker det utlånade beloppet.

De finanspolitiska köpprogrammen omfattar programmet för säkerställda obligationer, värdepappersmarknadsprogrammet och ett under 2012 offentliggjort program för direkta monetära transaktioner. Programmet för direkta monetära transaktioner ledde dock inte till köp av statsobligationer under 2012. Kreditvärdigheten hos dem som emitterat värdepapper genom extraordinära köpprogram bevakas ständigt. För värdepapperen inom köpprogrammet för säkerställda obligationer gäller dessutom särskilda säkerheter utöver det normala emittentansvaret. Värdepapper som köpts genom programmen behålls tills de förfaller och de är förknippade med en risk för insolvens hos emittenten.

Storleken av de penningpolitiska transaktionerna vid slutet av 2012 och Finlands Banks beräknade andel av dem framgår av tabell 1.

Tabell 1.			
Penningpolitiska transaktioner, antal vid slutet av 2012			
Mn euro	Penningpolitiska refinansieringstransaktioner	Köpprogram för säkerställda obligationer	Värdepappersmarknadsprogram
Eurosystemet	1 128 794	68 483	208 324
Finlands Banks beräknade andel (1,6–1,8 %)	20 228	1 109	3 445
Källa: Finlands Bank.			

Bankernas eventuella behov av finansiering som en sista utväg är likaså en riskkälla för Finlands Bank. Likviditetsstöd i nödlägen har inte behövts i Finland sedan recessionen på 1990-talet.

Förändringarna i skulder och fordringar inom Eurosystemet, det vill säga i TARGET2-saldona, avspeglar främst förändringarna i centralbankskrediter och inlåning inom banksektorn i respektive euroland. Banksektorns beroende av centralbankskrediter har ökat kraftigt i krisländerna och de relativt stora volymerna centralbankskrediter syns i centralbankernas balansräkningar som ökade interna skulder. I länder där banksektorn gjort relativt stora depositioner hos centralbanken har fordringarna inom euroområdet i centralbankens balansräkning ökat på motsvarande sätt. Finland hör till de länder där bankerna till följd av sin goda likviditet gjort stora depositioner hos landets centralbank. Därför har Finlands Banks fordringar inom Eurosystemet ökat kraftigt under krisen. Dessa poster utgör fordringar hos europeiska centralbanker.

De ökande fordringarna inom Eurosystemet hänger samman med finanspolitiska lånetransaktioner som bara är möjliga mot tillräckliga och betryggande säkerheter. Vid utgången av 2012 uppgick fordringarna inom Eurosystemet till 70 270,4 miljoner euro (netto) i Finlands Banks balansräkning.

Finlands Banks riskberedskap och samlade riskprofil

Finlands Banks risker mäts med vedertagna metoder som anlitas överallt inom Eurosystemet och på den finansiella marknaden runtom i världen. Dessa metoder kompletteras med interna scenarioanalyser. I bedömningen av den samlade risken utnyttjar Finlands Bank bland annat VaR-metoden och beräknar såväl VaR-värdet som ES-värdet (expected shortfall) med konfidensnivån 99 procent för den samlade finansieringsrisken. Värdet för ES med konfidensnivån 99 procent är den genomsnittliga (förväntade)

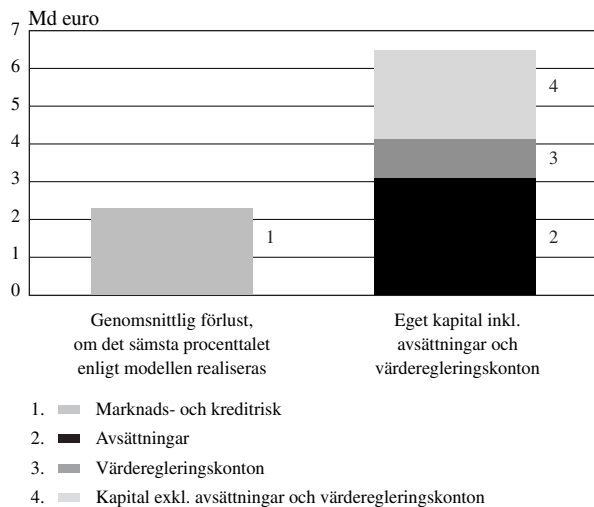
förlustens storlek, om den svagaste procenten av alternativen utfaller (dvs. om värdet för VaR 99 % överskrids).

Finlands Bank har systematiskt stärkt sin balansräkning på senare år. Det har gjorts för att centralbanksuppgifterna inte ska äventyras under några som helst förhållanden. Finlands Bank har minskat sina valutarisker i väsentlig grad de senaste åren. Valutarisken är dock fortfarande den största enskilda riskkomponenten bland riskerna för Finlands Bank. Dessutom har ränterisken för bankens finansiella tillgångar begränsats och investeringarna fördelats mer konservativt under 2012.

Det ingår i Finlands Banks interna riskkontroll att analysera scenarier för att säkerställa bankens operativa kapacitet under alla förhållanden. Banken ser till att den har riskbuffertar som täcker verksamhetsriskerna både i fråga om att genomföra den gemensamma finanspolitiken och investera bankens egna finansiella tillgångar. Bankens soliditet är för tillfället tillräckligt stark för att täcka riskerna med bankens uppgifter.

De sammanlagda riskerna, exklusive värderingskontot för guld, i anslutning till Finlands Banks balansräkning uppgår till 2 299 miljoner euro beräknat enligt ett ES-värde med konfidensnivån 99 procent (diagram 24). Å andra sidan finns det i balansräkningen en grundfond och en reservfond samt värderingskonton och avsättningar till ett värde av sammanlagt 6 461 miljoner euro.

Diagram 24.
Samlade finansiella risker och eget kapital inkl. avsättningar och värderingskonton exkl. guldrisk och värderingskonton för guld i Finlands Banks balansräkning 2012

Källa: Finlands Bank.

Direktionen justerade i november 2011 riskbedömningsmetoden och målet för avsättningarna så att guldrisken bedöms skilt från de övriga samlade finansiella riskerna, om värderingskontot för guld täcker en minskning av värdet på guld med över 50 procent. Värderingskontot för guld uppgick den 31 december 2012 till cirka 80 procent av guldets värde, så den totala marknadsrisken har beräknats exklusive guld. I absoluta tal uppgick värderingskontot för guld den 31 december 2012 till 1 599 miljoner euro, medan marknadsvärdet för guldreserverna var 1 987 miljoner euro enligt balansräkningen.

Kapitel 4.4 Andra behandlade ärenden

Till bankfullmäktiges viktigaste arbetsformer hör att diskutera med direktionen om den ekonomiska utvecklingen i euroområdet och om ECB:s monetära politik och genomförandet av politiken. Under året behandlade bankfullmäktige utifrån inledande anföranden den monetära politiken i euroområdet och finansmarknadens roll i krisens uppkomstmekanism. Dessutom diskuterades balansen i Finlands utrikesaffärer och vikten av strukturella reformer. Vidare diskuterade bankfullmäktige olika centralbankers monetära politik och metoder samt i synnerhet ECB:s mandat och centralbankernas krediter till stater. Diskussionerna gällde bland annat de risker som dessa krediter innebär för de nationella centralbankerna och vilka åtgärder Finlands Bank vidtagit för att täcka riskerna. I bankfullmäktige hölls även anföranden om tillsynen på mikro- och makronivå samt om den planerade bankunionen.

DEL II FINANSINSPEKTIONEN UNDER 2012

Kapitel 5 Finansinspektionens uppgifter och bankfullmäktiges ställning

Finansinspektionen fungerar administrativt i anknytning till Finlands Bank, men är oberoende i sina beslut. Syftet med Finansinspektionens verksamhet är att kreditinstituten, försäkrings- och pensionsanstalterna och andra tillsynsobjekt bedriver en stabil verksamhet som är en förutsättning för finansmarknadens stabilitet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtröendet för finansmarknadens funktionssätt upprätthålls (lag om Finansinspektionen, 1 §).

Bankfullmäktige övervakar den allmänna ändamålsenligheten och effektiviteten i Finansinspektionens verksamhet. I sin tillsyn över ändamålsenligheten utvärderar bankfullmäktige hur det lagfästa målet har nåtts. Bankfullmäktige övervakar den allmänna effektiviteten framför allt utgående från hur personalstyrkan och budgeten generellt sett utvecklats i förhållande till dels uppgifter, dels förändringar till följd av lagstiftning eller marknadsutveckling.

Bankfullmäktige ska utnämna Finansinspektionens direktionsmedlemmar och på framställning av direktionen utnämna direktören.

Direktionen ska enligt 10 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) minst en gång om året lämna bankfullmäktige en berättelse över målen för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelse.

Kapitel 6 Omvärlden 2012

Kapitel 6.1 Finanssektorn i euroområdet

Omvärldsförutsättningarna för euroområdets finanssektor försvårades och färgades under året av skuldkrisen. Eftersom det blivit svårare att få lån av bankerna och lånekostnaderna stigit, har särskilt storföretagen tytt sig till marknadsfinansiering. Det har i och med skuldkrisen lett till minskad dominans för banksektorn och i motsvarande grad till ökad vikt för marknadsfinansiering av företagen. De stramare finansiella förhållandena har därför i krisländerna försvårat

situationen för de små och medelstora företag som är beroende av banklån.

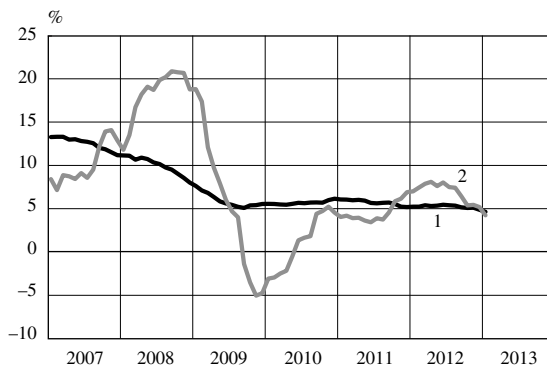
Skötseln av skuldkrisen krävde exceptionella åtgärder och lägesuppföljning av centralbankerna, regeringarna, EU och de europeiska tillsynsmyndigheterna. De olika riskindikatorerna för finansmarknaden visade i slutet av året tecken på en förbättring, om än utvecklingen går långsamt.

Kapitel 6.2 Finanssektorn i Finland

Den europeiska skuldkrisen har inte haft några direkta negativa effekter på den finländska finanssektorn. Det bekräftas bland annat av att bank- och försäkringsbranschen var stabil under året, liksom även av att de finländska bankernas upplåning på finansmarknaden löpte utan problem och till låga kostnader i ett europeiskt perspektiv. Försäkrings- och pensionsinrättningarna har tack vare stigande aktiekurser nått goda resultat i placeringsverksamheten.

Å andra sidan var omvärldsförutsättningarna för finanssektorn samtidigt mycket utmanande. Utsikterna för bankernas affärsverksamhet och resultat försvagades och tillväxttakten för utlåningen bromsades upp under årets gång. Det gäller i synnerhet företagskrediter (diagram 25). Trots de låga och reellt negativa låneräntorna

Diagram 25.
Årlig tillväxt i finländska monetära finansinstituts utlåning i euro till hushåll och företag i euroområdet

1. — Lån till hushåll
2. — Lån till företag

Källa: Finlands Bank.

minskade efterfrågan på krediter bland hushåll och företag. Det antyder att omvärldssituationen är exceptionell. Den låga räntenivån i kombination med avtagande utlåning minskade finansinstitutens totala marginal och därmed också räntenettet (diagram 26). Även avkastningen på liv- och arbetspensionsförsäkringsbolagens placeringar påverkades negativt av de låga räntorna.

Banksektorns rörelsevinst steg till 2,6 miljarder euro för 2012 (diagram 27). Utvecklingen i fråga om bankkoncernernas oregerade fordringar och kreditförluster var måttlig (diagram 28).

Diagram 26.
Genomsnittlig ränta och sammanlagd marginalränta på lån och insättningar

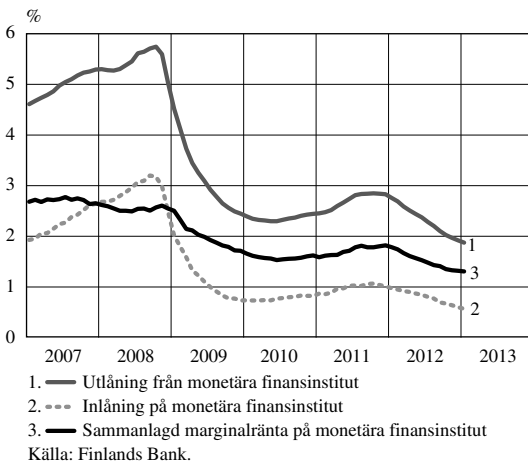
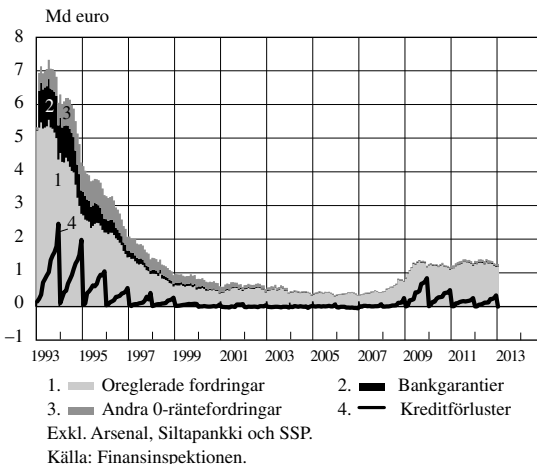

Diagram 28.
Bankkoncernernas oregerade fordringar och kreditförluster

Den finländska finanssektorns soliditet var god under 2012 (diagram 29). Banksektorns kapitaltäckning, dvs. kapitalbasen i förhållande till riskvägda tillgångar, var 15,2 procent i slutet av september 2012, men steg till 17 procent före slutet av 2012. Kapitalbasen består till största delen av kärnkäpital, dvs. obegränsat primärt kapital (Core Tier 1). Den genomsnittliga kärnkäpitaltäckningsgraden var på hösten 14,0 procent, men steg till 15,5 procent mot slutet av året. Detta överstiger klart den gräns på 9 procent som den europeiska bankmyndigheten (EBA) 2012 fast-

Diagram 27.
Den finska banksektorns rörelsevinst* och avkastning på eget kapital

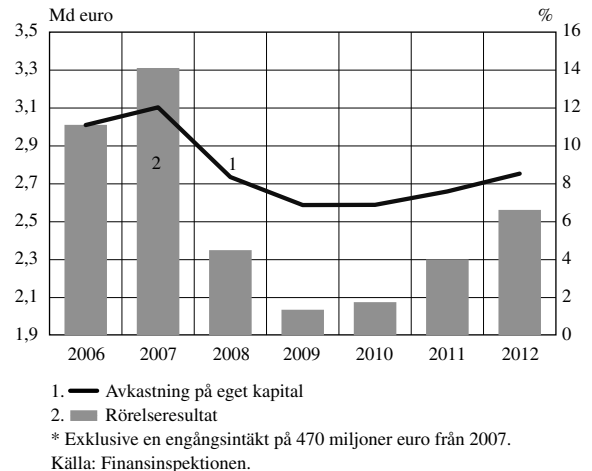
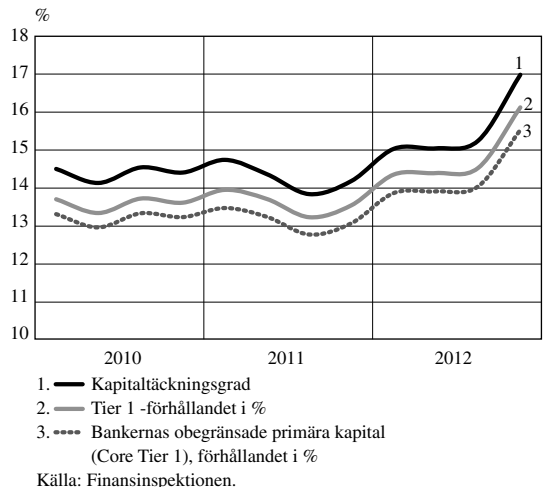

Diagram 29.
Banksektorns kapitaltäckning

ställt för stora europeiska banker. Ett stresstest av bankerna våren 2012 gav stöd för bedömningen att kapitalbuffertarna i den finländska banksektorn klarar en kraftigt försvagad lönsamhetsutveckling. Banksektorns soliditet kan på det stora hela anses vara stark och bankernas kapitalbas håller en hög kvalitet.

Tack vare växande avkastning på placeringarna ökade pensionsanstaltarnas soliditet i slutet av året. Även liv- och skadeförsäkringssektorns soliditet förbättrades under året, jämfört med läget i slutet av föregående år.

I slutet av året befanns sig finanssektorn likväl i en tämligen riskkänslig situation. Exempel på dessa risker är hushållens ökande och allt mer koncentrerade skuldsättning och det stigande antalet betalningsstörningar. Trots den gynnsammare utvecklingen under andra hälften av 2012 var de främsta riskkällorna på makronivå fortsatt den europeiska skuldskrisen och den politiska osäkerhet som krisen medfört samt de indirekta negativa verkningarna för finanssektorn i Finland.

Kapitel 7 Finansinspektionens verksamhet 2012

Kapitel 7.1 Finansinspektionens förvaltning

Finansinspektionens verksamhet leds av en direktion. Direktionen ska lägga upp de särskilda målen för Finansinspektionens verksamhet och besluta om riktlinjerna för verksamheten. Den ska också styra och övervaka hur målen uppfylls och riktlinjerna iakttas. Dessutom ska direktionen bland annat behandla Finansinspektionens årliga budget och underställa den Finlands Banks direktion för fastställelse.

Ordförande i direktionen för Finansinspektionen var vice ordförande i direktionen för Finlands Bank *Pentti Hakkarainen*, med avdelningschef *Kimmo Virolainen* som suppleant. Vice ordförande var statssekreterare, kanslichef *Martti Hetemäki* vid finansministeriet, med lagstiftningsråd, enhetschef *Tuija Taos* som suppleant. Övriga direktionsmedlemmar var *Outi Anttila* vid social- och hälsovårdsministeriet, med direktör *Erkki Rajaniemi* som suppleant (t.o.m. 30.9.2012) och efter henne övermatematiker *Mikko Kuusela* samt vicehäradshövding *Pirkko Juntti* och fil. mag., SHV *Jaakko Tuomikoski*.

Direktör för Finansinspektionen var vicehäradshövding, ekonom *Anneli Tuominen*.

Sekreterare i direktionen var Finansinspektionens chefsjurist *Pirjo Kyyrönen*.

Kapitel 7.2 Finansinspektionens mål och målpuppfyllelse 2012

I överensstämmelse med strategin lade Finansinspektionen under 2012 tonvikten på 1) effektiv verksamhet och riskorienterad tillsyn, 2) god riskhanteringsförmåga och intern styrning i företagen, 3) högklassigt kund- och investerarskydd och 4) resultatnriktat samarbete mellan tillsynsmyndigheterna.

Enligt Finansinspektionens direktion gjordes framsteg när det gäller de strategiska målen. Dock uppnåddes inte alla mål som sattes upp för verksamheten under 2012. Finansinspektionens strategi uppdaterades hösten 2012.

Prioritering 1. Effektiv verksamhet och riskorienterad tillsyn

Finansinspektionen strävade efter ökad riskorientering i tillsynen. Tillsynen riktades särskilt till de riskområden som aktualiserats genom finanskrisen. Genom utveckling av redskapen för analys av tillsynsobjektens ekonomiska ställning och risker strävade Finansinspektionen till att ytterligare förbättra riskorienteringen i tillsynen och tillsynsmetoderna. Samarbetet mellan Finlands Bank och Finansinspektionen utvidgades med målet att identifiera riskerna i banksektorn och dess omvärld ännu effektivare.

Finansinspektionen justerade sin interna krishantering och uppdaterade sina krishanteringsplaner. Samarbetet med de inhemska myndigheterna och de nordiska tillsynsmyndigheterna utvidgades i fråga om bedömningen av skuldskrisens effekter och fastställandet av behövliga beredskapsinsatser. Finansinspektionens krishanteringsförmåga utvecklades bland annat genom utbildning och krisutbildning, men arbetet för att säkra den egna handlingsförmågan och ett gott myndighetssamarbete måste gå vidare i synnerhet på nordisk nivå och inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen.

Finansinspektionens offentliga anmärkningar och varningar tilldelades för avsevärda brister i den interna kontrollen, riskhanteringen och förfaringssätten.

Beredningen av Finansinspektionens enhetliga föreskrifts- och anvisningssamling fortskred, men reformen kunde inte slutföras under 2012

främst på grund av att EU-regelverket försenades och den europeiska tillsynsmyndighetens regler blev färdiga vid olika tidpunkter.

Arbetet med att fastställa Finansinspektionens kärnprocesser slutfördes. Den interna verksamheten ska effektiviseras även genom omfattande förnyelser av rapporterings- och analysystemen och med ett nytt intranät.

Finansinspektionens kostnader och antalet anställda följde den godkända planen.

Prioritering 2. God riskhanteringsförmåga och intern styrning i företagen

I och med skuldskrisen omfattade granskningen områden där risken ökat, däribland hanteringen av marknads-, likviditets- och operativa risker samt tillförlitligheten hos administrationen. Inspektionerna utsträcktes till olika övervakningssektorer och även till mindre enheter. De kvantitativa målen för granskningarna av kapitaltäckning och riskhantering uppnåddes nästan helt.

Principerna och metoderna för bedömning av kapitaltäckningen för tillsynsobjekten inom finanssektorn utvecklades bland annat inom nyttjandet av stresstester som ett led i utvecklandet av tillsynsmyndighetens bedömning och ytterligare anvisningar för tillsynsobjekten om egen kapitalbedömning. Tanken är att dessa åtgärder ska förbättra Finansinspektionens förmåga att göra utförligare bedömningar av kvaliteten på tillsynsobjektens process för intern kapitalutvärdering och kapitalkrav.

Finansinspektionen satsade omfattande resurser på beredning av de pågående stora projekten för kapitaltäckningsreglering (CRD4 och Solvens II). Samarbetet med de ansvariga ministerierna (finansministeriet och social- och hälsovårdsministeriet) var aktivt. Inom försäkringssektorn pågår ännu arbetet med att fastställa de befogenheter som Finansinspektionen behöver inom tillsyn av riskhanteringen.

Finansinspektionens förberedelser inför reformerna av kapitaltäckningsregleringen inom EU:s bank- och försäkringssektorer framskred enligt planerna, men dröjsmålen med EU-reglerna gjorde att ikraftträdandet av den inhemska regleringen också sköts upp. Finansinspektionen har sört för att dess föreskrifter och anvisningar om regleringsförnyelserna på EU-nivå är färdiga i tid och att de egna tillsynsrutinerna har anpassats innan den nya regleringen träder i kraft.

Prioritering 3. Högklassigt kund- och investerarskydd

Finansinspektionen inriktade i enlighet med sin strategi och verksamhetsplan tillsynen på tjänsteleverantörernas interna processer och marknadsaktörernas information om sin finansiella ställning, sina produkter och tjänster och riskerna i samband med dem. Tillsynen hänförde sig till strängare avgränsade områden än tidigare. Det kvantitativa målet för inspektionerna uppnåddes inte på grund av att regleringsprojekten band resurser i beredningen av regleringen på EU-nivå och i Finland.

Inom tillsynen av kund- och investerarskyddet upptäcktes inte några stora missförhållanden i marknadsuppförandet eller kund- och investerarinformationen. Antalet tillsynsobservationer och -åtgärder gällande enskilda aktörer var dock stort. Kontroll- och inspektionsbesöken i slutet av året visade att de administrativa påföljderna hade en förebyggande effekt. Av inspektionsobservationerna framgår att det till följd av den mer komplicerade regleringen utgör en utmaning för de små värdepappersföretagen och fondbolagen att organisera sin verksamhet i enlighet med kraven för verksamhetstillstånd. De börsnoterade bolagens investerarinformation har utvecklats utifrån Finansinspektionens observationer.

Prioritering 4. Resultatinriktat samarbete mellan tillsynsmyndigheterna

Finansinspektionen koncentrerade resurser i EU:s tillsynsmyndigheter, dvs. ESA, som utgörs av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och i Europeiska systemriskkommittén (ESRB) till de områden som har den största betydelsen för kapitaltäckningen, konkurrenskraften och de strukturella särdragen på finanssektorn i Finland och med tanke på kund- och investerarskyddet. Finansinspektionen prioriterade de enskilda ärenden vars behandling den deltog i redan i ett tidigt stadium av beredningen. Eftersom arbetet inom ESA ständigt ökar måste allt strängare kriterier tillämpas vid prioriteringen, vilket kan försvaga Finansinspektionens kapacitet att reagera på förändringar och informera den finländska finanssektorn om kommande förändringar. Under 2012 kunde Finansinspektionen medverka i de viktigaste ESA-projekten. Även behovet att in-

formera finanssektorn i större utsträckning än i dag har aktualiserats.

Finansinspektionen utnyttjade i högre grad än tidigare internationellt jämförande material som tagits fram av EU:s tillsynsmyndigheter. Datainsamlingsprojekten på EU-nivå har haft problem med det tekniska genomförandet till följd av ökande it-kostnader och bristande samordning mellan EU:s tillsynsmyndigheter. På senare tid har många projekt försenats.

Inom det nordiska tillsynssamarbetet uppnåddes de årliga mål som uppställts för kollegiernas arbetsprogram, utvärdering av finanskrisens verkningar och för det ständiga utbytet av information. Det finns fortfarande utrymme för förbättringar i samordnandet av tillsynen, bland annat av inspektionerna. Detsamma gäller för tillsynsmyndigheternas egen krisberedskap.

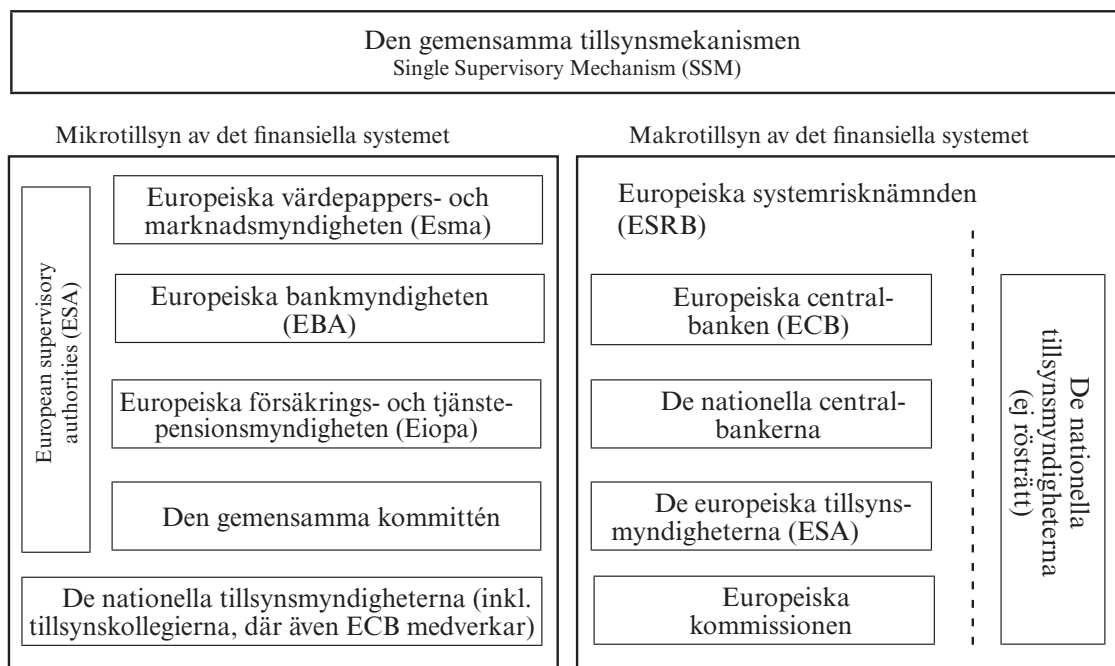
Europas gemensamma banktillsynsmekanism medför förändringar i tillsynsmodellerna och tillsynssamarbetet. Beredningen av en gemensam tillsynsmekanism inleddes gradvis på hösten.

ECB utarbetar tillsammans med de nationella tillsynsmyndigheterna en detaljerad tillsynsprocess och förfaranden för genomförande av tillsynen. Finansinspektionen deltar i beredningen i samarbete med Finlands Bank.

Kapitel 7.3 Utformningen av EU:s finansiella tillsyn

Utformningen av den europeiska finansiella tillsynen (se ruta 1)¹¹ avser ett system som inkluderar tillsynen på såväl makro- som mikronivå. Makrotillsynen kompletterar den traditionella tillsynen av enskilda kreditinstituts soliditet och likviditet – den s.k. mikrotillsynen – genom att fokusera på identifiering och bekämpning av systemrisk som berör hela finanssystemet. Makrostabilitetspolitiken ska bidra till ökad ekonomisk tillväxt på lång sikt genom att minska sannolikheten för finanskriser och dämpa volatiliteten i kreditgivningen (den s.k. kreditcykeln).

Ruta 1.

Makrotillsynen

På EU-nivå svarar Europeiska systemrisknämnden (European Systemic Risk Board, ESRB) för

makrotillsynen. År 2012 var systemrisknämndens andra verksamhetsår. Nämnden kan utfärda riskvarningar och åtgärdsrekommendationer för hela EU, enskilda medlemsländer eller en

¹¹ Mer information om den europeiska finansiella tillsynen finns i Finlands Banks årsberättelse 2012 och i Finansinspektionens årsberättelse 2012.

grupp av medlemsländer, europeiska finanstillsynsmyndigheter eller nationella tillsynsmyndigheter. Den som inte följer rekommendationerna måste motivera underlåtelsen (principen följ eller förklara, comply or explain). År 2012 slog systemrisknämnden fast en rad rekommendationer för penningmarknadsfonder och finansiering genom kreditinstitut, och rekommendationerna publicerades efter rapportåret (februari 2013).

Chefdirektören för Finlands Bank är i likhet med centralbankscheferna i de övriga EU-länderna röstberättigad ledamot av systemrisknämndens styrelse. De nationella tillsynsmyndigheterna är också representerade i styrelsen. Finlands Bank och Finansinspektionen har dessutom en representant i den rådgivande tekniska kommittén (Advisory Technical Committee, ATC). Deltagandet i kommittéarbetet har gett Finlands Banks och Finansinspektionens representanter en möjlighet att påverka bland annat utformningen av makrotillsynsverktyg och analysen av svagheterna i finanssystemet samt utvecklingen av analysredskapen.

Ordnandet av makrotillsynen på nationell nivå skrevs in i regeringsprogrammet 2011. Utifrån detta tillsatte finansministeriet i början av 2012 en myndighetsarbetsgrupp, som i november lade fram sitt förslag. En av arbetsgruppens centrala uppgifter var att på nationell nivå genomföra de kontracykliska kapitalkrav ("kontracykliska kapitalbuffertar") som EU:s soliditetsdirektiv förutsätter. Arbetsgruppen föreslog att Finansinspektionen enligt egen prövning skulle kunna ålägga finansinstituten ett extra, kontracykliskt kapitalkrav på 0–2,5 procent av institutets riskvägda tillgångar. Gruppen föreslog också att Finansinspektionen skulle ha rätt att begränsa maxbeloppet för nya bostadslån i förhållande till värdet av den bostad som köps med lånade pengar och som står som säkerhet för lånet. Finansinspektionen har i dag rätt att ge kreditinstituten icke bindande rekommendationer om kreditförhållandena i samband med bostadslån. Arbetsgruppen ansåg vidare att Finland senare bör bedöma behovet av att införa en extra s.k. systemriskbuffert för systemviktiga finansinstitut. Arbetsgruppen föreslog likaså att Finansinspektionens direktion, kvartalsvis och utifrån konjunkturläget och andra faktorer, kan fatta beslut om kontracykliska kapitalbuffertar och deras storlek samt även om att fastställa ett maxbelopp för vissa kreditförhållanden.

I december 2012 nåddes en överenskommelse inom EU om att upprätta en gemensam tillsynsmekanism (Single Supervisory Mechanism,

SSM), som innebär att huvudansvaret för tillsynen av bankerna i euroområdet överförs på Europeiska centralbanken (ECB) i mars 2014 eller senast 12 månader efter att lagstiftningen publicerats. Därefter deltar även ECB i beslut om användningen av makrotillsynsverktyg. ECB måste höras innan man på nationell nivå fattar beslut om makrotillsynsverktyg.

Mikrotillsynen

Europeiska systemet för finansiell tillsyn består av tre EU-myndigheter och de nationella tillsynsmyndigheterna. EU-myndigheterna är Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa). Under 2012 granskade EU-myndigheterna regelbundet situationen för finanssektorn i EU-länderna och rapporterade till Europeiska kommissionen, EU-rådet och parlamentet samt Europeiska systemrisknämnden (ESRB). EU-myndigheterna har rätt att delta i de övernationella tillsynskollegiernas möten, och de arbetar för en effektivare verksamhet hos tillsynskollegierna.

I krislägen ska EU-myndigheterna samordna de nationella tillsynsmyndigheternas krishanteringsinsatser. I vissa särskilt fastställda situationer har de också fullmakt att medla i tvister mellan de nationella tillsynsmyndigheterna. EU-myndigheterna samarbetar med den europeiska systemrisknämnden. Medlemsstaternas nationella tillsynsmyndigheter svarar för den praktiska tillsynen över banker, försäkrings- och pensionsbolag samt värdepappersmarknaden.

Finansinspektionen understödde med kraft EU-myndigheternas mål att utveckla enhetliga och högklassiga tillsynsregler, effektivisera samarbetet inom tillsynen, harmonisera tillämpningen av regelverket och förbättra kundskyddet. I fråga om samarbetet inom tillsynen lades tonvikten på en effektiv tillsyn över riskhanteringen, en smidig och samordnad tillsyn över multinationella koncerner och på att skapa effektiva krishanteringsmekanismer. Under 2012 fokuserade Europeiska bankmyndigheten på beredningen av ett flertal bindande tekniska standarder. Standarderna anknyter till den reform av solvensreglerna (Basel III) som träder i kraft 2014. Vid Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten dominerades året av den pågående reformen av solvensreglerna för försäkringssektorn, Solvens II. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten

digheten sysselsattes i synnerhet av uppdateringen av EU-reglerna om värdepappersmarknaden.

Finansinspektionen går regelbundet igenom EU-myndigheternas lagstiftningsprojekt och andra punkter i deras arbetsplaner. Finansinspektionen rangordnar projekten och försöker redan under beredningen påverka i frågor som är viktiga för stabiliteten och konkurrenskraften hos den finländska finansmarknaden. Till följd av finanskrisen såg Finansinspektionen det som särskilt viktigt att förbättra instruktionerna för och tillsynen över bankernas likviditet. Finansinspektionen stödde initiativen till en grundlig utvärdering av kvaliteten på bankernas balansräkningar och till en förbättring av kundskyddet i samband med komplicerade finansiella instrument. Finansinspektionen arbetade för en åtstramning av kraven på krishanteringen i banker som är viktiga för stabiliteten i finanssystemet. Med hänsyn till att bankerna måste ges möjlighet att konkurrera på lika villkor är det också av högsta vikt att man genom nationellt bemyndigande kan ställa upp kontracykliska kapitalkrav (systemriskbuffert) för de största finländska bankerna. Detta minskar det strukturella hot som bankens storlek och riskerna i verksamheten innebär för den nationella finanssektorn.

Den kommande gemensamma tillsynsmekanismen (Single Supervisory Mechanism) ger ett tätare samarbete inom tillsynen av bankerna i euroområdet och i de länder som ansluter sig till mekanismen och tillsynen följer i ännu högre grad än tidigare gemensamt överenskomna metoder. Enligt förslaget ska ECB direkt ha tillsyn över de viktigaste bankerna och vid behov även kunna ingripa i tillsynen av andra banker. Denna befogenhet är en viktig reform med tanke på förebyggandet av kriser. Mekanismen ger bättre tillsyn av koncerner med verksamhet i flera av de länder som medverkar i den gemensamma tillsynsmekanismen, eftersom ECB svarar för tillsynen över koncernens samtliga enheter. Med tanke på tillsynsmekanismens effektivitet är det önskvärt att så många som möjligt av de länder som inte hör till euroområdet medverkar.

Utifrån de förslag till gemensam tillsynsmekanism som lagts fram skulle de tre största bankerna på den finska marknaden direkt övervakas av ECB. På Finansinspektionens ansvar faller i första hand de lokala bankerna, små affärsbanker och all tillsyn över marknadsuppförande. Finansinspektionen deltar i att göra upp tillsynsplaner för de banker som ECB har tillsyn över samt medverkar också i besluten angående tillsynen. Övergången till den gemensamma tillsynsmeka-

nismen ökar till en början Finansinspektionens arbetsmängd, eftersom organiseringen av tillsynen och utarbetandet av handlingsmodellerna kräver nära samarbete med ECB. Att utveckla de rapporterings- och analysmetoder som behövs är likaså en omfattande uppgift. Den gemensamma tillsynsmekanismen påverkar också Finansinspektionens inkomster från tillsynsavgifter, eftersom en del av bankerna inte längre står under Finansinspektionens direkta tillsyn. Grunderna för tillsynsavgiften måste sannolikt justeras.

De centrala elementen i den europeiska finanstillsynen börjar ta form, men systemet kan ännu inte betraktas som färdigt. Arbetet med att fastställa olika institutioners arbetsuppgifter, införa nödvändig reglering och klargöra arbetsfördelningen kommer att fortsätta under de närmaste åren.

Kapitel 8 Handlagda ärenden och bankfullmäktiges bedömning av dem

Kapitel 8.1 Bankfullmäktiges berättelse för 2011 och Finansinspektionens åtgärder med anledning av den

I sin berättelse för 2011 noterade bankfullmäktige följande.

Bankfullmäktige ansåg att Finansinspektionen i en miljö fylld av utmaningar lyckats bra i sin tillsyn över tillsynsobjekten, med att bevaka de försäkrades intressen och i att öka den allmänna tilltron till finansmarknaden. Den riskbaserade och proaktiva tillsynen hade förbättrats och i syfte att förbättra kund- och investerarskyddet hade Finansinspektionen i överensstämmelse med sin strategi inspekterat försäljning, marknadsföring och produktutveckling av finansiella produkter och tjänster. I syfte att intensifiera det internationella tillsyns- och regleringssamarbetet hade Finansinspektionen lyckats påverka frågor med relevans för Finland i samarbetet med EU:s tillsynsmyndigheter. Den gemensamma verksamhetskulturen hade stärkts genom samordning av tillsynsuppgifterna.

I sin berättelse för 2011 uppmanade bankfullmäktige Finansinspektionen att

1) sörja för en effektiv proaktiv tillsyn i syfte att främja och säkerställa stabiliteten på finansmarknaden och att utveckla den samlade kapitalbedömningen av tillsynsobjekten och Finansinspektionens krishanteringsberedskap.

Finansinspektionens observationer och åtgärder:

- Finansinspektionen har inrättat sektorspecifika analysgrupper med experter från de olika avdelningarna inom organisationen. I den grupp som analyserar kreditinstitutet ingår också representanter för Finlands Bank. Analysgruppernas uppgift är att samla in och sammanställa information och erfarenheter från de olika avdelningarna kvartalsvis, bedöma tillsynsobjektens risker och utsikter och ge förslag om hur tillsynen ska inriktas.
- Indikatorer för uppföljning av risker, affärsverksamhetens lönsamhet, kapitaltäckning och likviditet har fastställts för de olika tillsynsgrupperna och tröskelvärdena för tillsyn har fastställts för dem. Avsikten är att med hjälp av riskindikatorer och tröskelvärden identifiera de företag där tillsynen behöver skärpas eller där särskilda tillsynsåtgärder, exempelvis inspektioner, ska utföras.
- Bedömningen av tillsynsobjektens samlade kapitalbehov och interna kapitalutvärdering (tillsynsmyndighetens bedömningar) fortsatte regelbundet och planmässigt. Bedömningarna utvecklades avsevärt under 2012 bland annat genom att öka utnyttjandet av stresstest och ge tillsynsobjekten ytterligare anvisningar i syfte att förbättra deras metoder för beräkning av kapitalbehovet.
- I syfte att förbättra krishanteringsberedskapen vidareutvecklade Finansinspektionen sina beredskapsplaner, gav personalen mer utbildning om planerna, bedrev samarbete med de övriga finländska myndigheterna och de nordiska tillsynsmyndigheterna och deltog i krishanteringsarbetet på EU-nivå.

2) Säkerställa Finansinspektionens beslutsberedskap och de egna verksamhetsplanernas tillräcklighet i fall av eventuella krissituationer.

Finansinspektionens observationer och åtgärder:

- Hösten 2012 ordnades en intern simuleringsövning om hantering av en krissituation som samtidigt testade om beslutsfattandet fungerar. Erfarenheterna av övningen kommer att tas i beaktande i vidareutvecklingen av Finansinspektionens interna krisanvisningar.

- De interna verksamhetsreglerna och -planerna kräver fortlöpande uppdatering och utveckling. Detta arbete måste fortsätta. De viktigaste målen för det fortsatta arbetet är att göra upp interna anvisningar för tillsynssektorn, vidareutbilda personer som eventuellt i praktiken deltar i krishanteringen och att ge tillsynsobjekten närmare anvisningar om information som ska lämnas i en krissituation. Inom det internationella samarbetet är det viktigt att beakta konsekvenserna av lagstiftningen på EU-nivå och av bankunionen och eventuella intressekonflikter mellan de olika länderna.

3) Övervaka genomförandet av arbetspensionsbolagens investeringsplaner i syfte att bevara det allmänna förtroendet, särskilt med beaktande av förvaltningens kopplingar till investeringsverksamheten.

Finansinspektionens observationer och åtgärder:

- Finansinspektionen koncentrerade sin tillsyn på inspektioner av riskhanteringen i arbetspensionsanstaltens investeringsverksamhet. I samband med inspektionerna bedömdes anstaltens investeringsverksamhet i förhållande till de investeringsplaner som godkänts av styrelserna.
- Investeringsplanerna granskades och Finansinspektionen uppmanade till ändringar av innehållet, om planernas styrande verkan på investeringsverksamheten visade sig vara bristfällig. Arbetspensionsanstalterna uppmanades utveckla innehållet i investeringsplanerna bland annat när det gällde följande: verklig styrande inverkan av risklimiter, begränsning av risktagningen i förhållande till företagets soliditet och på förhand bestämda verksamhetssätt för begränsning av investeringsriskerna när företagets kapitaltäckning blir svagare. Rekommendationer gällande dessa frågor ingick i Finansinspektionens ställningstagande om förvaltningen av arbetspensionsbolag.
- En rekommendation utfärdades till arbetspensionsbolagen att de ska uppgöra interna anvisningar och förfaranden för genomförande av affärer med närstående. Rekommendationen utgör även en del av Finansinspektionens ställningstagande gällande arbetspensionsbolagens interna styrning.

4) Fästa fortsatt uppmärksamhet vid brottslighet i samband med nättjänster.

Finansinspektionens observationer och åtgärder:

- Antalet attacker av skadliga program mot bankernas kunder har ökat under året, men kundernas förluster har inte varit betydande.
- Bankerna har tagit i bruk bekräftelse av betalningstransaktioner per textmeddelande vilket har bidragit till att göra ärendehantering i nätbanken säkrare. Finansinspektionen övervakar säkerheten i ärendehantering i nätbanken bland annat utifrån de störningsanmälningar som bankerna skickar. Finansinspektionen inleder under våren 2013 även temainspektioner av nätbankernas säkerhet. Utifrån resultatet av inspektionerna kräver Finansinspektionen vid behov att bankerna ska höja säkerhetsnivån på ärendehantering i nätbanken.

5) Följa med hur tillgången på kontanter utvecklas i olika delar av landet och för olika grupper.

Finansinspektionens observationer och åtgärder:

- Finansinspektionen utreder tillgången till kontanttjänster bland annat i samband med den årliga grundläggande bankutredningen och följer upp utvecklingen av tillgången i samarbete med Finlands Bank.
- Enligt utredningarna minskar behovet och efterfrågan på kontanter i Finland i en jämn takt och å andra sidan ökar kortbetalningarna. Användning av kontanter är dock nödvändig särskilt för den äldre befolkningen och för personer som inte har tillgång till en nätbank eller ett betalkort.
- Antalet banker fortsätter att minska och kontanttjänsterna på bankernas kontor har skurits ner inom en relativt kort period. Enligt en utredning om tjänsterna minskade antalet privatkundskontor regionalt betraktat mest i Södra Österbotten och Nyland. Antalet kontanttjänster har skurits ner så att 22 procent av kontoren har ett begränsat utbud av kontanttjänster och omkring 13 procent av kontoren har inga kontanttjänster alls. Det senare gäller i första hand kontor i Nyland. Å andra sidan har uttag av kontanter vid butikskassor introducerats som ett kompletterande alternativ. Finansinspektionen anser det vara viktigt att bankerna sörjer för ett tillräckligt utbud av kontanttjänster.

6) Säkerställa närmare samarbete med Finlands Bank i syfte att säkerställa effektivare intern verksamhet och tillräckligt med kompetenta anställda på Finansinspektionen.

Finansinspektionens observationer och åtgärder:

- Såväl Finansinspektionen som Finlands Bank har en viktig roll i övervakningen av stabiliteten på finansmarknaden. Båda parterna drar nytta av samarbetet. Finansinspektionen har vid inriktningen av tillsynen möjlighet att utnyttja Finlands Banks heltäckande rapportering av makroekonomisk information och information om finansmarknaden och analysverksamhet medan Finlands Bank i sin tur kan utnyttja Finansinspektionens på tillsynsuppgifter baserade analyser i sitt eget arbete. Det är möjligt att undvika överlappningar i analysverksamheten och rapporteringen och de anställdas olika kompetensprofiler kompletterar varandra.
- Samarbetet intensifierades under året. Finlands Banks experter deltog till exempel aktivt i Finansinspektionens analysgrupp för banksektorn. Samarbetet är intensivt inte bara inom analys av omvärldsriskerna och riskerna inom finanssektorn och beträffande stresstesten utan även i tillsynen av värdepappersmarknadens infrastruktur och betalssystem. Inom detta område görs bland annat gemensamma platsbesök. Det nära samarbetet fortsatte även inom utvecklingen av rapporteringssystemen.
- De gemensamma analyserna av utvecklingen av den internationella regleringen fortsatte som tidigare. Finansinspektionen och Finlands Bank deltog även tillsammans i det europeiska tillsynssystemets verksamhet, speciellt i arbetet inom EBA och ESRB.
- Finansinspektionen utnyttjar många av Finlands Banks administrativa tjänster (ekonomiförvaltningstjänster, säkerhet och datateknik). Finansinspektionen betalar för dessa tjänster enligt internpriserna.
- Tillräcklig expertis säkras genom omfattande utbildning och överföring av kunskap (till exempel genom att utnyttja modellen med arbetspar).
- I syfte att effektivisera verksamheten gjordes några organisationsförändringar. Finansinspektionen flyttade till lokaler som ägs av Finlands Bank, vilket förde avdelningarna och enheterna närmare varandra.

Flyttningen medför kostnadsbesparingar på lång sikt och möjliggör ett närmare samarbete än tidigare mellan Finansinspektionens olika enheter och Finlands Bank.

- Den genomsnittliga personalstyrkan var 208 personer (godkänd personalstyrka 211). Finansinspektionens personalstyrka kommer att förstärkas temporärt med fem personer under 2013.

Kapitel 8.2 Bankfullmäktiges bedömning av Finansinspektionens verksamhet 2012

Utifrån de aktualitetsrapporter som gäller Finansinspektionens verksamhetsområde diskuterade bankfullmäktige under 2012 bland annat skuld-krisens effekter, ställningen för tillsynsobjekten, utvecklingen av mikro- och makrotillsynen av finansmarknaden, EU:s solvensregler för banker och riskhanteringsreformen samt, med utgångspunkt i förslagen till bankunion, en gemensam tillsynsmekanism, en gemensam avvecklingsmekanism för banker i kris och ett harmoniserat insättningsskydd. Andra frågor som behandlats är bostadsfinansieringen i Finland och tillgången till kontanter och grundläggande banktjänster och prissättningen av tjänsterna samt utvecklingen av ett finländskt ersättningssystem och regler för ersättningarna.

Ledningen för Finansinspektionen har lämnat sin berättelse om Finansinspektionens verksamhet 2012 till bankfullmäktige och publicerat Finansinspektionens verksamhetsberättelse.

Bankfullmäktige menar att Finansinspektionen i en miljö fylld av utmaningar lyckats bra i sin tillsyn över tillsynsobjekten, med att bevaka de försäkrades intressen och i att öka den allmänna tilltron till finansmarknaden. Stabiliteten på den finländska finansmarknaden och de försäkrades intressen har inte äventyrats, trots att skuld-krisen i EU-området fördjupades under året. Sammanfattningsvis kan det sägas att det allmänna förtroendet för kund- och investerarinformationen och finansmarknaden inte sviktade i Finland. Skuld-krisen hade dock indirekta återverkningar för de finländska finansaktörerna och deras risker ökade markant.

Bankfullmäktige påpekar följande:

- I syfte att främja en resultatrik verksamhet och en ökad riskorientering i tillsynen har Finansinspektionen effektiviserat sin interna verksamhet och inriktat tillsynen särskilt på riskområden som uppdagats genom finans-krisen.

- För att främja en stark risktäkningskapacitet och högklassig förvaltning hos tillsynsobjekten har Finansinspektionens tillsyn täckt den interna styrningen samt hanteringen av de marknadsriskerna, likviditetsriskerna och operativa riskerna som accentuerats genom skuld-krisen. Finansinspektionen har allokerat resurser för beredningen av de pågående stora projekten gällande solvensreglerna.
- I syfte att förbättra kund- och investerarskyddet hade Finansinspektionen i överensstämmelse med sin strategi inriktat sin tillsyn på tjänsteleverantörernas interna processer och på marknadsaktörernas information om sin ekonomiska ställning, sina produkter och tjänster samt de riskerna som är förknippade med dessa.
- För att effektivt kunna sköta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna har Finansinspektionen koncentrerat sina resurser i EU:s tillsynsmyndigheter och i systemrisk-kommittén till de områden som har den största betydelsen för kapitaltäckningen, konkurrenskraften och de strukturella särdragen på finanssektorn i Finland och med tanke på kund- och investerarskyddet.

Bankfullmäktige uppmanar Finansinspektionen att

- säkerställa att Finansinspektionen i överensstämmelse med sin strategi har kapacitet och beredskap att i en krävande omvärld effektivt förebygga problem som hotar den finansiella stabiliteten och förtroendet för finansmarknaden i Finland,
- ha beredskap att vid behovs samarbeta med Finlands Bank med målet att makrotillsynen på förslaget sätt åläggs Finansinspektionen,
- ha beredskap för att intäkterna från tillsynsavgiften förändras till följd av förändringar i den överstatliga tillsynen av finanssektorn, däribland överföringen av tillsynsuppgifter till ECB,
- fortsatt arbeta för att det allmänna förtroendet för finanssektorn i Finland bevaras,
- gå vidare med insatserna för att effektivisera Finansinspektionens interna verksamhet.

DEL III HÄNDELSER EFTER RAPPORTÅRET

Det har hänt mycket i såväl Finlands Banks som Finansinspektionens omvärld efter utgången av 2012. Bland händelserna efter rapportåret kan till exempel följande nämnas:

- Den 21 februari offentliggjorde ECB sitt bokslut för 2012. ECB:s överskott för 2012 uppgick till 2 164 miljoner euro. ECB-rådet beslutade att per den 31 december 2012 överföra 1 166 miljoner euro som avsättning för risker. Avsättningen ökade därmed till 7 529 miljoner euro. ECB:s nettovinst för 2012 blev därmed 998 miljoner euro (728 milj. euro år 2011). Den 31 januari 2013 fick de nationella centralbankerna i euroområdet 575 miljoner euro i interimistisk vinstfördelning enligt beslut av ECB-rådet. ECB-rådet beslutade senare att den återstående nettovinsten fördelas mellan de nationella centralbankerna i euroområdet.
- Den 21 februari 2013 publicerade ECB uppgifter om de olika ländernas innehav inom ramen för värdepappersmarknadsprogrammet (SMP) vid slutet av 2012. Innehavet har ett bokföringsvärde av 208,7 miljarder euro, varav 47,4 procent hänförde sig till italienska, 20,9 procent till spanska och 14,8 procent till grekiska statsobligationer. Resten var värdepapper emitterade av Portugal och Irland.
- Det speciella med de långfristiga refinansieringstransaktionerna (longer-term refinancing operations, LTRO) på tre år var möjligheten till återbetalning i förtid. Den första möjligheten till detta erbjöds i januari 2013. Vid mitten av mars 2013 hade sammanlagt 23 procent av LTRO-krediterna återbetalats (235,8 md euro).
- De nya solvensreglerna för banker, dvs. Basel 3-reglerna, godkändes av G20-länderna vid mötet i Sydkorea i november 2010. Reglerna syftar till att strama åt kvalitetskraven på bankernas kapitalbas, höja kapitaltäckningskraven i förhållande till de riskvägda fordringarna, bredda likviditetsreglernas riskbegrepp och uppnå en viss minimisoliditet för banksektorn. EU gjorde framsteg i införandet och tillämpningen av dessa regler. I februari 2013 nåddes en preliminär överenskommelse om ett nytt kreditinstitutsdirektiv och en ny kapitaltäckningsförordning (CRD4/CRR). Direktivet och förordningen väntas bli publicerad i Europeiska unionens officiella tidning tidigast i juli. Det skulle innebära att de träder i kraft i början av 2014, dvs. ett år senare än den ursprungliga tidsplanen för Basel 3. Reglerna kommer också att innefatta begränsningar för ersättningar till bankledningen.
- Parlamentsvalet i Italien i slutet av februari gav ingen klar segrare. Det ökade åtminstone tillfälligt osäkerheten om vilka åtgärder Italien kan och önskar vidta för att stärka ekonomin. Valresultatet lyfte samtidigt fram de politiska riskerna i anslutning till den ekonomiska utvecklingen i euroområdet. Om riskerna realiserar kan det försvaga euroländernas möjligheter att dämpa skuldskrisen och försämrade chanserna att lugna obligationsmarknaden i euroområdet.
- Finansministrarna i euroområdets länder och Internationella valutafonden (IMF) avtalade i mitten av mars om ett stöd på 10 miljarder euro till det utsatta Cypern. Lösningen syftade till rekapitalisering av bankerna och innehöll även en engångsskatt på insättningar i cypriotiska banker. Det cypriotiska parlamentet godkände dock inte åtgärderna eller insättningsskatten i den föreslagna formen. I slutet av mars nåddes en lösning där insättningar på över 100 000 euro i cypriotiska banker beskattas och landets banksektor omstruktureras helt. Cypern införde också begränsningar för kapitalrörelser.
- Finansbranschen och företagssektorn i Finland har framfört sin oro över de sammanlagda effekter som den nya regleringen har på tillgången till och kostnaderna för företagsfinansiering. I debatten har man bland annat lyft fram att den pågående förändringen av regleringen och verksamhetsförutsättningarna och de åtföljande kostnadseffekterna slår särskilt hårt mot de små och medelstora företagens möjligheter att få finansiering.

FINLANDS BANKS BOKSLUT FÖR 2012

Balansräkning, mn euro

	31.12.2012	31.12.2011
TILLGÅNGAR		
1 <i>Guld och guldfordringar</i>	1 988	1 918
2 <i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet</i>	6 171	5 886
Fordringar på IMF	2 097	1 967
Banktillgodohavanden, värdepapper, lån och andra tillgångar	4 074	3 919
3 <i>Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet</i>	404	628
4 <i>Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet</i>	1 970	1 946
5 <i>Utlåning i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterad till penningpolitiska transaktioner</i>	3 681	2 311
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner.....	–	10
Långfristiga refinansieringstransaktioner	3 681	2 301
6 <i>Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet</i>	0	40
7 <i>Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet</i>	11 471	13 889
Värdepapper som innehas i penningpolitiska syften	4 555	4 637
Övriga värdepapper	6 915	9 253
8 <i>Fordringar inom Eurosystemet</i>	74 382	70 271
Andel av ECB:s kapital	141	120
Fordringar motsvarande överförda valutareserver	722	722
Nettofordringar för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet	3 248	3 485
Övriga fordringar inom Eurosystemet (netto).....	70 270	65 944
9 <i>Övriga tillgångar</i>	1 115	1 171
Euroområdets mynt	27	25
Materiella och immateriella anläggningstillgångar.....	155	165
Övriga omsättningstillgångar.....	607	569
Diverse.....	326	413
Summa tillgångar	101 182	98 061

På grund av avrundning stämmer inte alltid totalsummorna.

Källa: Finlands Bank

BILAGA

	31.12.2012	31.12.2011
SKULDER		
1 <i>Utelöpande sedlar</i>	15 044	14 649
2 <i>Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner</i>	73 799	71 697
<i>Kassakravsinslåning</i>	31 698	1 657
<i>Inlåningsfacilitet</i>	37 101	52 540
<i>Inlåning med fast löptid (likviditetsindragande finjusterande transaktioner)</i>	5 000	17 500
3 <i>Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet</i>	801	836
4 <i>Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet</i>	1 004	782
5 <i>Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet</i>	0	0
6 <i>Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet</i>	139	153
7 <i>Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF</i>	1 387	1 412
8 <i>Skulder inom Eurosystemet</i>	–	–
9 <i>Övriga skulder</i>	24	178
10 <i>Värderegleringskonton</i>	2 609	2 806
11 <i>Avsättningar</i>	3 708	3 032
12 <i>Eget kapital</i>	2 332	2 262
<i>Grundfond</i>	841	841
<i>Reservfond</i>	1 491	1 421
13 <i>Årets vinst</i>	337	254
<hr/> Summa skulder	<hr/> 101 182	<hr/> 98 061

Resultaträkning, mn euro

	1.1–31.12.2012	1.1–31.12.2011
1 <i>Ränteintäkter</i>	1 110	763
2 <i>Räntekostnader</i>	-113	-170
3 <i>RÄNTENETTO</i>	998	592
4 <i>Valutakursdifferenser</i>	14	5
5 <i>Prisdifferenser på värdepapper</i>	221	63
<i>Värderingsförluster på valutor och värdepapper</i>	-3	-59
6 <i>Förändring av avsättningar för valutakurs- och prisrisker</i>	-232	-9
<i>NETTORESULTAT AV FINANSIELLA TRANSAKTIONER</i>	998	592
7 <i>Avgifts- och provisionsnetto</i>	-1	-0
8 <i>Nettoandel av monetära inkomster</i>	-343	-75
9 <i>Andel av ECB:s vinst</i>	1	3
10 <i>Avsättning för motpartsrisker i penningpolitiska transaktioner</i>	11	22
11 <i>Övriga intäkter från centralbanksverksamheten</i>	133	15
<i>RESULTAT AV CENTRALBANKSVERKSAMHETEN</i>	800	557
12 <i>Övriga intäkter</i>	47	35
<i>Verksamhetskostnader</i>	-92	-125
13 <i>Personalkostnader</i>	-52	-51
14 <i>Avgift till pensionsfonden</i>	-	-32
15 <i>Administrationskostnader</i>	-29	-29
16 <i>Avskrivningar av anläggningstillgångar</i>	-8	-8
17 <i>Sedelproduktionskostnader</i>	-3	-4
18 <i>Övriga kostnader</i>	-1	-1
<i>VERKSAMHETSRESULTAT</i>	754	467
<i>Pensionsfondens resultat</i>	47	19
19 <i>Pensionsfondens intäkter</i>	78	63
20 <i>Pensionsfondens kostnader</i>	-31	-44
21 <i>Förändring av avsättningar</i>	-464	-232
22 <i>ÅRETS RESULTAT</i>	337	254

BILAGA**Bokslutsbilagor, mn euro**

	31.12.2012	31.12.2011
<i>Aktier och andelar, nominellt värde</i>		
Internationella regleringsbanken (BIS) ¹	22,4 (1,96 %)	22,4 (1,96 %)
Bostadsaktier.....	2,5	2,5
Övriga aktier och andelar	–	–
Summa	24,9	24,9
<i>Kalkylmässig andel av värdepapperscentralens fond.....</i>	0,3	0,2
<i>Pensionsåtaganden</i>		
Finlands Banks pensionsåtaganden ²	577,7	543,7
– därav täckt genom avsättningar	582,2	543,9
<i>Finlands Banks intressekontor</i>		
Inlåning	25,1	23,8
Utlåning	3,7	3,7

¹ Inom parentes Finlands Banks relativa ägarandel av utelöpande BIS-aktier.

² Siffran för 2012 inkl. indexhöjningen av pensioner och fribrev 2012 och 2013.

Finlands Banks fastigheter

<i>Fastighet</i>	<i>Adress</i>	<i>Byggnadsår</i>	<i>Volym ca m³</i>
<i>Helsingfors</i>	<i>Fredsgatan 16</i>	<i>1883/1961/2006</i>	<i>52 100</i>
	<i>Fredsgatan 19</i>	<i>1954/1981</i>	<i>40 500</i>
	<i>Snellmansgatan 6¹</i>	<i>1857/1892/2001</i>	<i>24 600</i>
	<i>Snellmansgatan 2¹</i>	<i>1901/2003</i>	<i>3 400</i>
	<i>Ramsöuddsvägen 34</i>	<i>1920/1983/1998</i>	<i>4 800</i>
<i>Uleåborg</i>	<i>Kajaaninkatu 8</i>	<i>1973</i>	<i>17 200</i>
<i>Vanda</i>	<i>Säkerhetsdalsvägen 1</i>	<i>1979</i>	<i>324 500</i>
<i>Enare</i>	<i>Saariseläntie 9</i>	<i>1968/1976/1998</i>	<i>6 100</i>

¹ Överfört till Finlands Banks pensionsfond 1.1.2002

Bankfullmäktige beslutade den 22 mars 2013 att Finlands Banks vinst för 2012, dvs. 337 490 364,18 euro, ska disponeras på följande sätt:
Med stöd av 21 § 2 mom. i lagen om Finlands Bank (214/1998) överförs 110 490 364,18 euro till reservfonden, medan återstoden 227 000 000 euro reserveras för statens behov.

Redovisningsprinciper

1. Generella redovisningsprinciper

Finlands Bank tillämpar de redovisningsprinciper och metoder som antagits av ECB-rådet, och boksluten upprättas enligt dessa harmoniserade principer. Enligt 11 § i lagen om Finlands Bank fastställer bankfullmäktige grunderna för bankens bokslut på framställning av direktionen.

Finlands Banks resultaträkning innehåller också intäkterna och kostnaderna för Finlands Banks pensionsfond och Finansinspektionen. Pensionsfondens placeringsportfölj värderas månatligen till marknadsvärdet på månadens sista dag.

2. Värderingsprinciper för tillgångar och skulder i utländsk valuta och guld

Tillgångarna och skulderna i utländsk valuta och guldlet omräknas i bokslutet till euro enligt kurserna på balansdagen. Posterna värderas valuta för valuta. Värderingsdifferenser som beror på valutakurser redovisas separat från differenser som beror på prisförändringar på värdepapper. Orealiserade vinster redovisas i balansräkningen på värderegleringskonton. Orealiserade förluster resultatförs om de överstiger motsvarande realiserade värderingsvinster som tidigare redovisats på värderegleringskonton i balansräkningen. Resultatförda, realiserade förluster återförs inte under följande räkenskapsår. Differenser som beror på pris- och kursförändringar avseende guld redovisas i en post. Under räkenskapsåret realiserade valutakursvinster och förluster redovisas till daglig nettogenomsnittskurs. Kurserna framgår av tabellen nedan.

Valuta	2012	2011
US-dollar	1,3194	1,2939
Japanska yen	113,6100	100,2000
Australiska dollar	1,2712	1,2723
Norska kronor	7,3483	7,7540
Danska kronor	7,4610	7,4342
Svenska kronor	8,5820	8,9120
Schweiziska franc	1,2072	1,2156
Brittiska pund	0,8161	0,8353
Kanadensiska dollar	1,3137	1,3215
Särskilda dragningsrätter (SDR)	0,8578	0,8427
Guld	1 261,1790	1 216,8640

3. Värderings- och periodiseringsprinciper för värdepapper

Intäkterna och kostnaderna redovisas enligt prestationsprincipen, dvs. under den period då de erhållits eller uppstår. Realiserade intäkter och kostnader resultatförs. Differensen mellan anskaffningsvärdet och det nominella värdet för värdepapperet periodiseras under löptiden. Vinster och förluster på grund av förändringar i värdepapperspriserna har redovisats enligt genomsnittskostnadsmetoden.

Orealiserade vinster redovisas i balansräkningen på värderegleringskonton. Orealiserade förluster resultatförs om de överstiger motsvarande realiserade värderingsvinster som tidigare redovisats på värderegleringskonton i balansräkningen. Resultatförda, realiserade förluster återförs inte under följande räkenskapsår. Både värdepapperen i utländsk valuta och värdepapperen i euro värderas efter värdepappersslag. Om realiserade förluster i ett värdepappersslag eller i en valuta resultatförs i bokslutet, justeras genomsnittspriset för värdepappersslaget eller nettogenomsnittskursen för valutan på motsvarande sätt före ingången av följande räkenskapsår.

Återförsäljningsförbindelser avseende värdepapper, dvs. omvända repor, upptas i balansräkningen som utlåning mot säkerhet på tillgångssidan. Återköpsavtal, dvs. repor, redovisas i balansräkningen som inlåning mot säkerhet på skuldsidan. Värdepapper som sålts genom repor kvarstår i Finlands Banks balansräkning.

Pensionsfondens placeringsportfölj värderas månatligen till marknadsvärdet på månadens sista dag enligt rapport från de externa portföljförvaltarna.

Omsättbara värdepapper som inte innehas till förfallodagen och motsvarande tillgångar värderas värdepapper för värdepapper med användning av antingen marknadens mittkurs eller avkastningskurvan på balansdagen. Vid värderingen 2012 användes marknadens mittkurs den 31 december 2012.

Omsättbara värdepapper som har klassificerats som värdepapper som innehas till förfallodagen, icke omsättbara värdepapper och icke-likvida stamaktier värderas till upplupet anskaffningsvärde efter avdrag för eventuell nedskrivning.

4. Redovisningsprinciper för fordringar och skulder inom ECBS

Fordringar och skulder inom Eurosystemet uppkommer huvudsakligen genom gränsöverskri-

dande betalningar i EU som avvecklas i centralbankspengar i euro. Transaktionerna har för det mesta initierats av aktörer inom den privata sektorn. Avvecklingen sker i TARGET2-systemet, som är ett transeuropeiskt automatiserat system för bruttoavveckling av betalningar i realtid (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer). Betalningarna genererar bilaterala fordringar och skulder på TARGET2-konton som EU:s centralbanker håller för varandra. Dessa bilaterala fordringar och skulder nettoredo visas dagligen så att ECB är motpart gentemot båda parterna i transaktionen. Varje nationell centralbank har här efter endast en nettoposition gentemot ECB. Finlands Banks fordringar och skulder gentemot ECB härrörande från TARGET2-konton och övriga fordringar och skulder inom Eurosystemet (såsom interimistisk vinstutdelning till de nationella centralbankerna och nettoandelen av monetära inkomster) nettoredo visas i Finlands Banks balansräkning som fordran eller skuld i posten "Övriga fordringar inom Eurosystemet (netto)". Fordringar och skulder inom ECBS gentemot nationella centralbanker i EU-länder utanför euroområdet, som inte härrör från TARGET2-konton, redovisas i posten "Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet" eller "Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet".

Fordringar inom Eurosystemet som hänför sig till Finlands Banks andel av ECB:s kapital redovisas i posten "Andel av ECB:s kapital".

Nettofordran som härrör från tilldelningen av eurosedlar inom Eurosystemet redovisas i en tillgångspost som "Nettofordringar för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet" (se "Utelöpande sedlar" under redovisningsprinciperna).

Fordringar som härrör från överförda valutareserver från centralbanker inom Eurosystemet till ECB redovisas i euro i posten "Fordringar motsvarande överförda valutareserver".

5. Redovisningsprinciper för anläggningstillgångar

Från och med räkenskapsåret 1999 har anläggningstillgångarna värderats till anskaffningskostnad efter avskrivningar. Linjär avskrivning tillämpas. De linjära avskrivningarna görs under den förväntade ekonomiska livslängden för anläggningstillgångarna i regel med början kalendermånaden efter förvärvet.

Motposten till byggnader och markområden som i balansräkningen för 1999 aktiverats till

marknadsvärde är värderegleringskontot. Avskrivningarna på byggnaderna har redovisats mot värderegleringskontot så att de inte påverkar resultatet.

De ekonomiska livslängderna är följande:

- datorutrustning och program, bilar: 4 år
- maskiner och inventarier: 10 år
- byggnader: 25 år.

Anläggningstillgångar värda under 10 000 euro kostnadsförs under anskaffningsåret.

6. Utelöpande sedlar

ECB och de sjutton centralbankerna i euroområdet, som tillsammans bildar Eurosystemet, ger ut eurosedlar.¹ Det totala värdet av utelöpande eurosedlar fördelas på centralbankerna den sista bankdagen i respektive månad enligt fördelningsnyckeln för sedlar.² ECB har tilldelats 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar och resterande 92 % har fördelats på de nationella centralbankerna enligt fördelningsnyckeln för sedlar. Andelen redovisas i balansräkningen i skuldposten "Utelöpande sedlar". Skillnaden mellan värdet av eurosedlar som tilldelats den nationella centralbanken enligt sedelfördelningsnyckeln och värdet av eurosedlar som centralbanken faktiskt satt i omlopp bildar en räntebärande fordran eller skuld inom Eurosystemet. Dessa räntebärande³ fordringar eller skulder redovisas i delposten "Fordringar/skulder inom Eurosystemet: nettofordran/nettoskuld för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet". I Finlands Bank redovisas en nettofordran.

Inkomsterna från eurosedlar fördelas i förhållande till de nationella centralbankernas inbetalda andelar av ECB:s kapital. Räntetäkterna och räntekostnaderna på dessa poster nettas över

1 Europeiska centralbankens beslut av den 13 december 2010 om utgivningen av eurosedlar (ECB/2010/29), EUT L 35, 9.2.2011, s. 26.

2 Fördelningsnyckeln för sedlar innebär den procentsats som blir resultatet efter hänsyn tagen till ECB:s andel av det totala utgivna antalet eurosedlar och vid tillämpning av fördelningsnyckeln för teckning av kapital i enlighet med respektive nationell centralbanks andel av ECB:s totala kapital.

3 Europeiska centralbankens beslut om fördelning av de monetära inkomsterna för de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker från och med räkenskapsåret 2002 (ECB/2001/16).

ECB:s konton och redovisas i posten ”Räntenetto”. Fördelningsnyckeln för ECB:s kapital justeras med fem års mellanrum och när nya medlemsstater ansluter sig till EU.

De inkomster som ECB intjänar från sin andel på 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar fördelas i regel på de nationella centralbankerna.⁴

7. Förändringar i redovisningsprinciperna

Redovisningsprinciperna för bokslutet har inte förändrats under 2012.

8. Monetära inkomster

Inkomsterna för de nationella centralbankerna då de fullgör monetära uppgifter för Europeiska centralbankssystemet ska beräknas och fördelas i enlighet med stadgan och de beslut som fattas av Europeiska centralbankens råd.

Interimistisk vinstutdelning

ECB-rådet har beslutat att ECB:s inkomster från eurosedlar, dvs. 8 % av det totala värdet på utelöpande eurosedlar, som tilldelas ECB, och ECB:s nettoinkomster från värdepapper som förvärvats inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna (Securities Markets Programme) och programmet för direkta monetära transaktioner (Outright Monetary Transactions) i sin helhet fördelas till de nationella centralbankerna under det räkenskapsår då inkomsterna uppkommit. Om inte ECB-rådet beslutar annat ska ECB fördela inkomsterna i form av interimistisk vinstutdelning i januari påföljande år.⁵ Enligt beslut av ECB-rådet får det belopp som härrör från ECB:s inkomster från utelöpande eurosedlar reduceras med ECB:s utgifter för utgivning och hantering av eurosedlar. ECB-rådet ska före utgången av året besluta huruvida ECB:s inkomster från värdepapper som förvärvats inom ramen för programmet för värdepappersmarkna-

Fördelningsnyckeln för teckning av ECB:s kapital 1.1.2011

	ECBS, kapitalför- delnings- nyckel, %	Euro- systemet, kapital- nyckel, %
Nationale Bank van België/ Banque Nationale de Belgique	2,4256	3,4666
Deutsche Bundesbank	18,9373	27,06469
Eesti Pank	0,179	0,25582
Central Bank of Ireland	1,1107	1,58738
Bank of Greece	1,9649	2,80818
Banco de España	8,304	11,86786
Banque de France	14,2212	20,32457
Banca d'Italia	12,4966	17,85981
Central Bank of Cyprus	0,1369	0,19565
Banque centrale du Luxembourg	0,1747	0,24968
Central Bank of Malta	0,0632	0,09032
De Nederlandsche Bank	3,9882	5,69983
Oesterreichische Nationalbank	1,9417	2,77503
Banco de Portugal	1,7504	2,50163
Banka Slovenije	0,3288	0,46991
Národná banka Slovenska	0,6934	0,99099
Finlands Bank	1,2539	1,79204
Delsumma för Eurosystemet	69,9705	100,0000
<i>Ългарска народна банка (Bulgarian National Bank)</i>	0,8686	
Česká národní banka	1,4472	
Danmarks Nationalbank	1,4835	
Latvijas Banka	0,2837	
Lietuvos bankas	0,4256	
Magyar Nemzeti Bank	1,3856	
Narodowy Bank Polski	4,8954	
Banca Națională a României	2,4645	
Sveriges riksbank	2,2582	
Bank of England	14,5172	
Delsumma för nationella centralbanker utanför euro- området	30,0295	
Totalt	100,0000	

derna och genom direkta monetära transaktioner och, vid behov, ECB:s inkomster från utelöpande eurosedlar helt eller delvis bör hållas inne i sådan utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att utdelningen inte överstiger ECB:s nettovinst för året.

ECB-rådet kan också besluta att ECB:s inkomster från värdepapper som förvärvats inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna och genom direkta monetära transaktioner

⁴ ECB:s beslut (ECB/2005/11).

⁵ ECB:s beslut av den 25 november 2010 om interimistisk fördelning av ECB:s inkomster från eurosedlar i omlopp och inkomster från värdepapper som förvärvats inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna (ECB/2010/24), EUT L 6, 11.1.2011, s. 35

och, vid behov, ECB:s inkomster från utelöpande eurosedlar helt eller delvis överförs till en avsättning för valutakursrisker, ränterisker, kreditrisker och risker till följd av förändringar i guldvärdet.

9. Pensionsfond

År 2001 beslutades att Finlands Banks pensionsåtagande skulle hanteras genom en pensionsfond i bankens balansräkning. Syftet med arrangementet, som trädde i kraft vid början av 2002, är att sörja för att tillgångarna för täckning av bankens pensionsåtagande placeras med högsta möjliga avkastning. En separat årsredovisning upprättas för pensionsfonden. Fondens tillgångar redovisas under övriga tillgångar i bankens balansräkning.

ECBS harmoniserade redovisningsprinciper gäller inte pensionsfondens bokföring. Pensionsfondens placeringar värderas till marknadsvärde och värdeförändringar resultatförs. Bokslutet upprättas enligt marknadsvärdet på årets sista dag. Fastigheterna upptas i balansräkningen till värdet vid överföringstidpunkten efter avskrivningar. Till den del byggnaderna skrivits upp i balansräkningen redovisas motsvarande avskrivningar mot återförda uppskrivningar utan resultatverkan.

10. Principer för redovisning av avsättningar

Avsättningar kan göras i bokslutet om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valutakurserna eller marknadspriserna på värdepapper.

I bokslutet kan göras de avsättningar som är nödvändiga för att täcka bankens pensionsåtagande.

11. Åtaganden utanför balansräkningen

Vinster och förluster av poster utanför balansräkningen behandlas på samma sätt som vinster och förluster av poster i balansräkningen. Valutaterminerna inräknas i nettogenomsnittskostnaden för valutapositionen.

Noter till balansräkningen

Tillgångar

1. Guld och guldfordringar

Finlands Bank har 1 576 476 troy uns guld (1 troy uns = 31,103 g) som i bokslutet upptagits till marknadsvärde. Vid början av 1999 överförde Finlands Bank, i likhet med de övriga nationella centralbankerna i Eurosystemet, ca 20 % av sitt guld till ECB.

Guld	31.12.2012	31.12.2011
Kvantitet (mn troy uns)	1,6	1,6
Pris per troy uns guld (euro)	1 261,2	1 216,9
Marknadsvärde (mn euro)	1 988,2	1 918,4
Förändring av marknadsvärde (mn euro)	69,8	254,6

2. Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

I posten ingår till valutareserven hänförliga valutafordringar på hemmahörande utanför euroområdet samt innehav av särskilda dragningsrätter (SDR) som tilldelats av Internationella valutafonden (IMF).

2.1 Fordringar i utländsk valuta på IMF

Fordringar i utländsk valuta på IMF

	31.12.2012		31.12.2011	
	Mn euro	Mn SDR	Mn euro	Mn SDR
Reservposition i IMF	471,6	404,6	460,9	388,4
Särskilda dragningsrätter	1 311,8	1 125,3	1 327,6	1 118,7
Övriga fordringar på IMF	313,8	269,2	178,4	150,4
Summa	2 097,3	1 799,1	1 966,9	1 657,4

Kursen mellan euro och SDR 2011 och 2012

	2012	2011
Vid utgången av mars	0,86	0,90
Vid utgången av juni	0,83	0,90
Vid utgången av september	0,84	0,86
Vid utgången av december	0,86	0,84

Finlands medlemsandel i valutafonden är 1 263,8 miljoner SDR. Reservpositionen är den del av Finlands medlemsandel som har betalats till IMF i utländsk valuta. Den andra delen av medlemsandelen har betalats i mark. Denna del har valutafonden lånat tillbaka till Finlands Bank. Den i mark betalda medlemsandelens nettoeffekt på Finlands Banks balansräkning är noll, eftersom fordran och skulden redovisas i samma balanspost.

Finlands Banks innehav av särskilda dragningsrätter (Special Drawing Rights, SDR) uppgår till 1 311,8 miljoner euro. De utgör en valutareserv som IMF har lagt upp och fördelat på sina medlemsländer. Särskilda dragningsrätter används i valutahandeln på samma sätt som normala valutor. Postens värde förändras genom valutahandeln mellan medlemsländerna. Postens storlek påverkas också av erhållna och utbetalda räntor och vinstandelen i IMF.

Finlands Banks fordringar på Internationella valutafonden uppgår totalt till 2 097,3 miljoner euro.

ECBS redovisningskommitté beslutade sommaren 2010 om redovisning av SDR-säkringstransaktioner avvikande från den allmänna värderingsprincipen valuta för valuta. Försäljning av SDR-komponentvalutor i syfte att gardera sig mot SDR-valutakursrisken medräknas som reducerande poster vid beräkning av bokförings- och marknadsvärdet på SDR. Försäljningen minskar således inte heller komponentvalutorernas volym och påverkar inte marknadsvärderingen av valutorna.

2.2 Övriga fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

Här redovisas banktillgodohavanden, värdepapper och övriga fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande utanför euroområdet

	31.12.2012	31.12.2011	Förändring
	Mn euro	Mn euro	Mn euro
Banktillgodohavanden	320,1	324,5	-4,4
Räntebärande värdepapper	3 726,2	3 587,4	138,8
Diskonteringsinstrument	15,2	-	15,2
Övriga fordringar	12,2	7,0	5,2
Summa	4 073,6	3 918,9	154,7

Valutafördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande utanför euroområdet

Valuta	31.12.2012		31.12.2011	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Brittiska pund	657,4	17,6	517,2	14,4
US-dollar	2 557,2	68,3	2 608,8	72,7
Japanska yen	526,8	14,1	461,4	12,9
Summa	3 741,5	100,0	3 587,4	100,0

Återstående löptid för värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande utanför euroområdet

Löptid	31.12.2012		31.12.2011	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	762,5	20,4	376,0	10,5
Över 1 år	2 978,9	79,6	3 211,3	89,5
Summa	3 741,5	100,0	3 587,4	100,0

3. Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet

Denna post består av banktillgodohavanden, värdepapper och övriga fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet.

Fordringar i utländsk valuta på hemmahörande i euroområdet

	31.12.2012	31.12.2011	Förändring
	Mn euro	Mn euro	Mn euro
Banktillgodohavanden	37,9	196,0	-158,1
Räntebärande värdepapper	376,6	437,8	-61,2
Räntebärande värdepapper	-	-	-
Övriga fordringar	-11,00	-5,7	-5,3
Summa	403,5	628,1	-224,6

Valutafördelning av värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande i euroområdet

Valuta	31.12.2012		31.12.2011	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Brittiska pund	115,1	30,6	131,7	30,1
US-dollar	261,5	69,4	293,0	66,9
Japanska yen	-	-	13,1	3,0
Summa	376,6	100,0	437,8	100,0

Återstående löptid för värdepapper i utländsk valuta utgivna av hemmahörande i euroområdet

Löptid	31.12.2012		31.12.2011	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	191,5	50,8	213,5	48,8
Över 1 år	185,1	49,2	224,3	51,2
Summa	376,6	100,0	437,8	100,0

4. Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet

Här ingår banktillgodohavanden i euro utanför euroområdet, räntebärande värdepapper och diskonteringsinstrument utgivna av hemmahörande utanför euroområdet och fordringar i euro på Internationella regleringsbanken (BIS).

Fordringar i euro på hemmahörande utanför euroområdet

	31.12.2012	31.12.2011	Förändring
	Mn euro	Mn euro	Mn euro
Banktillgodohavanden	983,9	988,6	-4,7
Räntebärande värdepapper	956,1	956,9	-0,8
Diskonteringsinstrument	30,0	-	30,0
Övriga fordringar	0,1	0,3	-0,2
Summa	1 970,1	1 945,8	24,3

Återstående löptid för värdepapper i euro utgivna av hemmahörande utanför euroområdet

Löptid	31.12.2012		31.12.2011	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	280,0	28,4	219,6	22,9
Över 1 år	706,0	71,6	737,4	77,1
Summa	986,1	100,0	956,9	100,0

5. Utlåning i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterad till penningpolitiska transaktioner

Denna post består av penningpolitiska instrument som Finlands Bank använder för att genomföra den monetära politiken som en del av Eurosystemet. Posten består av räntebärande utlåning till finländska kreditinstitut och dess storlek är beroende av de finländska kreditinstitutens likviditetsbehov.

Hela Eurosystemets fordringar relaterade till penningpolitiska transaktioner uppgår till 1 128 794 miljoner euro, varav 3 681 miljoner

euro redovisas över Finlands Banks balansräkning. Enligt artikel 32.4 i stadgan för ECBS och ECB ska riskerna relaterade till penningpolitiska transaktioner, om de realiseras, fördelas på de nationella centralbankerna i Eurosystemet till fullt belopp och i förhållande till centralbankernas andelar i fördelningsnyckeln för ECB:s tecknade kapital. Förlust kan uppstå endast om en motpart går i konkurs och tillräckliga medel inte erhålls när de säkerheter som motparten ställt realiserar. Risker till följd av eventuella särskilda säkerheter som diskretionärt kan godtas av de nationella centralbankerna fördelas enligt beslut av ECB-rådet inte mellan alla centralbanker.

5.1 Huvudsakliga refinansieringstransaktioner

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är likvidiserande reverserade transaktioner med en löptid på en vecka som genomförs varje vecka. Normalt genomförs transaktionerna som standardiserade anbuds-förfaranden, men sedan oktober 2008 har de genomförts som fasträntebud. De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna spelar en nyckelroll när det gäller att påverka räntorna, kontrollera likviditetläget på marknaden och signalera den penningpolitiska inriktningen.

5.2 Långfristiga refinansieringstransaktioner

Genom dessa transaktioner tilldelas motparterna likviditet med längre löptid. År 2012 genomfördes långfristiga refinansieringstransaktioner med löptider på en uppfyllandeperiod samt tre, sex, tolv och 36 månader. Transaktionerna genomfördes som fasträntebud med full tilldelning.

5.3 Finjusterande reverserade transaktioner

Syftet med finjusterande reverserade transaktioner är att kontrollera likviditetläget på marknaden och påverka räntorna. De sätts in vid behov för att hantera effekterna av oväntade likviditetsfluktuationer på räntorna.

5.4 Strukturella reverserade transaktioner

Eurosystemet genomför strukturella reverserade transaktioner som standardiserade anbuds-förfaranden när det vill justera sin likviditetsposition i förhållande till finanssektorn.

5.5 Utlåningsfacilitet

Genom utlåningsfaciliteten tillhandahåller de nationella centralbankerna motparterna likviditet över natten mot godtagbara säkerheter.

5.6 Utlåning avseende marginalsäkerheter

I posten ingår kontantbetalningar till motparter i situationer där marknadsvärdet av de säkerheter som motparten lämnat överskrider det fastställda gränsvärdet, dvs. behovet till följd av utestående penningpolitiska transaktioner.

Utlåning i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterad till penningpolitiska transaktioner

	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro	Förändring Mn euro
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	–	10,0	–10,0
Långfristiga refinansieringstransaktioner	3 681,0	2 301,0	1 380,0
Finjusterande reverserade transaktioner	–	–	–
Strukturella reverserade transaktioner	–	–	–
Utlåningsfacilitet	–	–	–
Utlåning avseende marginalsäkerheter	–	–	–
Summa	3 681,0	2 311,0	1 370,0

6. Övriga fordringar i euro på kreditinstitut i euroområdet

Här ingår banktillgodohavanden i euro och kon- ton i kreditinstitut i euroområdet. Posten uppgick 2012 till 0,2 miljoner euro. År 2011 var motsvarande belopp 40,3 miljoner euro.

7. Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet

För att värdepapper som innehåser i penningpolitiskt syfte ska kunna särredovisas har posten "Värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet" spjälkts upp i "Värdepapper som innehåser i penningpolitiska syften" och "Övriga värdepapper".

7.1 Värdepapper som innehåser i penningpolitiska syften

I posten ingick den 31 december 2012 värdepapper som Finlands Bank har förvärvat inom ramen för det första och det andra köpprogrammet

för säkerställda obligationer, värdepapper som förvärvats inom ramen för värdepappersmarknadsprogrammet och värdepapper som förvärvats direkt på andrahandsmarknaden för statskuldebrev (genom s.k. direkta monetära transaktioner).

Värdepapper som innehas i penningpolitiska syften

	31.12.2012	31.12.2011	Förändring
	Mn euro	Mn euro	Mn euro
Första köpprogrammet för säkerställda obligationer	806,8	947,8	-141,0
Andra köpprogrammet för säkerställda obligationer	301,6	59,3	242,3
Programmet för värdepappersmarknaderna	3 447,0	3 629,7	-182,7
Direkta monetära transaktioner	-	-	-
Summa	4 555,4	4 636,8	-81,4

Värdepappersköpen enligt det första köpprogrammet för säkerställda obligationer slutfördes före slutet av juni 2010. Nettobeloppet minskade 2012 till följd av förfall av obligationer, och amortering av över- och underkurs. Värdepappersköpen enligt det andra köpprogrammet för säkerställda obligationer slutfördes före slutet av oktober 2012.

Enligt programmet för värdepappersmarknaderna som lanserades i maj 2010 köpte de nationella centralbankerna och ECB räntebärande värdepapper utgivna av den offentliga och privata sektorn i euroområdet. Syftet var att återställa handlingsförmågan inom vissa sektorer av värdepappersmarknaden i euroområdet och återupprätta funktionen i den penningpolitiska transmissionsmekanismen. Värdepappersmarknadsprogrammet slutfördes i början av september 2012. Nettobeloppet minskade 2012 till följd av förfall av obligationer, och amortering av över- och underkurs.

Värdepapper som förvärvats inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna och köpprogrammen för säkerställda obligationer klassificeras som värdepapper som innehas till förfallodagen och bokförs enligt principen om upplupet anskaffningsvärde efter avdrag för eventuell nedskrivning (se "Värderings- och periodiseringsprinciper för värdepapper" under redovisningsprinciperna). Årliga prövningar av

nedskrivningsbehovet görs utifrån tillgängliga uppgifter och förväntade framtida kassaflöden (ställningen på balansdagen).

Eurosystemets nationella centralbankers innehav av värdepapper som förvärvats inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna uppgår till totalt 192 608 miljoner euro. Av beloppet redovisas 3 447,0 miljoner euro över Finlands Banks balansräkning. Enligt artikel 32.4 i stadgan för ECBS och ECB ska de risker som härrör från värdepapper i innehavet, om de realiseras, fördelas på de nationella centralbankerna i Eurosystemet till fullt belopp och i förhållande till centralbankernas andel av fördelningsnyckeln för ECB:s kapital.

I februari 2012 bytte centralbankerna inom Eurosystemet ut de grekiska statsobligationer som de hade köpt inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna mot nya värdepapper utgivna av grekiska staten. De nya värdepappren har samma nominella värden, kupongräntor och räntebetälnings- och inlösendatum som de tidigare värdepappren enligt programmet för värdepappersmarknaderna. Dessa värdepapper ingår inte i den omstrukturering av värdepapper som omfattas av investerarsavaret.

ECB-rådet bedömer regelbundet de finansiella risker som hänför sig till värdepapper som förvärvats inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna och köpprogrammen för säkerställda obligationer.

Utifrån en prövning av nedskrivningsbehovet (enligt ställningen 31.12.2012) beslutade ECB-rådet att värdepappren torde generera alla förväntade framtida kassaflöden.

7.2 Övriga värdepapper

Posten innehåller räntebärande värdepapper och diskonteringsinstrument utgivna i euroområdet.

Övriga värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet

	31.12.2012	31.12.2011	Förändring
	Mn euro	Mn euro	Mn euro
Räntebärande värdepapper	6 756,6	9 068,9	-2 312,3
Diskonteringsinstrument	158,8	183,6	-24,8
Summa	6 915,5	9 252,5	-2 337,0

Återstående löptid för övriga värdepapper i euro utgivna av hemmahörande i euroområdet

Löptid	31.12.2012		31.12.2011	
	Mn euro	%	Mn euro	%
Upp till 1 år	1 851,7	26,8	2 219,4	24,0
Över 1 år	5 063,7	73,2	7 033,1	76,0
Summa	6 915,5	100,0	9 252,5	100,0

8. Fordringar inom Eurosystemet

Andel av ECB:s kapital

Enligt artikel 28 i stadgan för ECBS och ECB ska ECB:s kapital endast tecknas av de nationella centralbankerna i ECBS. Teckningsandelarna fastställs enligt artikel 29.3 i stadgan och justeras vart femte år.

Varje nationell centralbank i Eurosystemet har en andel av ECB:s kapital som fördelas enligt en s.k. fördelningsnyckel. Kapitalfördelningsnyckeln baseras på antalet invånare och bruttonationalprodukten i respektive land. Fördelningsnyckeln justeras med fem års mellanrum och när nya medlemmar ansluter sig till EU. Finlands procentuella andel av ECB:s kapital har sedan den 1 januari 2009 varit 1,2539%.

De nationella centralbankernas andelar av ECB:s tecknade och inbetalda kapital

	Tecknat kapital fr.o.m. 29.12.2010	Inbetalt kapital t.o.m. 26.12.2012	Inbetalt kapital fr.o.m. 27.12.2012
Nationale Bank van België/ Banque Nationale de Belgique	261 010 385	220 583 718	261 010 385
Deutsche Bundesbank	2 037 777 027	1 722 155 361	2 037 777 027
Eesti Pank	19 261 568	16 278 234	19 261 568
Central Bank of Ireland	119 518 566	101 006 900	119 518 566
Bank of Greece	211 436 059	178 687 726	211 436 059
Banco de España	893 564 576	755 164 576	893 564 576
Banque de France	1 530 293 899	1 293 273 899	1 530 293 899
Banca d'Italia	1 344 715 688	1 136 439 021	1 344 715 688
Central Bank of Cyprus	14 731 333	12 449 666	14 731 333
Banque centrale du Luxembourg	18 798 860	15 887 193	18 798 860
Central Bank of Malta	6 800 732	5 747 399	6 800 732
De Nederlandsche Bank	429 156 339	362 686 339	429 156 339
Oesterreichische Nationalbank	208 939 588	176 577 921	208 939 588
Banco de Portugal	188 354 460	159 181 126	188 354 460
Banka Slovenije	35 381 025	29 901 025	35 381 025
Národná banka Slovenska	74 614 364	63 057 697	74 614 364
Finlands Bank	134 927 820	114 029 487	134 927 820
De nationella centralbankerna i euroområdet totalt*	7 529 282 289	6 363 107 289	7 529 282 289
<i>Българска народна банка (Bulgarian National Bank)</i>	93 467 027	3 505 014	3 505 014
Česká národní banka	155 728 162	5 839 806	5 839 806
Danmarks Nationalbank	159 634 278	5 986 285	5 986 285
Latvijas Banka	30 527 971	1 144 799	1 144 799
Lietuvos bankas	45 797 337	1 717 400	1 717 400
Magyar Nemzeti Bank	149 099 600	5 591 235	5 591 235
Narodowy Bank Polski	526 776 978	19 754 137	19 754 137
Banca Națională a României	265 196 278	9 944 860	9 944 860
Sveriges riksbank	242 997 053	9 112 389	9 112 389
Bank of England	1 562 145 431	58 580 454	58 580 454
De nationella centralbankerna i EU-länderna utanför euroområdet	3 231 370 113	121 176 379	121 176 379
Totalt*	10 760 652 403	6 484 283 669	7 650 458 669

*På grund av avrundning stämmer inte alltid mellan- och slutsummorna

I enlighet med de författningar⁶ godkända av ECB-rådet som gäller ökningen av ECB:s tecknade kapital den 29 december 2010 och betalning av ökningarna i tre delbetalningar erlade Finlands Bank den 27 december 2012 den tredje delbetalningen till ECB på sin andel av ECB:s ökade kapital, 20 898 333,34 euro.

Fordringar motsvarande överförda valutareserver
Posten "Fordringar motsvarande överförda valutareserver" består av den del av valutareserven som Finlands Bank har överfört till ECB, 722,3 miljoner euro. Överföringen skedde i samband med övergången till Eurosystemet. Fordran är i euro och värdet lika med dess värde vid tidpunkten för överföringen. På fordran betalas en ränta som baserar sig på den senaste tillgängliga marginalräntan för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner, fransett guld, på vilket ingen ränta betalas.

Nettofordringar för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet

Nettofordringarna för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet består av en CSM-post (Capital Share Mechanism) enligt fördelningsnyckeln för kapital minskat med posten "ECB issue". Med CMS-talet korrigeras beloppet utelöpande sedlar i centralbankens balansräkning i enlighet med fördelningsnyckeln. "ECB issue" uttrycker ECB:s andel (8 %) av de utelöpande sedlarna. Motposterna för bägge posterna redovisas i balansräkningen i skuldposten "Utelöpande sedlar".⁷

Under räkenskapsåret uppgick posten till 3 248 miljoner euro (2011: 3 485 mn euro). Minskningen berodde på att Finlands Banks sedelutgivning ökade med 5,7 % och den totala volymen av utelöpande eurosedlar ökade med 3 % jämfört med 2011. På fordran betalas en ränta som baserar sig på den senaste tillgängliga marginalräntan för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

Övriga fordringar inom Eurosystemet (netto) eller skuldposten övriga skulder inom Eurosystemet (netto)

Alla fordringar/skulder inom Eurosystemet som upptas i poster under "Övriga fordringar inom Eurosystemet (netto)" bör redovisas till nettobelopp. I bokslutet bör med andra ord nettoredo visas 1) nettofordringar/-skulder härrörande från de nationella centralbankernas TARGET2-konton och korrespondentbankskonton, 2) nettoandelen av monetära inkomster (dvs. fordringar/skulder på grund av skillnader mellan monetära inkomster som ska läggas samman och återfördelas) och 3) eventuella andra fordringar/skulder inom Eurosystemet, inklusive interimistisk vinstutdelning av ECB:s inkomster till de nationella centralbankerna.

Övriga fordringar/skulder inom Eurosystemet (netto)

	31.12.2012	31.12.2011	Förändring
	Mn euro	Mn euro	Mn euro
Skulder/fordringar gentemot ECB härrörande från TARGET2-konton (inkl. saldon på korrespondentbankskonton inom Eurosystemet)	70 603,4	66 008,1	4 595,2
Nettoandel av monetära inkomster	-343,3	-75,3	-268,0
Fordringar på ECB relaterade till interimistisk vinstutdelning	10,3	11,7	-1,4
Övriga fordringar (/skulder) inom Eurosystemet (netto)	-	-	-
Summa övriga fordringar/skulder inom Eurosystemet (netto)	70 270,4	65 944,5	4 325,9

6 ECB:s beslut av den 13 december 2010 om ökning av Europeiska centralbankens kapital (ECB/2010/26), EUT L 11, 15.1.2011, s. 53; ECB:s beslut av den 13 december 2010 om hur de nationella centralbankerna i medlemsstater som har euron som valuta ska betala in ökningen av Europeiska centralbankens kapital (ECB/2010/27), EUT L 11, 15.1.2011, s. 54; ECB:s beslut av den 31 december 2010 om Eesti Panks inbetalning av kapital, dess överföring av reservtillgångar och bidrag till Europeiska centralbankens reserver och avsättningar (ECB/2010/34), EUT L 11, 15.1.2011, s. 58; och avtalet av den 31 december 2010 mellan Eesti Pank och ECB om den fordran med vilken ECB ska kreditera Eesti Pank i enlighet med artikel 30.3 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och ECB, EUT C 12, 15.1.2011, s. 6

7 Enligt redovisningspraxis för utgivning av eurosedlar i Eurosystemet fördelas 8 % av det totala värdet av utelöpande eurosedlar månatligen på ECB. Den återstående andelen på 92 % fördelas på de nationella centralbankerna också månatligen så att respektive centralbank i sin balansräkning upptar en andel av de utelöpande eurosedlar som motsvarar bankens inbetalda andel av ECB:s kapital. Differensen mellan värdet på eurosedlar som fördelats enligt denna praxis och värdet på utelöpande eurosedlar bokförs i posten "Interna fordringar/skulder för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet".

Den 31 december 2012 uppgick posten till 70 270 miljoner euro och bestod av följande tre komponenter 1) Finlands Banks fordringar på ECB härrörande från ECB:s och de nationella centralbankernas betalningar som förmedlats och mottagits via TARGET2 och saldon på korrespondentbankskonton i centralbankerna inom Eurosystemet, 2) fordringar/skulder gentemot ECB härrörande från monetära inkomster som ska läggas samman och återfördelas inom Eurosystemet och 3) Finlands Banks fordringar på ECB härrörande från intäkter för utelöpande eurosedlar enligt andelen i ECB och från värdepapper som ECB förvärvat inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna och eventuella andra fordringar eller belopp som ska återbetalas.

Vid utgången av året uppgick nettofordran på nettobetalningar förmedlade via TARGET2 till 70 603 miljoner euro. På posten betalas en ränta som beräknas dagligen på den senaste tillgängliga marginalräntan för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

Den årliga sammanläggningen och återfördelningen av monetära inkomster mellan de nationella centralbankerna i Eurosystemet gav vid utgången av året upphov till en skuld på 343 miljoner euro till ECB (se ”Nettoandel av monetära inkomster” i noterna till resultaträkningen).

ECB-rådet beslutade att 2012 dela ut 574,6 miljoner euro av intäkterna på utelöpande sedlar härrörande från ECB:s andel och intäkterna av värdepapper som ECB förvärvat inom ramen för programmet för värdepappersmarknaderna (se ”Andel av ECB:s vinst” under redovisningsprinciperna). Finlands Banks andel av det utdelade beloppet var 10,3 miljoner euro.

9. Övriga tillgångar

I posten ingår euromynt, anläggningstillgångar (byggnader, maskiner och inventarier) och in-

vesteringstillgångar (aktier och andelar). Vidare ingår pensionsfondens tillgångar och placeringar, poster som hänför sig till värderingen av poster utanför balansräkningen samt förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och övriga tillgångar.

Materiella anläggningstillgångar

Bokföringsvärde	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro	Förändring Mn euro
Markområden	8,5	8,8	-0,3
Byggnader	129,2	139,5	-10,3
Maskiner och inventarier	7,8	8,4	-0,6
Konst och numismatisk samling	0,4	0,4	0,0
Summa	145,9	157,1	-11,2

Immateriella anläggningstillgångar

Bokföringsvärde	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro	Förändring Mn euro
Datasystem	8,7	7,8	0,9
Summa	8,7	7,8	0,9

Övriga tillgångar

	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro	Förändring Mn euro
Euroområdets mynt	27,1	24,8	2,3
Aktier och andelar	24,9	24,9	-
Pensionsfondens placeringar	582,2	543,9	38,3
Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter	315,9	404,1	-88,2
Övriga tillgångar	10,5	8,5	2,0
Summa	960,7	1 006,2	-45,6

Materiella och immateriella tillgångar

Mn euro	Mark- områden	Byggnader	Maskiner och inven- tarier	Konst och numismatisk samling	Immateriella till- gångar	Summa
Anskaffningsvärde 1.1.2012	14,1	303,4	32,4	0,4	54,5	405,1
Ökning	-	3,9	1,7	0,0	3,3	8,9
Minskning	3,0	25,4	0,2	-	-	28,6
Anskaffningsvärde 31.12.2012	11,3	281,9	33,9	0,4	57,8	385,4
Periodens avskrivning	-	11,9	2,3	-	2,4	16,7
Ackumulerade avskrivningar och nedskrivningar 31.12.2012	-	134,3	26,2	-	24,2	184,7
Bokföringsvärde 31.12.2012	11,3	147,7	7,8	0,4	33,6	200,8
Bokföringsvärde 31.12.2011	14,4	169,8	8,4	0,4	32,7	225,7

Markområden och byggnader i specifikationen nedan innehåller också markområden för 2,8 miljarder euro och byggnader för 18,5 miljarder euro som ägs av Finlands Banks pensionsfond. I de immateriella tillgångarna ingår också aktier och andelar.

Skulder

1. Utelöpande sedlar

Posten består av Finlands Banks andel av totalvärdet av utelöpande eurosedlar tilldelad enligt kapitalfördelningsnyckeln och justerad för ECB:s andel.

År 2012 ökade totalvärdet av utelöpande eurosedlar med 3 %. Vid utgången av 2012 uppgick värdet av Finlands Banks andel av utelöpande eurosedlar enligt fördelningsnyckeln till 15 044 miljarder euro (vid utgången av 2011: 14 649 miljarder euro). År 2012 ökade totalvärdet av Finlands Banks utelöpande eurosedlar med 6 % till 11 796 miljarder euro (2011: 11 164 miljarder euro). Detta var något mindre än totalvärdet enligt kapitalfördelningsnyckeln och differensen, 3 248 miljarder euro (2011: 3 484 miljarder euro) har redovisats på tillgångssidan i delposten "Nettofordringar för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet".

Utelöpande sedlar	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro
5 euro	104,4	107,1
10 euro	15,3	32,9
20 euro	2 468,2	2 257,6
50 euro	6 246,4	5 500,0
100 euro	-321,5	-171,5
200 euro	387,5	380,2
500 euro	2 895,7	3 058,1
Summa eurosedlar	11 796,0	11 164,3
ECB issue	-1 308,3	-1 274,0
CSM	4 556,4	4 758,7
Utelöpande sedlar enligt kapitalfördelningsnyckeln	15 044,1	14 649,0

2. Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner

Posten består av räntebärande förpliktelser mot kreditinstituten, saldon på kreditinstitutens kassakravskonton och kreditinstitutens inlåning över natten och inlåning med fast löptid. Denna post uppstår till följd av den monetära politik som Finlands Bank genomför som en del av Eurosystemet. Syftet med kassakravssystemet är att

jämna ut penningmarknadsräntorna och öka behovet av strukturell centralbanksfinansiering. De dagliga saldon på kreditinstitutens kassakravskonton under uppfyllandeperioden ska i genomsnitt vara minst lika stora som deras kassakrav.

2.1 Löpande räkningar (inkl. kassakravsinlåning)

Löpande räkningar innehåller fordringar hänförliga till kassakravsinlåningen i kassakravskyldiga kreditinstitut. Från och med den 1 januari 1999 har på kassakravsinlåningen betalats ränta enligt gällande marginalränta för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

2.2 Inlåningsfacilitet

Inlåningsfaciliteten är en likviditetsindragande stående facilitet i Eurosystemet som bankerna kan använda för insättningar över natten till en på förhand bestämd ränta.

2.3 Inlåning med fast löptid

Tidsbunden inlåning i form av likviditetsindragande finjusterande transaktioner.

2.4 Finjusterande reverserade transaktioner

Finjusterande reverserade transaktioner genomförs för att hantera oväntade likviditetsfluktuationer.

2.5 Inlåning avseende marginalsäkerheter

Posten avser motparters inlåning i ett läge där marknadsvärdet av de säkerheter som motparten ställt underskrider det fastställda gränsvärdet.

Skulder i euro till kreditinstitut i euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner

	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro	Förändring Mn euro
Löpande räkningar (inkl. kassakravsinlåning)	31 697,6	1 657,2	30 040,4
Inlåningsfacilitet	37 101,0	52 539,9	-15 438,9
Inlåning med fast löptid	5 000,0	17 500,00	-12 500,0
Finjusterande reverserade transaktioner	-	-	-
Inlåning avseende marginalsäkerheter	-	-	-
Summa	73 798,6	71 697,1	2 101,5

3. Skulder i euro till övriga hemmahörande i euroområdet

I posten ingår skulder till den offentliga sektorn och andra än kassakravspflichtiga kreditinstitut.

4. Skulder i euro till hemmahörande utanför euroområdet

Här upptas saldonga på konton i Finlands Bank som innehas av internationella organisationer och banker utanför euroområdet och repor med motparter utanför euroområdet.

5. Skulder i utländsk valuta till hemmahörande i euroområdet

I posten redovisas Statskontorets insättningar i utländsk valuta för egna betalningar.

6. Skulder i utländsk valuta till hemmahörande utanför euroområdet

Repor för förvaltning av valutareserven redovisas här.

7. Motpost till särskilda dragningsrätter som tilldelats av IMF

I denna post redovisas Finlands Banks skuld motsvarande de särskilda dragningsrätterna (jfr motsvarande post under tillgångar). Till en början var de särskilda dragningsrätterna och deras motpost lika stora. Till följd av SDR-handel var fordringarna relaterade till Finlands Banks särskilda dragningsrätter vid utgången av 2012 mindre än motposten på skuldsidan. Motposten på skuldsidan uppgår till 1 189,5 miljoner SDR. I balansräkningen redovisas posten i euro och värderad till kursen på årets sista dag (1 386,7 miljoner euro).

8. Skulder inom Eurosystemet

Här ingår nettosalda på andra centralbankskonton och ECB-kottot i TARGET2-systemet om Finlands Bank på balansdagen har en skuld till Eurosystemet. Skulder och fordringar inom Eurosystemet specificeras i noten till posten "Fordringar inom Eurosystemet" på tillgångssidan i balansräkningen. Vid slutet av 2012 redovisade Finlands Bank 344,9 miljoner euro i skulder inom Eurosystemet som hänförde sig till omfördelningen av de monetära inkomsterna.

9. Övriga skulder

Övriga skulder	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro	Förändring Mn euro
Utelöpande marksedlar	–	125,4	–125,4
Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter	16,3	19,1	–2,8
Leverantörsskulder	1,0	0,9	0,1
Övriga skulder	6,2	32,7	–26,5
Summa	23,5	178,1	–154,6

10. Värderingskonton

Här redovisas realiserade värderingsvinster på grund av marknadsvärdering av valutaposter och värdepapper. I posten ingår också uppskrivningar av markområden och byggnader samt värderingsdifferenser beroende på ändrad redovisningspraxis 1999.

Värderingskonton	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro	Förändring Mn euro
Guld	1 599,3	1 529,4	69,9
Valuta:			
USD	273,3	332,2	–58,9
GBP	105,3	86,7	18,6
JPY	153,9	224,6	–70,7
SDR	0,0	14,7	–14,7
Andra valutor	0,3	0,3	0,0
Värdepapper	271,1	401,8	–130,6
Övriga uppskrivningar	205,4	216,6	–11,2
Summa	2 608,6	2 806,4	–197,8

11. Avsättningar

Enligt 20 § i lagen om Finlands Bank kan avsättningar göras i bokslutet, om detta är nödvändigt för att trygga realvärdet av bankens fonder eller för att utjämna sådana variationer i resultatet som orsakas av förändringar i valutakurserna eller marknadspriserna på värdepapper. Avsättningarna uppgick vid utgången av 2012 till 3 707,6 miljoner euro. Avsättningarna består av generell avsättning, avsättning för realvärde, pensionsavsättning, avsättning för motpartsrisker i penningpolitiska transaktioner och avsättning för kurs- och prisdifferenser.

Pensionsavsättningen har gjorts för täckning av pensionsåtagandet. Finlands Banks pensions-

åtagande uppgår sammanlagt till 577,7 miljoner euro, varav 100,8 % eller 582,2 miljoner euro är täckt. Förändringen av pensionsavsättningen utgörs av räkenskapsårets resultat för pensionsfonden, 46,6 miljoner euro, och upplösning av uppskrivningsfonden under räkenskapsåret, -8,3 miljoner euro.

Enligt artikel 32.4 i stadgan för ECBS och ECB ska avsättningen för motpartsrisiker relaterade till penningmarknadstransaktioner fördelas på de nationella centralbankerna i euroområdet i

förhållande till deras andel i fördelningsnyckeln för ECB:s kapital det år då förlusten uppstår. Enligt den allmänna redovisningsprincipen om försiktighet justerade ECB-rådet avsättningens storlek och beslutade upplösa avsättningen med 639 miljoner euro den 31 december 2012. Finlands Banks andel av upplösningen är 11,4 miljoner euro, varefter 5,5 miljoner euro återstår av avsättningen. Vid utgången av 2011 var avsättningen 949 miljoner euro varav Finlands Banks andel var 16,9 miljoner euro.

Avsättningar (mn euro)	Avsättningar 1.1.2011	Förändring av avsättningar 2011	Summa avsättningar 31.12.2011	Förändring av avsättningar 2012	Summa avsättningar 31.12.2012
Avsättning för kurs- och pris-differenser	406	9	415	232	647
Generell avsättning	1 095	100	1 195	300	1 495
Avsättning för realvärde	748	113	861	117	978
Pensionsavsättning	526	19	544	38	582
Avsättning för motpartsrisiker i penningpolitiska transaktioner	39	-22	17	-11	6
Summa	2 814	218	3 032	676	3 708

Justeringen av avsättningen påverkar de nationella centralbankernas resultaträkningar. Till följd av justeringen ökade Finlands Banks resultat med 11,4 miljoner euro 2012 (se "Avsättning för motpartsrisiker i penningpolitiska transaktioner i noterna till resultaträkningen).

12. Eget kapital

Här ingår bankens grundfond och reservfond. Om bankens bokslut uppvisar förlust, ska denna enligt 21 § i lagen om Finlands Bank täckas med medel ur reservfonden. Till den del reservfonden inte räcker för ändamålet kan förlusten tills vidare lämnas utan täckning. De följande årens vinst ska i första hand användas till att täcka förluster som lämnats utan täckning.

Eget kapital (mn euro)	31.12.2012	31.12.2011
Grundfond	840,9	840,9
Reservfond	1 491,0	1 421,5
Summa eget kapital	2 331,9	2 262,4

13. Årets vinst

Vinsten för räkenskapsåret 2012 blev 337,5 miljoner euro.

Årets resultat (mn euro)	2012	2011
Utdelning till staten	227,0	185,0
Finlands Banks andel av vinsten (överförs till reservfonden)	110,5	69,5
Summa	337,5	254,5

Noter till resultaträkningen

1. Ränteintäkter

Ränteintäkterna från hemmahörande utanför euroområdet och hemmahörande i euroområdet uppgick till totalt 1 110,3 miljoner euro, och av dem utgjorde 63,6 miljoner euro ränteintäkter i utländsk valuta och 1 046,8 miljoner euro ränteintäkter i euro.

Ränteintäkterna från ECBS-poster, 561,4 miljoner euro, bestod av följande poster: 5,5 miljoner euro utgjorde ränteintäkter från fordringar på ECB motsvarande överförda valutareserver. Räntan på skulden och fordran för ECB:s sedelandel, tilldelningen enligt kapitalfördelningsnyckeln och den åtföljande justeringen nettoredovisades till ett belopp av 30,1 miljoner euro. Ränteintäkterna på TARGET2-saldon uppgick till 525,9 miljoner euro.

Ränteintäkter från hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2012			2011		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Ränteintäkter från guld depositioner	–	0,8	0,8	–	1,2	1,2
Ränteintäkter från räntebärande värdepapper	24,0	45,5	69,5	24,5	65,7	90,2
Ränteintäkter från diskonteringsinstrument	0,1	0,1	0,2	0,1	0,0	0,1
Ränteintäkter från banktillgodohavanden	0,9	1,0	2,0	8,1	1,0	9,0
Övriga ränteintäkter	–	1,7	1,7	–	8,1	8,1
Summa	25,1	49,1	74,2	32,7	76,1	108,8

Ränteintäkter från hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2012			2011		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Ränteintäkter från räntebärande värdepapper	204,5	14,4	218,9	223,6	20,6	244,1
Ränteintäkter från diskonteringsinstrument	3,0	–	3,0	5,8	–	5,8
Ränteintäkter från banktillgodohavanden	0,0	0,0	0,0	0,5	0,1	0,6
Ränteintäkter från ECBS-poster	561,4	–	561,4	263,1	–	263,1
Ränteintäkter från penningpolitiska poster	252,7	–	252,7	139,6	–	139,6
Övriga ränteintäkter	0,0	0,0	0,0	0,0	0,6	0,6
Summa	1 021,7	14,4	1 036,1	632,6	21,2	653,8

Summa ränteintäkter (mn euro)	2012			2011		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Ränteintäkter från hemmahörande utanför euroområdet	25,1	49,1	74,2	32,7	76,1	108,8
Ränteintäkter från hemmahörande i euroområdet	1 021,7	14,4	1 036,1	632,6	21,2	653,8
Summa	1 046,8	63,6	1 110,3	665,3	97,3	762,6

2. Räntekostnader

Räntekostnader till hemmahörande utanför euroområdet (mn euro)	2012			2011		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Räntekostnader för inlåning från hemmahörande utanför euroområdet	–0,4	–0,4	–0,8	–6,2	–0,4	–6,6
Övriga räntor till hemmahörande utanför euroområdet	–	–1,7	–1,7	–	–5,4	–5,4
Summa	–0,4	–2,1	–2,5	–6,2	–5,8	–12,0

Räntekostnader till hemmahörande i euroområdet (mn euro)	2012			2011		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Räntekostnader för ECBS-poster	–	–	–	–	–	–
Räntekostnader för penningpolitiska poster	–107,6	–	–107,6	–155,5	–	–155,5
Övriga räntor till hemmahörande i euroområdet	–1,5	–1,0	–2,5	–1,5	–1,1	–2,6
Summa	–109,1	–1,0	–110,1	–157,0	–1,1	–158,1

Summa räntekostnader (mn euro)	2012			2011		
	Euro	Utländsk valuta	Summa	Euro	Utländsk valuta	Summa
Räntekostnader till hemmahörande utanför euroområdet	–0,4	–2,1	–2,5	–6,2	–5,8	–12,0
Räntekostnader till hemmahörande i euroområdet	–109,1	–1,0	–110,1	–157,0	–1,1	–158,1
Summa räntekostnader	–109,5	–3,1	–112,6	–163,2	–6,9	–170,1

Räntorna till hemmahörande utanför euroområdet och hemmahörande i euroområdet uppgick totalt till 112,6 miljoner euro. Av dem utgjorde 22,9 miljoner euro räntor på inestående kassakravsmedel, 56,8 miljoner euro räntor på inlåning över natten och 27,9 miljoner euro räntor på inlåning med fast löptid.

3. Räntenetto

Räntenetto	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro
Ränteintäkter		
Ränteintäkter från finansiella tillgångar	296,2	359,9
Ränteintäkter från penningpolitiska poster	252,7	139,6
Ränteintäkter från fordringar på ECBS	561,4	263,1
Summa	1 110,3	762,6
Räntekostnader		
Räntekostnader för finansiella tillgångar	–4,9	–14,6
Räntekostnader för penningpolitiska poster	–107,6	–155,5
Räntekostnader för skulder till ECBS	–	–
Summa	–112,5	–170,1
RÄNTENETTO	997,8	592,5

4. Valutakursdifferenser

Posten innehåller realiserade valutakursvinster och valutakursförluster samt värderingsförluster från försäljning av poster i utländsk valuta. År 2012 uppstod vinster från valutakursdifferenser för 14,0 miljoner euro.

5. Prisdifferenser på värdepapper

Här ingår realiserade vinster och förluster samt värderingsförluster från försäljning av värdepapper. Varje värdepappersslag värderas separat i bokföringen. Till följd av prisdifferenserna på värdepapper realiserades 2012 en vinst på 218,0 miljoner euro.

6. Förändring av avsättningar för valutakurs- och prISRISKER

Realiserade nettovinster till följd av valutakursdifferenser och prisdifferenser, sammanlagt 232,1 miljoner euro, avsattes enligt redovisningsprinciperna. Avsättningarna har specificerats i noterna till skulderna.

7. Avgifts- och provisionsnetto

I posten ingår avgifter och provisioner som hänför sig till investeringsverksamheten.

8. Nettoandel av monetära inkomster

Monetära inkomster	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro
Finlands Banks inbetalda monetära inkomster till poolen	764,3	357,2
Finlands Banks andel av monetära inkomster enligt kapitalfördelningsnyckeln	419,4	281,1
Nettoandel av monetära inkomster enligt kapitalfördelningsnyckeln	-344,9	-76,1
Justeringar av monetära inkomster tilldelade under tidigare år	1,6	0,7

De monetära inkomsterna för varje nationell centralbank har beräknats på centralbankens faktiska avkastning från reserverade tillgångar som den håller som motvärden till skuldbasen. Skuldbasen består huvudsakligen av följande poster: utelöpande sedlar, skulder i euro till kreditinstitut relaterade till penningpolitiska transaktioner, skulder för de nationella centralbankerna inom Eurosystemet relaterade till emittering av ECB:s skuldebrev, nettoskuld inom Eurosystemet på grund av TARGET2-transaktioner och nettoskuld inom Eurosystemet för tilldelade eurosedlar. Ränta som utbetalas på skulder som ingår i skuldbasen avräknas från de monetära inkomsterna före sammanräkning med motsvarande inkomster för de övriga nationella centralbankerna.

De reserverade tillgångarna består huvudsakligen av följande poster: fordringar i euro på kreditinstitut inom euroområdet relaterade till penningpolitiska transaktioner, värdepapper som innehas i penningpolitiska syften, fordringar på ECB motsvarande överförda valutareserver, nettofordran på grund av TARGET2-transaktioner, nettofordringar för tilldelade eurosedlar inom Eurosystemet och en med kapitalfördelningsnyckeln beräknad andel av den nationella centralbankens guld.

Ingen avkastning beräknas på guld. Enligt ECB:s beslut av den 2 juli 2009 om genomförande av programmet för köp av säkerställda obligationer (ECB/2009/16) och ECB:s beslut av den 3 november 2011 om genomförandet av det andra programmet för köp av säkerställda obligationer (ECB/2011/17) beräknas avkastningen

på värdepapper som innehas i penningpolitiska syften på den senaste tillgängliga marginalräntan för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner. Om den nationella centralbankens reserverade tillgångar överstiger eller understiger värdet av bankens skuldbas, kompenseras skillnaden med den senaste tillgängliga marginalräntan för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

Eurosystemets sammanräknade monetära inkomster fördelas på de nationella centralbankerna enligt kapitalfördelningsnyckeln. Finlands Banks faktiska nettoandel är lika med de monetära inkomster som banken betalat in till poolen (764 miljoner euro) minus Finlands Banks andel av de monetära inkomsterna enligt fördelningsnyckeln (419 miljoner euro).

9. Andel av ECB:s vinst

ECB delade ut en vinst för räkenskapsåret 2011 på 76 miljoner euro. Finlands Banks redovisade andel 2012 uppgick till 1,4 miljoner euro.

10. Avsättning för motpartsrisiker i penningpolitiska transaktioner

Enligt den allmänna redovisningsprincipen om försiktighet ansåg ECB-rådet det nödvändigt att avsätta 5,7 miljarder euro för att täcka risker till följd av exponeringar mot Eurosystemets motparter 2008. Enligt artikel 32.4 i stadgan för ECBS och ECB fördelas dessa risker på de nationella centralbankerna i förhållande till deras andelar i fördelningsnyckeln för ECB:s kapital 2008. Därför gjordes en avsättning på 102 miljoner euro, som motsvarar 1,78603 % av den totala särskilda avsättningen.

I bokslutet för 2012 upplöstes 639 miljoner euro av avsättningen i enlighet med ECB-rådets beslut på grund av intäkter från förfall eller försäljning av säkerheter. Finlands Banks andel av upplösningen är 11,4 miljoner euro, och av avsättningen återstår 5,5 miljoner euro.

11. Övriga intäkter från centralbanksverksamheten

Här ingår monetära inkomster, 10,3 miljoner euro, som ECB fördelat i form av interimistisk vinstutdelning för räkenskapsåret och avkastning på värdepappersportföljen enligt programmet för värdepappersmarknaderna (SMP-portföljen). Inlösningen av marksedlar upphörde 2012.

De marksedlar som inte löstes in, 119 miljoner euro, upptas 2012 som en extraordinär post bland övriga intäkter från centralbanksverksamheten. Vidare ingår utdelningar för 4,0 miljoner euro, som huvudsakligen består av aktier i BIS.

12. Övriga intäkter

I posten ingår 25,3 miljoner euro i Finansinspektionens tillsyns- och åtgärdsavgifter och 9,8 miljoner euro i fastighetsintäkter, intäkter från försäljning av fastigheter samt expeditonsavgifter och provisioner.

13. Personalkostnader

Personalkostnader	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro
Löner och arvoden	41,5	40,5
Arbetsgivarersättningar till pensionsfonden	7,6	7,5
Övriga lönebikostnader	2,6	2,7
Summa	51,7	50,7

Medeltal anställda	2012 Anställda	2011 Anställda
Finlands Bank	418	429
Finansinspektionen	208	207
Summa	626	636

Direktionsmedlemmarnas grundlöner	2012 Euro
Erkki Liikanen	259 896
Pentti Hakkarainen	234 564
Seppo Honkapohja	191 220
Summa	685 680

Till direktionsmedlemmarna utbetalades totalt 38 353 euro i naturaförmåner (lunchförmån, telefonförmån och bilförmån).

Alltsedan 2005 bestäms direktionsmedlemmarnas pensionsförmåner enligt Finlands Banks pensionsstadga, utan specialvillkor och enligt samma förutsättningar och villkor som för den övriga personalen. Finlands Banks pensionsstadga följer lagen om statens pensioner (StaPL) i tillämpliga delar. En direktionsmedlem kan efter avslutad mandatperiod få ersättning för inkomstbortfall om personen till följd av karensbestäm-

melsen inte kan ta emot annat arbete eller pensionen från Finlands Bank är lägre än ersättningen för inkomstbortfall. Den fulla ersättningen för inkomstbortfall är 60 % av lönen och den betalas i ett år, efter samordning med pensionen från Finlands Bank, så att dessa tillsammans begränsas till högst 60 % av lönen.

14. Avgift till pensionsfonden

Under 2012 betalade Finlands Bank ingen avgift till pensionsfonden.

	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro
Avgift till pensionsfonden	–	32,0

15. Administrationskostnader

Administrationskostnader	2012 Mn euro	2011 Mn euro
Materielkostnader	0,7	0,8
Kostnader för maskiner och inventarier	3,1	3,4
Kostnader för fastigheter	11,0	11,1
Personalrelaterade kostnader	3,8	3,8
Kostnader för köpta tjänster	8,9	8,5
Övriga administrationskostnader	2,0	1,5
Summa	29,5	29,1

Här redovisas hyror, möteskostnader, PR-kostnader, kostnader för köpta tjänster och kontorsartiklar. Som administrationskostnader redovisas också kostnaderna för utbildning, tjänsteresor och rekrytering.

16. Avskrivningar av anläggningstillgångar

Avskrivningar av anläggningstillgångar	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro
Markområden	–	–
Byggnader	2,3	2,2
Maskiner och inventarier	2,3	2,8
Konst och numismatisk samling	–	–
Summa	4,6	5,0

Avskrivningar av immateriella anläggningstillgångar	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro
Datasystem	3,1	3,1
Summa	3,1	3,1

I avskrivningarna ingår inte avskrivningar av uppskrivningar på markområden och byggnader.

17. Sedelproduktionskostnader

Kostnaderna för anskaffning av sedlar uppgick till 2,7 miljoner euro.

18. Övriga kostnader

Största delen av övriga kostnader hänför sig till drift och underhåll av fastigheter.

19. Pensionsfondens intäkter

I posten ingår 66,3 miljoner euro i intäkter från Finlands Banks pensionsfonds placeringsverksamhet. Posten innehåller också Finlands Banks och Finansinspektionens arbetsgivarandelar och arbetstagarnas andel av premieinkomsten, 10,2 miljoner euro.

20. Pensionsfondens kostnader

I posten ingår 0,2 miljoner euro i kostnader för Finlands Banks pensionsfonds placeringsverksamhet, 25,1 miljoner euro i utbetalda pensioner, förvaltningskostnader och avskrivningar av fondens anläggningstillgångar.

21. Förändring av avsättningar

I posten redovisas 47 miljoner euro i nya pensionsavsättningar, 117 miljoner euro i nya avsättningar för att trygga realvärdet av eget kapital

och 300 miljoner euro i nya generella avsättningar. Avsättningarna har specificerats i noterna till skulderna.

22. Årets resultat

Vinsten för räkenskapsåret 2012 blev 337 miljoner euro. Direktionen föreslår för bankfullmäktige att 227 miljoner euro av vinsten reserveras för statens behov.

Åtaganden utanför balansräkningen

I denna post ingår Finlands Banks derivatinstrument. De utgör huvudsakligen säkring mot valutakursrisker.

Derivatinstrument	31.12.2012 Mn euro	31.12.2011 Mn euro
Det nominella värdet av futurkontrakt i utländsk valuta		
Köpekontrakt	–	–
Säljkontrakt	–	–
Marknadsvärde av FX-swappar	7,7	–6,3
Marknadsvärde av GIRS-kontrakt	0,1	0,1
Marknadsvärde av IRS-kontrakt	–	–
Marknadsvärde av FX-forward-kontrakt	–	–
Summa	7,8	–6,2

ISSN 1237-4342 (tryckt)
ISSN 1796-9808 (webbpublikation)